

VEZÉRCIKK

Dr. David Yonggi Cho

Buddhista családban született a harmincas években. Tizenéves korában, halálos betegen egy keresztény missziós irat alapján jutott hitre. Isten meggyógyította betegségéből, és kereszténnyé lett. 1958-ban az Úr hívásának engedve, Szöul egyik külső kerületében, egy kiselejtezett katonai sátorban missziós munkába kezdett. Szolgálatának első három évében a sátorban minden éjszakát imádkozással töltött. Mennyei látást kapott, és szent meggyőződést arról, hogy öt fős kis csoportjából háromezer tagot számláló gyülekezet alakul. Közösségének sarokköve az imádság lett. Ez alapozta meg a folyamatos, négy évtizede tartó növekedést. Ő fejlesztette ki a házicsoportokon alapuló szervezeti rendet. Így most a szöuli Yoido Teljes Evangéliumi Gyülekezetben közel háromezer házicsoport működik, és a tagok száma meghaladja a hétszázezretet.

1993-ban járt először Magyarországon. Az Olimpiai Sportcsarnokban hirdette Isten igéjét. Akkor a sajtó, mint a „a koreai Billy Grahamet” mutatta be.

Felesége Grace Kim-Cho zongoraművész, zeneszerző és festőművész. Három felnőtt fiuk van.

TANÍTÁS

A hűség • Pataky Albert

%(Elhangzott a csillebérci lelkipásztori szemináriumon)

Barnabás látta Isten kegyelmét az antiochiai gyülekezeten, velük együtt örült és intette őket, „hogy *állhatatos* szívvel maradjanak meg az Úrban” (ApCs 11,19–24). A szmirnai gyülekezethez intézet üzenetben pedig ezt olvassuk: „Légy *hű mindhalálig*, és neked adom az élet koronáját (Jel 2,10). A Szentírás arról tanúskodik, hogy Isten hűséges, és ezt várja övéitől is. Jakab apostol egyenesen azt írja, hogy „a kétszívű, a minden útjában állhatatlan ember” ne is várja, hogy „kaphat valamit az Úrtól” (Jak 1,7–8).

A magyar Szinonima szótárban a következő rokon kifejezéseket találjuk: hű, megbízható, hív, megválni nem akaró, elmaradhatatlan, ragaszkodó, lojális, kitartó, tántoríthatatlanul állhatatos. Az Értelmező kéziszótár pedig így írja körül a hű fogalmát: „megbízható, aki minden körülmények között kitart”. Ez tehát a hűség! Ha nem minden körülmények között kitartó, akkor nem is hűség! Jó lesz ezt mindannyiunknak megjegyezni! A bibliai hűség fogalmával kapcsolatban pedig meg kell említenem, hogy az egyszerre vonatkozik Istenhez, szolgálatunkhoz (mert kinek ne lenne legalább egy talentuma) és gyülekezetünkhöz, az Isten népéhez való hűségre.

Egyik területen nem lehetek úgy hűtlen, hogy az ne érintse a másik kettőt is! Isten Mózesen keresztül ezt mondja a népnek:

„...*hogyha férfi, vagy asszony bármilyen vétet követ el egy másik ember ellen, az az Úrral szemben válik hűtlenné...*” (4Móz 5,6).

Jónás, amikor hűtlenné vált küldetéséhez, és Ninive helyett Tárzusba indult, sokáig imádkozni sem tudott, illetve nem is akart. Imádság helyett aludt! Vajon hány alvó hívő ember él manapság? Ugye, te nem tartozol közéjük?!

„Ti férfiak is megértően éljeteztek együtt feleségetekkel, mint gyengébb féllal, adjátok meg nekik a tiszteletet, mint örökös társaitoknak is az élet kegyelmében, hogy a ti *imádkozásaitok ne ütközzenek akadályba*”. (1Pét 3,7)

Péter apostol arra figyelmeztet: hiába próbálsz kegyes, imádkozó életet élni, ha a társadat nem tiszteled méltóképpen.

Nézzünk néhány bibliai példát arra, hogy „minden körülmények között kitart”!

Hűség, ha nem jól mennek a dolgok

Ma a társadalom, az emberek, de még a gyülekezetek is sikerorientáltak. Az emberek a sikeres programhoz, üzletemberhez vagy vezetőhöz „hűségesek”. Jób arról panaszkodik, miután elveszítette vagyonát, gyermekeit és egészségét: „csúfolóim a saját barátaim” (16,20) és „atyámfiak hűtlenül elhagytak, mint a patak, amint túlradnak medrükön a patakok” (6,15). A Saul házából való Semei csak akkor merete gyalázni Dávidot, amikor az menekülni kényszerült Absolon lázadása miatt (2Sám 16).

Mielőtt továbbmennénk a témában, szeretném leszögezni, Isten nem sikertelenségre, kudarcra, hanem áldásra és győzelemre hívta népét. Ez viszont nem jelenti azt, hogy mindig csak sikerben van része a hívőnek vagy az eklézsiának. A keresztény hűséghez hozzátartozik, hogy nemcsak akkor élvezem az Isten népéhez való tartozásomat, amikor jól mennek a dolgok, hanem nehéz időkben is kitartok.

Józsúé sok győzelmet átélt Isten népével az egyiptomi tíz csapástól kezdve a vörös-tengeri átkelésen át az amálekíták felett aratott győzelemig. Bizonyára jó érzéssel töltötte el, hogy ilyen néphez és ilyen Istenhez tartozik! Az ígért földjének kikémlése utáni lázongás következménye azonban negyven évi pusztai vándorlás volt. Józsúé ebben az időszakban is hűséges volt Istenéhez és népéhez. Ezért élhette át negyven év után Isten újabb csodáit, átkelést a Jordánon, a Jerikó elfoglalásához vezető győzelmeket. A negyven év alatt ritkán lehetett diadalittas, de eljött az ő ideje! A régi győzelmeket megújult erővel élhette át ismét. Mert hűséges volt akkor is, amikor nem mentek jól a dolgok! Te is azok közé tartozol, akik csak diadalittas érzéssel tudnak „hűségesek” lenni, vagy Józsúéhoz hasonlóan mindig hűséges vagy? Ezsdrás és Nehémiás olyan körülmények között tartott ki vezetőként, amikor a zsidók nagyrésze nem vállalta a hazatelepedést sem. Ők viszont biztos pozíciójukat hagyták ott a birodalom fővárosában. Cserében otthon külső és belső támadások között kellett végezniük szolgálatukat. De végezték állhatatosan! Az Újszövetségben egy jézusi példázat alapján figyeljük meg a ragaszkodás gyönyörű mintáját a gyümölcstelen időkben is. A vincellér hűséges volt fájához. Ura azt mondta a vincellérnek: „Íme, három éve, hogy idejárom gyümölcsöt keresni ezen a fügefán, de nem találok. Vágd ki, miért foglalja a földet hiába? De az így válaszolt neki: Uram, hagyd meg még ebben az évben, míg körülásom és megtrágyázom, hátha terem jövőre, ha pedig nem, akkor vágd ki” (Lk 13,7–9).

Hűség személyes támadások idején

Pál apostol listát ad megpróbáltatásairól (2Kor 11,24–33). Ezek a megpróbáltatások nem kezdték ki hűségét. A filippibelieknek ezt írta: „Sőt, ha itálaldozatul kiöntetem is a hitetekért bemutatott áldozatban és szolgálatban, örülök és együtt örülök mindnyájatokkal” (2,17). Figyelitek!? Ő nem mártírcú szenvedő! De sokan éreztetik környezetükkel, hogy őket támadás, méltánytalanság éri. Hadd tudja meg mindenki! Ezzel másokat is megkeserítenek. Pál itt nem a tűzáldozatról beszél, amely után látható nyom, hamu marad. Ő kész

italáldozathoz hasonló áldozat lenni, aminek nyoma sem marad. Beissza a föld. Mózes nemcsak a népe közül valók (Kóré és társai 4Móz 16,2–5; 20–26), de saját testvérei Mirjám és Áron is támadta (4Móz 12,1–13). Ő a személyes támadások idején sem lett hűtlen. Hű maradt Istenhez, hivatásához és népéhez is. Sokan azt még megértik, hogy ha nem mennek jól a dolgok, akkor is hűségesnek kell maradniuk, de azt már nehezen fogadják el, ha őket támadás éri, akkor is állhatatosságot vár tőlük Istenük. Testvérem, tőled is, aki e sorokat olvasod! Legyenek példák számodra Isten szent emberei! A Szentlélek pedig erőt ad, hogy kövesd hitüket és kitartásukat.

Hűség és a személyes előnyök

Isten jól tudja, mikor nehezebb hűnek maradni, amikor nem jól mennek a dolgok, és támadnak bennünket, vagy amikor lelkünk ellensége személyes előnyökkel kecsegtet hűtlenségünk fejében. Mindenesetre szinte mindenkinél megpróbálkozik mindkettővel! Bálámnak Bálák király ajándékot küldött és nagy megtiszteltetést ígért, csak átkozza meg Izraelt. A próféta nem merte megtenni, hogyha Isten áld, ő átkozzon. De a megtiszteltetésért tanácsot adott a királynak, hogy hogyan győzhet Izrael felett. Ha erkölcsileg és Istenéhez való hűségben elbukik a nép, az áldás ellenére is vesztesé válhat (4Móz 22–24; 31,16; Jel 2,14). Bálám próféta a kiváltságokért hűtlen lett szolgálatához és Istenhez. Nem így Mózes! Neki Isten kétszer ajánlotta fel, hagyja Izraelt sorsára, őt pedig nagy néppé teszi „De téged náluk nagyobb és erősebb nemzetté teszek” – szólt az ígért. (2Móz 32,10–11; 4Móz 14,12). Azóta sem tudunk olyan nemzetről, amelynek Mózes lenne a neve, de olyanról igen, amelyet Izraelnek hívnak! Mózes nem tette hűtlenné a nagyobb néppé válás lehetősége sem, a választott népet szolgálta. Mózesnek lett volna elég „szent” indoka, hiszen maga az Úr tett ajánlatot, de neki ez sem volt elég ok a hűtlenségre. De sokszor nem volt így az egyház története során! Hány gyülekezet vagy felekezet maradt volna együtt, ha egyesek nem nevüket és pozíciójukat akarták volna növelni! Természetesen különböző „szent” indokokkal. Ma sokak számára nem okoz gondot Krisztus testének szaggatása, főleg ha előnyük is származik belőle. De a bibliai hűség, amelyért az élet koronája jár, nem ilyen! Pál nemcsak azt tudja, hogy *jobb* elköltözni és az Úrnál lenni, de azt is, hogy a gyülekezetért *hasznosabb* maradni. Ő pedig nem azt részesítette előnyben szolgálata során, ami neki jobb, hanem, ami másoknak hasznosabb. Ő írta: „tartozunk pedig mi erősek, hogy az erőtlenek erőtlenségeit hordozzuk, és ne magunknak kedvezzünk” (Róm 15,1). Lehet, hogy ez számunkra nem kényelmes, de bibliai és az áldáshoz vezető út. Kész vagy te is erre? Ha nem, mivel indokolod?

Hűség és a tömegbefolyás

Soha nem érte az embert olyan tömegbefolyás, mint manapság a média, a számítógép világában. Reklámok, divatirányzatok pillanatok alatt érnek el bennünket, akár a világ másik feléről is. Nagy konszernek ajánlják termékeiket számodra, bárhol is élj. Akkor vagy „menő”, ha te is azt veszed és használod, amit a tévé-reklámokban látsz. Ha nem, maradi vagy. Bizony nem könnyű ebből a nagy körhintából kiszállni. De a hűségesek nem a tömegbefolyás alapján gondolkoznak, beszélnek és cselekszenek, hanem Isten akarata szerint! Saul így indokolta Isten szava iránti hűtlenségét: „mert félttem a néptől és hallgattam szavára” (1Sám 15,10.19.24). Viszont Sidrák, Misák, Abednégó nem törődött azzal, hogy mindenki más rajtuk kívül leborult a bálvány előtt. Nem riasztotta őket a beígért büntetés sem, de még az sem, ha az Úr nem mentené meg őket. Az ilyenek kiváltsága, hogy velük van az, akinek az ábrázata olyan, mint az Isten fiáé. Mivel nem hajoltak meg az előtt, ami előtt mindenki meghajolt, mindenkinek meg kellett hajolnia az ő istenük előtt. Ha megalkudtak volna, kikerülték volna a tüzes kemencét, de soha nem hangzott volna el a király ajkáról „nincs más Isten, aki így megszabadítson” (Dán 3). Amikor engedsz a tömegbefolyásnak, a

bizonyágtételel hitelét veszélyeztetted, Istenhez és elhivatásodhoz válsz hűtlenné.

Hűség pozícióban másokat szolgálva

Sok keresztény ember szolgálatával együtt „pozíció” is jár: bibliakör-vezető, imaóra-vezető, ifjúsági vezető, dicsőítés vezető, presbiter, lelkipásztor, püspök, elnök, stb...

Ezek többségében van szolgálat és pozíció, de nem te vagy az első számú vezető, és másokat kell követned. Esetleg te dolgozol, a „dicsőség” pedig az övék. Hogyan állsz ehhez a kérdéshez? Azért vagy hűséges, hogy előbbre kerülj, vagy ha soha nem kerülsz feljebb a szolgálati „ranglétrán”, akkor is kész vagy mindhalálig hűséges lenni?!

Absolon nem apja királyságát és az ország egységét szolgálta hercegségével, hanem megosztást és keserűséget terjesztett (2Sám 15,1–6). Géházi csak kihasználta, hogy Elizeus szolgálja volt. Elizeus viszont Illés egész életében a próféta hűséges szolgálja maradt, aki „Illésnek kezeire vizet tölt vala” (2Kir 3,11). Van-e benned elég alázat ahhoz, hogy másokat segítve szolgálj az Urat? Zavar-e, hogy nem te vagy az első? Kezére tudsz-e dolgozni az elsőnek Isten népének javáért? Ha tisztességesen és lojálisan dolgozna minden „pozícióban” lévő szolgálattevő lelki előjárója vezetése alatt, több áldás és kevesebb seb lenne a gyülekezetekben és az egyházakban.

Hűség alkalmatlan vezető mellett

Meggyőződésem, hogy Isten a szolgálatra alkalmas vezetőket hív el, de előfordulhat, hogy átmeneti időre egy-egy szolgálati területen alkalmatlan ember áll az élen. Hűségesnek kell-e lennünk ekkor is? Erre jó példát ad számunkra Dávid esete Saullal. Dávidon már Isten felkenetése volt a királyi tisztségre, és (annak ellenére vagy éppen ezért) nem emelt kezét arra, akit Isten egyszer elhívott népének vezetésére. Dávid az Istenre bízta a dolgot, és ameddig Ő nem tette félre Sault, hűséges volt hozzá.

Ha a felkenetésed megvan, a szolgálatot is meg fogod kapni! Ne légy türelmetlen! Az idő nem a te kezében, hanem Istenében van! Ugyanakkor, ha nem megfelelő a felkészítési időben a magatartásod, elveszítheted a kenetet is és a szolgálatot is. Ezért legyen Isten szerint való a viszonyod előjáróddal!

Hűség akkor is, ha nem kedved szerint történnek a dolgok

(2Sám 19,9–16; 19,41–21,2). A történet Séba lázadásáról szól. Miután Absolon lázadását leverték, Izrael úgy döntött, hogy hazahozatja Dávid királyt. A király megtudja szándékukat, és üzen Júda-beli testvéreinek, hogy ne késlekedjenek hazahívásában, mert Izrael törzsei megelőzik őket. Miután Júda előnyben részesült Dávidnál, Séba fellázította Izrael törzseit, azt mondván: „Nincs nekünk semmi közünk Dávidhoz”. „Eltávozték azért mind az Izrael népe Dávidtól Séba után”.

Testvérem, te ugye nem vagy ilyen sértődékeny?! Sértődésed ugye nem vezet hűtlenséghez?!

A hűség és a szellemi élmények

Elhívásunk sokszor szellemi élményhez kapcsolódik. Nekünk, pünkösdieknek nagyon fontos a szellemi élményekhez való helyes viszonyulás. Isten óvjon meg attól a hívó és szolgáló élettől, amely nélkülözi az átéléseket és a kijelentéseket! De az igében azt látjuk, hogy nem helyes, ha lelki döntéseinkben nagyobb hangsúlyt helyezünk az átélésekre, és nem Isten igéje vezet bennünket. Ez 4,9–15 szerint Isten figyelembe vette Ezékielnek a tisztasági törvényhez való ragaszkodását. A próféta annak ellenére, hogy hallotta Isten szavát, nem felejtett el hűséges lenni Isten törvényéhez. Pálnak több prófécia jelenti ki, ne menjen Jeruzsálembe, mert ott szenvedés vár rá. Erre kéri az atyafiak is. Az ő elhivatásában viszont benne van a Krisztus evangéliumáért való szenvedés és a mártírhalál is. Ő tehát hű marad elhivatásához. Pedig kitérhetne a szenvedés elől, és még próféciára is hivatkozhatna! (ApCs 21,4–14). Ő írta

a galatáknak:

„Ha mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit néktek hirdettünk, legyen átkozott” (1,8).

Kedves Testvérem!

Ha valamelyik területen hűtlenségen kaptad magadat, még inkább, ha a Szentlélek mutatott rá, az Úr ma gyógyulást akar adni neked! Segíteni fog, hogy megtérj és hűséges legyél, ahogy ő is hű! Az Úr azt ígéri „kigyógyítom őket hűtlenségükből”. (Hős 14,5–10).

Legyen így!

FÓKUSZBAN – KOREA

A Koreai Egyház története • *Dr. Young Hoon Lee*, Nemzetközi Teológiai Intézet

%A vallási közösségek már régóta felfigyeltek világszerte a koreai gyülekezetek növekedésére. Valóban csodálatra méltó eredmény, hogy itt a keresztények száma 12 millió – az összlakosság 25%-a – pedig ide csak 110 évvel ezelőtt jutott el először az ige. Ezt mondhatjuk az isteni akarat kinyilatkoztatásának, hogy a koreaiakat, mint választott népet az utolsó időkben küldetésre hívja el.

I. A KATOLIKUS EGYHÁZ

1. A katolicizmus bemutatása

A koreaiak – az 1592-es Japán megszállás alatt találkoztak először a katolicizmussal egy spanyol lelkész, *Gregorio de Cespedes* révén, akit a japán hatóságok a katonaság után Koreába helyeztek. Am ő a háború ezen viharos szakaszában képtelen volt betölteni a misszionárius szerepét. Ezután az első felületes találkozás után a második akkor esett meg, amikor *So-hyun*, Korea örökös hercege Kínába látogatott, ahol katolikus papokkal találkozott; ekkor néhány haladó szellemű diák elkezdte a katolicizmust tudományos okokból tanulmányozni.

2. A katolicizmus terjesztése és megpróbáltatásai

A koreai katolikus egyház kezdetét 1784-től számítjuk, amikor *Seung-Hoon Lee* Kínában megkeresztelkedett, és nem kis taglétszámmal megkezdődött a növekedés. Viszont a tradicionális koreai filozófiai meggyőződéssel, a konfucionizmussal való konfliktusok következtében sok viszontagság és üldözés nehezedett az egyházra kívülről. Ráadásul a kormány szervezetén belüli politikai pártok stratégiai, politikai csatáikban a katolicizmust használták bűnbakként, így e nehéz időszak alatt sok hívő halt mártírhalált.

II. A PROTESTÁNS EGYHÁZ

1. Misszionáriusok érkezése Kínába

A protestantizmus Kínába való bejövetele egészen egyedülálló és kivételes volt. Korea népe ugyanis ekkorra már nagyon ki volt éhezve az evangéliumra, és a kereszténységet az emberek önkéntesen elfogadták még a misszionáriusok érkezése előtt. Ez egyrészt annak a ténynek volt köszönhető, hogy a Bibliát két koreai csoport is – akik kapcsolatba kerültek az evangélistákkal – éppen azokban az években fordították le koreaira, az egyik Manjuban a másik Japánban. Átaluk és lefordított munkájuk révén érte el először az evangélium a koreaiakat. Ahogy az evangélium terjedt szerte az országban, *Horace N. Allen*, evangélista orvos, akit az Észak Presbiteriánus Társaság küldött, 1884 szeptemberében Korába jött, őt követte *Horace G. Underwood*, presbiteriánus, és *H. G. Appenzeller*, metodista 1885

áprilisában. Japánon keresztül érkeztek Koreába, magukkal hozták Márk evangéliumát, amit Soo-jung Lee fordított le, akkor ott már sok hívő létezett. Az idő tovább haladtával különböző felekezethez tartozó misszionáriusok érkeztek Koreába, és erőteljesen terjesztették mozgalmukat. Mindezekon felül, bizonyoságot téve a kereszténység evangéliumáról kórházak, árvaházak és iskolák alapításával hatékony szerepet játszottak a koreai társadalom kulturális fejlődésében és modernizációjában. A misszionáriusok eme korai beözönlése alatt a többség a presbiteriánus és metodista felekezethez tartozott, amit az anglikán, a baptista és az ortodox egyház követett.

2. Missziós stratégia és az egyház növekedése

A protestantizmus Koreában a különleges környezetnek legmegfelelőbb stratégiát vezette be, nevezetesen a „Nevius Missziós Stratégiát”. Ez a módszer evangélizációra és gyülekezet plántálásra irányul az „önuralom”, „önállóság” és „önnépszerűsítés” alapelveivel. Mindezek rohamos növekedést idéztek elő a koreai egyházban.

3. Az 1907-es Nagy Megújulási és Egyházközösségi Mozgalmak

A megmozdulás Won-san-ban 1903-ban, Pyung-yang köré összpontosult, és a kora reggeli imatálalkozások és bibliaórák által Nagy Megújulási Mozgalommá fejlődött. A bűnbánatra összpontosított a Nagy Megújulási Mozgalom áttért a félszigetre, és elérte még Manjut is Kínában. Ez a megmozdulás a bűnbánatot és a bibliatanulmányozást helyezte előtérbe, imádkozással és evangélizálással, a gyülekezetek növekedésében meglehetősen gyors fejlődést eredményezett, sőt a különböző felekezethez tartozó misszionáriusoknak nagyszerű alapot biztosított az együttes munkához. Ezután a koreai gyülekezetek létrehoztak egy összevont megmozdulást, ami szintén nagy lépésekben való növekedésüket eredményezte.

III. A KOREAI EGYHÁZAK JAPÁN MEGSZÁLLÁS ALATT

1. A nemzeti függetlenség elvesztése és a kereszténység megpróbáltatása

Korea 1910-es megszállása és annak felismerése után, hogy a kereszténység áll leginkább útjában uralmuknak, a japánok „105 ember üldözését” rendelték el, ami kísérlet volt arra, hogy elmozdítsák a hazafias keresztény erőket, és hogy az idegen missziókat deportálják. A japán elnyomás a koreai egyház agresszív ellenállásába ütközött a gazdasági ellenállási mozgalom és a Nemzeti Adósságfelmentési Indítvány nevezetű mozgalmak révén, amik Koreának a japán gazdasági adósságoktól való mentesítésére irányuló törekvései voltak.

2. A március 1-jei megmozdulás és a koreai egyház

A szigorú japán elnyomásra válaszként a koreaiak 1919. március 1-jén agresszív ellenállási mozgalomba lendültek, szabadságot és függetlenséget követelve. Ez a megmozdulás annak eredménye volt, hogy a koreai nép zsarnoki katonai kormányzás alatt élt, a hitükben igaz keresztények pedig tudatosan ellenálltak az igazságtalanságoknak. Annak ellenére, hogy ez az ellenállási mozgalom akkor kudarcba fulladt, mégis erősítette a koreai egyházak hitét, és rávilágított a kereszténység hazafias szemléletmódjára.

3. A változó társadalom és az egyház

A március 1-jei megmozdulás bukásával a koreai egyházak, amelyek addig vezető szerepet tölthettek be, a megújított japán elnyomás, a misszióellenes felfogás, a gazdasági hanyatlás és a szocialista eszménykép kihívásainak következtében stagnálási időszakba értek. E pangási időszak alatt történt, hogy – többek között – *Jun-joo Kim*, *Ik-doo Kim* és *Young-do Lee* tiszteletesek új életet leheltek az egyházakba újraindított felújítási mozgalmukkal. Sőt, a koreai egyházak közös erőbedobással tovább folytatták a keresztény folyóiratok és dokumentumok terjesztését, valamint újabb keresztény iskolákat alapítottak.

4. Sintó imádat és a Koreai Egyházak megpróbáltatásai

Az 1930-as években Japán katonai fellépésével elkezdte császáruk imádatát ráerőszakolni a népre. Sok gyülekezet nem élte túl ezt a krízist, hitüket a sintoizmus és a japán császár istenként való imádatába vetették. Ez a koreai egyházak súlyos hanyatlását eredményezte.

Másrésztől viszont voltak, akik ellenálltak a sintoizmusnak és megőrizték hitüket. Ilyenfajta kettősség alakult ki ebben az időszakban, és mindez a koreai egyházak sajnálatos felbomlásához vezetett.

IV. A KOREAI EGYHÁZAK A FÜGGETLENSÉG UTÁN

1. Az egyházak újjászervezése és hanyatlása

Miután 1945-ben kivívták a japán uralomtól való függetlenséget, Koreának újabb megosztottsági tragédiával kellett szembenéznie a 38. szélességi kör mentén. A japán elnyomás alól való felszabadulás után azonnali kísérletet tettek északon, hogy visszaállítsák a koreai egyházakat. Azonban reményüket a kommunisták könnyörtelenül elfojtották, akik lerohanták északot. A déli területeket az amerikaiak szállták meg, ahol a vallási szabadság új lendületet adott a kereszténységnek, ami a koreai egyházak és a különböző felekezetek gyors megújulásához vezetett. Mégis a sintoizmus és más doktrínák kétségei következtében a felekezetekben mind nagyobb lett a széthúzás.

2. A koreai háború és a koreai egyházak megújulása

A kommunisták 1950-es támadó csapása északon a koreai gyülekezetek nagy sérülését okozta. Sok gyülekezet semmisült meg, és rengeteg keresztényt öltek meg a háború alatt. Csak a háború vége után volt lehetséges a koreai egyházak újjáéledése, és újabb missziós szervezetek megindulása Koreában. Ime néhány a kiemelkedőbb missziós szervezetek közül: az Amerikai Déli Baptisták, a Nazarénus Egyház, a Krisztus Egyháza, az Isten Gyülekezetei és a Koreai Evangélium Misszió.

3. Evangélizáció. Mozgalmak és gyors egyházi növekedés

1960 után a koreai egyházak széleskörű megújulási találkozókkal és katonai evangélizációs mozgalmukkal megújították törekvéseiket a koreai nép teljes körű evangélizálására. Ezek a nagyarányú, többfelekezeti megújítási találkozók nagyban hozzájárultak a gyülekezetek növekedéséhez. Ugyanakkor a koreai gyülekezetek társadalmi változásokra is törekedtek – profetikus szerepet betöltve – a társadalmi igazságtalanságok ellen foglaltak állást; szintén e célból vezették a Szent Szellem Mozgalmat, amely a bűnös lelkek számára megváltást hozó evangéliumon alapult.

1970 és 1980 között az összes felekezet egyetlen központosított, hatalmas megújulási találkozón egyesült, amely a Szent Szellem Mozgalom által olyan fenomenális növekedést hozott a koreai gyülekezetekben, amilyen azelőtt még soha nem fordult elő egyházuk életében. A Nagy Megújítási Találkozón, amit a Yoido téren tartottak, és amin több mint egymillió ember vett részt, igen magas volt azok száma, akik azon a napon fogadták be Krisztust az életükbe. Ez időszak alatt a gyülekezeti taglétszám kétmillióról nyolcmillióra emelkedett, ami megközelítőleg 400%-os növekedés. Azon gyülekezetek között, amelyek ebben az időszakban alakultak, van egy magasan kiemelkedő, amelynek a többi gyülekezetnél sokkal nagyobb volt a hatása, ez pedig a Yoido Teljes Evangélium gyülekezet, amelynek pásztora *Yonggi Cho*. A Yoido Teljes Evangélium kulcsszerepet játszott a Nagy Megújítási Mozgalomban, és nagy befolyást gyakorolt a koreai gyülekezetek megújulására és növekedésére.

Az 1990-es évektől új periódus kezdődött a koreai gyülekezetek fejlődésében, amely a súlypontot inkább a gyülekezet minőségi, és nem számbeli növekedésére helyezte át. Azok a felekezetek ugyanis, amelyek korábban szétbomlottak, elkezdtek különböző törekvések útján összebékülni és egyetértésben egyesülni. Azt mondják, hogy a növekedés ezen szakasza a felkészülés idejéül szolgált a koreai nép egyesülésére, ami mindig is a koreaiak reménye volt. A koreai gyülekezetek rövid történelmük, folytonos zaklatásuk és üldöztetésük során mindvégig megőrizték szilárdságukat és gyors fejlődésüket. Isten áldásával a Koreai Egyház mint a „Nemzeti Egyház” lopta be magát a koreai emberek szívébe, és elvárják tőlük, hogy betöltsék a vezető szerepet – most és a jövő Koreájában.

A Yoido teljes evangéliumi gyülekezet 40. évfordulója • Fordította: Szász Ramóna

%A Yoido Teljes Evangélium Gyülekezet 1998. május 18-án ünnepelte negyvenedik születésnapját. Ezúton küldjük szívélyes gratulációnkat David Yonggi Cho pásztornak, Grace Cho asszonynak, a presbitereknek, pásztoroknak, diakónusoknak, a házicsoport vezetőeknek, a személyzetnek és a Yoido Teljes Evangélium Gyülekezet minden tagjának. Aldjuk az Urat értetek, és az Úr gazdag áldását kívánjuk rátok az elkövetkezendő 40 évben is.

A háború-vert Korea poraiból Isten kiemelte David Yonggi Chot 1954-ben, amikor 17 éves volt. Tuberkulózisban szenvedett, és doktora szerint csak három éve volt hátra.

Buddhista volt, így Buddhához kiáltott segítségért. Az Úr egy keresztényt küldött hozzá; a halál ajtajában felkiáltott Jézus Krisztushoz és azonnal újjászületett, áttért a buddhizmusról a kereszténységre, meggyógyult, betöltekezett Szentlélekkel és azonnal az Úr szolgálatába állt. Beiratkozott egy bibliaiskolába és 1958-ban levizsgázott. Azonnal gyülekezetet alapított Szöul legszegényebb negyedében. Vett egy öreg tengerész sátrat és abban aludt, egyedül testhőmérsékletét használva „fűtésnek”. Pulpitusát több egymásra rakott almásrekeszből ácsolta, amit egy ronggyal takart le. Gyülekezési harangként egy öreg pléhdoboz szolgált, amit egy fémcsővel ütögetett.

A szűkös kezdések az Úr védjegyei, aki szintén szerény jászolban született, ahol csak az alázatosak találhatták meg. Y. Cho mindennap órákig imádkozott, és minden szükségében az Urat kereste. Ínség, betegség és reménytelenség vették körül, de tovább küzdött hitében.

Y. Cho a „meg tudjuk csinálni” pásztor néven vált ismertté, és a szegények, a betegek és a bátortalanok jöttek hozzá, hogy hallhassák prédikációját. Kenettel prédikálta az Úr Igéjének gyakorlati üzeneteit, emberek születtek újjá körülötte, gyógyultak meg és hívtak el.

Sok sámánista áttért a krisztusi hitre, sok buddhista hagyta ott a bálványimádást, és sok beteg és haldokló gyógyult meg istentiszteletei alatt: a gyülekezet rohamosan nőtt.

1961-ben Cho pásztornek egy nagyobb területre kellett költöznie. 1964-ben 2000 tagja volt gyülekezetének, négy vasárnapi istentisztelettel. Egyszer 300 lelket próbált bemeríteni egy nap, amikor összeesett a fáradtságtól. Orvosa azt mondta, pihennie kell; ezáltal Cho pásztor megtanulta, hogy másoknak is adjon megbízásokat.

Legtöbb könyvét a felépülés ezen szakaszában írta. Ugyanekkor tanította meg az Úr őt a rendkívüli újtestamentumi házicsoportvezető módszerekre.

A gyülekezet csak nőtt és nőtt, mígnem másik helyiséget kellett kibérelni már, hogy a sok besereglett ember elférjen.

Akkoriban Yoido-sziget elég elhagyatott vidék volt néhány házzal és szinte minden tömegközlekedési eszköz nélkül, ami az embereket a Han folyótól a szigetre vihette volna.

Cho pásztornek látomása volt és buzgón imádkozott. Az Úr meghallgatta imáját, és egy ingatlant adott neki a Yoido szigeten új temploma megépítéséhez.

1969-ben volt az alapkövetétel, és a következő négy évben fel is épült a templom. Sok támadás érte őket azokban az években, de szüntelen imádkozással és Isten mindenható erejével a templom végre elkészült, és 1973-ban 10.000 taggal be is jegyezték.

Sok ima, böjtölés és áldozat árán megalapították a Nemzetközi Ima/Böjt Hegyet, amit 1973-ban építettek és ajánlottak fel Istennek. Cho pásztor álma az volt, hogy legyen a koreaiaknak egy helye, ahol Korea békés újraegyesítéséért, gyógyulásért, csodákért és szükségük betöltéséért imádkozhatnak. A hely a béke szigetévé, ima, gyógyulások és csodák színhelyévé változott át, ahova megszámlálhatatlan zarándok jött el, hogy imádkozva keressék az Úr jelenlétét. Évente több tízezer külföldi látogat ide. Cho későbbi anyósának (Jashil) szintén volt erről látomása.

Gyülekezetének rendkívül gyors növekedésével Cho pásztor világszerte hamar megismerték, és sok konferencia kiemelkedő gyülekezet-növekedési szónokává vált.

Éppen Németországból Szöulba utazott haza egy gyülekezet gyarapító konferenciáról, amikor az Úr szólt hozzá, hogy kezdjen el egy Nemzetközi Gyülekezet Gyarapító Szolgálatot a jó hír angol nyelven való továbbítása céljából.

A Gyülekezet Gyarapító Nemzetközi Szolgálatot 1976-ban alapította, írásos anyagai 151 országba mennek ki, és Cho pásztor nemcsak Szöulban, Koreában tart Gyülekezet Gyarapító Nemzetközi Konferenciákat, hanem szerte a világon.

1981-ben 200000-es taglétszámmal mérföldkőhöz érkezett a Yoido Teljes Evangélium Gyülekezet, a világ legnagyobb méretű gyülekezeteként vált még híresebbé, és azóta is tartja ezt a címet.

Cho pásztor inti vezetőit, alkalmazottait és a tagokat, hogy mindig emlékezzenek arra, hogy nem emberi fáradozásnak köszönhetik gyülekezetük ilyen hatalmas méretét, hanem az Úrnak, aki megáldja azokat, akik hűek és engedelmesek hozzá.

A Yoido Teljes Evangélium Gyülekezetnek ma 734309 tagja van, és ezzel elérte teljes befogadóképességét. Jelenleg regionális templomokkal, kezdő gyülekezetekkel, különböző missziókkal egészül ki és terjeszkedik. Műholdon keresztül egyszerre egymillió ember is részt vehet az istentiszteleten.

A Yoido Teljes Evangélium Gyülekezet komplexus öt hatalmas épületből áll, amely templomot, két továbbképző épületet, az irodát, a Világ-missziós Központot foglalja magában, és van egy újabb részleg is, a Hírközlési és Multimédia Centrum.

Egy fiatal szolgálattevő megkérdezte „Mi gyülekezte sikereinek a titka?” – mire Cho pásztor azt felelte: „Imádkozom, figyelek és engedelmeskedem”.

A 40 évvel ezelőtt alapított Yoido Teljes Evangélium Gyülekezet nagyarányú növekedésének négy fő kulcsa az alábbiakban határozható meg:

1. Ima. 2. Isten kenetével és Igéjével az emberek szükségére irányuló prédikáció. 3. Az Újtestamentum házicsoport rendszer, ahol az újonnan megtérők megtanulhatják és felkészülhetnek az Úrnak való szolgálatra, 4. A vezető-pásztor, Cho megtanulta, hogyan kell kiosztani a szolgálattevés munkáját azon hithű munkásoknak, akik vágnak az Úrnak szolgálni.

40 év alatt a Yoido Teljes Evangélium Gyülekezet öt förről a mai szintre emelkedett. Ma már terjeszkedik nemcsak Koreában, hanem megszámlálhatatlan sok szolgálataival a világon mindenhol. Néhány példa:

A Kukmin Napilap – nemzeti újság keresztény hírekkel, bizonyágtételekkel és az igével. Han Sei Egyetem – A gyülekezet egyeteme, férfiakat és nőket képez a gyülekezet jövőbeli vezetőségébe és társadalmába.

Az Elim Gondozó Város – Ez az egyedülálló gondozói lehetőség Ázsia ezen részében a legnagyobb. Csodálatos lakókörnyezetet biztosít és segít a szerencsétlen fiatalokon, valamint az időseken, akiknek nincs hol lakniuk.

Ez a gyülekezet minőségi gondoskodással, Isten szeretetével és evangélizációval terjeszkedik Koreában és szerte a világon. Valóban csodálatos példája annak, hogy mit képes Isten tenni egy hithű, imádkozó és engedelmes emberen keresztül. Üdvözljük Cho pásztorot azért a nagyszerű, jól elvégzett munkáért, amit Isten dicsőségére tesz.

A gyülekezet növekedéséért elmondott ima ereje • David Yonggi Cho, fordította: Szász Ramóna

%David Yonggi Cho a Yoido Teljes Evangélium Gyülekezet vezető lelkipásztora Szöulban, Korea. Ő alapította a Nemzetközi Gyülekezeti Növekedés Igazgatói Bizottságát, amelynek elnöke is egyben.

Egy nagyon fontos gyülekezet növelő tényezőről szeretnék beszélni. Ahhoz, hogy gyülekezetünk növekedjen, fel kell készülnünk arra, hogy meg is kapjuk ezt az Úrtól. A

gyülekezet növekedése nem jön magától. Előfeltétele az erős ima.

Imádkozás nélkül még csak ne is álmoldj növekedésről. Sokan emberi trükkökkel próbálják előidézni a növekedést a gyülekezetben, de elbuknak. A növekedés csak a Szentlélek erejével lehetséges, és csak sok imával érhető el.

Mindnyájunkat Isten teremtett, így Őt dicsérjük és imádjuk. Az Úr első kérése, hogy neki szolgálj. Úgy gondoljuk, hogy munkánkért, családunkért és sok más dologért kell először imádkoznunk és csak azután az Úrért. Ez nagy tévedés. Az Úrnak való szolgálatnak kell mindent megelőznie életedben. Ezért jöttél erre a világra.

Isten mindenható és nincs szüksége a mi társaságunkra – ez nagy hazugság. Isten maga a szeretet és a szeretetnek határtalan vágya van a közösségre. Ha szereted feleségedet vagy férjedet, akkor több időt szeretnél velük tölteni, mert a szeretetnek társaságra van szüksége. Istennek végtelen a szeretete irántad és vágyik a társaságodra. Saját kedvére teremtett téged, hogy mély kapcsolata legyen veled.

Jel 4,11: „Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert te teremtettél mindent, és a te akaratedért vannak és teremttettek.”

Az első számú felelősség az életedben, hogy dicsérettel, imádattal és imádkozással Isten társa legyél. Sokan azt mondják, hogy nincs idejük imádkozni, mert túl elfoglaltak. Általában ezeknek az embereknek 500 vagy még 1000 ember is látogatja a gyülekezetét, és nem kérdezem tőlük, mi a mentségük. Az én gyülekezetemben 700.000-en vannak, mégis van időm imádkozni. Naponta nekem is sok munkám halmozódik fel. 700 lelkipásztornak vagyok a vezetője, 700-an dolgoznak irodáinkban és újságunknál, 800 riporterünk Londonban, Párizsban, Washingtonban, New Yorkban, Moszkvában és szerte a világban tevékenykedik, és nekem mindennap döntenem kell ezekről az emberekről. Soha nem lennék képes ezt a sok munkát ellátni, ha nem töltenék elég időt az Úr Jézus Krisztussal.

Időt töltök az Úrral és közösségem van vele, amíg érzem igazságosságát, békéjét és örömét; aztán azt mondja: „Elég mára”. Akkor betölt engem az ő nagyszerű örömeivel. Mikor utána kilépek Isten jelenlétéből, ő követ engem, és így nagy erővel és hatással tudok szolgálni.

Amikor Isten igazságosságában, örömeiben és békéjében meglátod az emberek hiányait, akkor látod igazán szükségleteiket. Ha teszed a megszokott dolgokat Isten valódi ereje nélkül, akkor az csak ámitás. Ahhoz, hogy Isten valódi szolgájává válj, szükséged van arra, hogy naponta legalább egy órát eltölts az Úrral.

A lelkipásztornak szégyen csak egy órát imádkoznia naponta. Én a lelkészeimnek azt mondom, hogy több mint három órát imádkozzanak. Azt mondom, hogy „*még ha a látogatásoknak nem is tudsz eleget tenni, ez rendben van*”. *Ha több mint három órát imádkozol naponta, akkor, amikor Isten erejével szolgálsz az embereknek, egy óra alatt többet vagy képes megvalósítani, mint tíz óra alatt Isten ereje nélkül.* Az Istennel eltöltött idő valódivá fog tenni. Hiba összehasonlítani munkánk mennyiségét másokéval. Isten előtt a mennyiség nem jelent túl sokat, viszont a valódi minőség igen. Amikor fiatal voltam, élveztem gyülekezetem növekedését összehasonlítani másokéval, de ezt most már nem tenném meg. Még ha millió tagja is lenne gyülekezetemnek, de mind csak felszínes keresztény volna, Istennek akkor sem jelentene többet. Minél több időt töltesz a Szellem birodalmában, annál inkább fogod a Szentlélek jelenlétét megtapasztalni szolgálatodban. Nem a test erejéből fogsz szolgálni, hanem a Szentlélek erejéből. Amikor fiatal prédikátor voltam, azt hittem, hogy az erő a hangom magasságából jön. Mindig rekedt voltam, mert olyan sokat kiabáltam. Kiabáltam vasárnaponként, minden reggeli imaórán és minden esti imaórán, de ma már tudom, hogy sok testi erőt használtam föl.

Amikor igazán Isten erejében vagy, nincs szükséged kiáltozásra. Amikor Isten teljessége van a szívedben, óriási békességed van, nyugalmad és biztonságod. Több ember fog meggyógyulni és megtérni, ha inkább Istennel töltöd az idődet, és a Szentlélek mindenható erejével prédikálsz.

Kevesen küldetnek a frontvonalba • C. Peter Wagner. Fordította: ifj. Kovács Béla (Megjelent a Church Growth. c. folyóirat 1998. tavaszi számában)

Vajon hányan vannak azok, akik a szellemi hadviselés frontvonalába nyertek elhívást? Meglepetésként hathat, de viszonylag kevesen vannak, akiket Isten közvetlenül hív csatába a fejedelemségek, hatalmasságok és a szellemek ellen. Úgy látszik, ez is olyan specializált feladat Isten országában, mint a nyilvános evangélizáció és más országokban való misszió. Ezekről készséggel elismerjük, hogy sajtáságos ajándékok és elhívás szükséges hozzájuk. Direkt használom azt a szót, hogy „látszik”, mert a stratégiai, szellemi hadviselés az evangélizációtól vagy a missziótól eltérően meglehetősen új keletű jelenség kollektív hívó tapasztalatunkban, és ezért még sokat kell tanulnunk róla.

Mint hívők, fel kell hogy ismerjük, mindannyiunknak felelőssége, hogy nap mint nap Krisztus jó tanúi legyünk. Mégis, csak keveseknek van ajándékuk és elhívásuk, hogy tömegek elé állva hirdessék a megváltás üzenetét. Mindannyiunknak szerepünk van a világmisszióban, de nem mindenki választott arra, hogy családját és barátait elhagyva idegen országba menjen, mint hivatásos misszionárius. Hasonlóképpen imádkoznunk kell, de mégsem mindenki hívatott arra, hogy imaharcos legyen a stratégiai frontvonalban.

Több mint igaz az ószövetségi példa, Gedeon története arra, hogyan irányítja Isten a szellemi harcot. Szellemi harcot mondok, mert semmi más nem tudja jobban leírni ezt a katonai győzelmet, amit trombitákkal, harsonákkal és fáklyákkal vívtak, mennyire más ez, mint a hagyományos hadviselés!

Gedeon, Isten választottja a midiániták legyőzésére, közönséges parasztfiú volt a Bírák könyve 6. részében leírtak szerint. Nem volt különösebben szellemi ember. (Az angyallal történt négy szemközti beszélgetés sem emelte hitének szintjét. De elég vakmerő volt ahhoz, hogy jelet kérjen, amit Isten szívességből megadott). Az engedelmisség próbája volt, amikor Isten azt mondta Gedeonnak, hogy rombolja le a Baál oltárát, amit saját apja épített, és Istent tisztelje ugyanazon a helyen. Ez a feladat nem volt közönséges dolog: közvetlen összecsapás ez Baállal, a magas rangú fejedelemséggel. A kudarc következménye halálbüntetés lett volna (vö. Bír 6,30), de Isten Gedeonnal volt, így nem vallott kudarcot. Baált legyőzték és megalázták.

Hány emberre volt Gedeonnak szüksége, hogy legyőzze a midiáni sereget? A hagyományos hadviselés szabályai azt mondják, hogy a győzelemhez emberfölény kell. De ez szellemi harc volt, melynek mások a szabályai.

1. *Istené volt a győzelem.* 32.000 katona mehetett Gedeonnal, de Isten tudta, hogy ha ennyien mennek és győznek, Izráel azt mondta volna: az „én saját kezem szabadított meg” (Bír 7,2). Ezért Isten a hadviselés másfajta, új törvényét alkalmaztatta Gedeonnal, ahogy ez a 4Móz 20-ban meg van írva, mint első lépést, hogy a sereg létszámát 300 főre csökkentse (vö. 7,1–8)

2. *Nem kellett mindenkinek hadba vonulni.* Az Ígéret földjére való belépésnél Isten azt mondta az izraelitáknak, hogy azok, akik nem mennek a hadba, négy okból tehetik ezt: új házat építettek, új szőlőt ültettek, eljegyezték egy lányt, féltek a harctól. Nem volt semmi szemrehányás vagy elítélés. Rendben volt, ha valaki elment a háborúba, és rendben volt, ha valaki otthon maradt. Az első lépésben tehát kiesett 67 százalék.

3. *Isten választása nem érdemeken alapul.* A második létszámcsökkenés megdöbbentően egyszerű volt. A tízezerből csak az a háromszáz mehetett a csatába, akik kezükből tölcserő formálva ittak a folyóból. Isten nem a legerősebbeket, a legnagyobbakat, a legtapasztaltabbakat, de még csak nem is a legjobb harcosokat választotta (pedig azt is könnyen megtehetette volna). Még engedelmisségi próbát sem tartott, hanem egyszerűen a vízivás módjának véletlenségét használta, hogy megmutassa Gedeonnak, kiket választott erre a különleges csatára.

A történet további része jól ismert. Isten háromszáz embert használt, az eredeti szám kevesebb, mint egy százalékát, hogy fáklyákat gyújtva, trombitát fújva és korszókat összetörve zavarják meg az ellenséget. A midániak kivonultak, egész Izrael pedig élvezhette a politikai szabadságot.

Segít a megértésben, ha világosan látjuk: Krisztus teste valójában sok-sok részből áll. „Isten helyezte el a tagokat a testben, mindegyiket úgy, ahogy Ő akarta” (1Kor 12,18). Nem mindenki evangélista, nem mindenki misszionárius idegen országban. Nem mindenki frontvonalbeli szellemi harcos, de mindegyik tag együttműködik az egész testért.

Azt gondolom, mi most a világ evangélizációjának keresztútján állunk. Az evangélium ügyének legnagyobb küzdelmei még előttünk vannak. Jóllehet, csak kevesen kaptak elhívást a stratégiai, szellemi harcra, de Krisztus egész testének – mindenféle ajándékaival és elhívásaival együtt szüksége van arra, hogy Isten országa előbbrejusson világunkban.

Győzelemért harcolni • Prince Guneratnam. Fordította: Szász Ramóna

%Prince Guneratnam a Golgota Gyülekezet vezető pásztorja Kuala Lumpurban, Malájzia. Szintén szolgál a Nemzetközi Gyülekezeti Növekedés Igazgatói Bizottságában.

„Végezetre, atyámfiái, legyetek erősek az Úrban, és az ő hatalmas erejében. Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben.” (Ef 6,10–11)

Az efézusi levélben Pál sokféleképpen írja le az egyházat. Úgy beszél róla, mint emberek összejöveteléről, mint családról, Isten templomáról, Krisztus testéről és menyasszonyáról. Aztán a 6,10-ben a „végül” szóval fejezi be, aminek nagyon nagy jelentősége van. Hiszem, hogy ez az utolsó kép a Krisztus visszajövetele előtti gyülekezetről.

„Végül” a végső idők gyülekezetéről, mint Isten hadseregéről beszél. Ez így van a Jelenések könyvében is, hogy a gyülekezet, Isten hadserege, győzelemmel söpör végig a földön. Ezért minden keresztény egy katona, és a hit igaz harcát hivatott megharcolni.

Pál azt mondta a fiatal Timóteusnak: „*Te azért a munkának terhét hordozzad, mint a Jézus Krisztus jó vitéze. Egy harcos sem elegendik bele az élet dolgaiba; hogy tessék annak, aki őt harcossá avatta*” (2Tim 2,3–4)

Mi vagyunk a végidők egyháza – egy katonai egyház a bűn és az ördög elleni háborúban. Isten tervet adott elénk, hogy engedelmeskedjünk parancsolatainak. Nincs evilági ügyekre vesztetni való időnk. Szellemi harcba vagyunk hivatalosak. „*Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak.*” (Ef 6,12).

Isten munkája véghezviteléhez használja az embereket, és ugyanígy tesz a Sátán is. A Sátán tolvaj, pusztító és gyilkos. „*A tolvaj nem egyébért jő, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson*” (Jn 10,10) Embereket használ. Tehát ne légy mérges vagy ne harcolj az emberekkel, akik ellenkeznek veled vagy szenvedést okoznak! Emlékezz arra, hogy ez szellemi harc! Mindennap belekerülsz olyan helyzetekbe, amik könnyen harccá fajulhatnak. Eljuthatsz oda, hogy hitveseddel, gyermekeiddel, családdal vagy szomszédoddal harcolj. *Mindezek mögött ott lehet a Sátán, és fölhasznál minden lehetséges eszközt, amit Isten nem használna, hogy bajt okozzon.* A probléma talán fizikai, érzelmi, szellemi vagy még inkább lelki. Néhányótok aggodalmaktól, félelemtől, depressziótól, irányíthatatlan dühtől, büntudattól, keserüségtől vagy kisebbségi érzéstől stb. szenved. Nem kell szenvedned. Nem kell bukott harcot harcolnod vagy kudarcban élned. „*De mindezekben felettébb diadalmaskodunk azáltal, aki minket szeretett*” (Róm 8,37) Isten győzelemre szánta az egyházat, legyőzhetetlennek, dicsőségesnek, fegyelmeztnek. Egy hadsereg az ördög minden

ravasz és körmönfont tervének ellene kell, hogy álljon. Harcolj a győzelemért! Jézus a seregek ura, üdvösségünk kapitánya, Júda oroszlánja, a halál, a pokol és a sír legyőzője. Ő a mindenható, a királyok királya és az urak ura. Ő vezet minket. Te olyan vagy mint Ő – győzedelmes; és az ördög már legyőzött ellenség.

Gonosz világban élünk; amikor elhatározod, hogy Istennek élsz, azonnal színre lép az ellenség, aki megtámad. „*És miként a Noé napjaiban lett, úgy lesz az ember Fiának napjaiban is.*” (Lk 17,26) A Biblia azt mondja: „*És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül*” (Mt 24,12), de minden helyzetben harcolni és nyerni tudunk Jézus Krisztusért!

Pál azt mondja: „*Harcold meg a hitnek szép harcát, nyerd el az örök életet, amelyre hívattattál, és szép vallástétellel vallást tettél sok bizonyosság előtt.*” (1Tim 6,12) A gyülekezet a szellemi közösségben vagy az Úrnak végzett szolgálatban nem lehet gyáva, hideg, gondatlan, megalkuvó vagy testi. A jóváhagyás nem a társadalomtól, kormánytól vagy a többségtől jön, hanem magától az Úrtól.

A gyülekezet nem világi szervezet, hogy neveltség tárgya legyen, hogy megessen rajta az emberek szíve, vagy hogy kigúnyolják. A gyülekezet nem ülő kacska, amire lőni lehet. Harcolnia kell, mégpedig a hit harcát. A mi feladatunk, hogy Isten tanúbizonyságai legyünk! Harcoljunk a győzelemért! A mi küldetésünk az, hogy lerontsuk a bűn, a Sátán és testiség erődjét Krisztus Urunk erejével.

Pál élete végén ezt mondta: „*Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.*” (2Tim 4,7) Jézus azt mondta: „*Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességetek legyen én bennem. E világon nyomorúságtok léssen; de biztatok: én meggyőztem a világot.*” (Jn 16,33)

Tehát, légy jó katonája az Úrnak! El tudod mondani Pállal együtt, amikor eljön a te idő, hogy a jó harcot megharcoltad, befejezted a futásodat és megtartottad a hitedet? Jézus Krisztuson keresztül képes vagy erre.

A Szellemmel betöltekezett hívő életvitele • Prince Guneratnam. Fordította: Szász Ramóna

%Csak kétféle életmód van: Az egyik a bűnös természetet elégíti ki, a másikat Isten Szent Szelleme vezérli. Azok folytathatnak Szellemmel betöltött életet, akik Istenbe vetették bizodalumukat. Jn 16,13–14-ben Jézus maga beszél nekünk a Szent Szellem munkájáról.

Ha sikeres, győzedelmes keresztény életet akarunk, a Szellem vezetésére van szükségünk a Szent Szellem nemcsak bennünk él, hanem tanító is, és kinyilvánítja az Atya ránk vonatkozó tervét.

Mi a Szellem által vezetett élet? Pál apostol leírja az Ef 4,1–2-ben, milyen a Szellem által vezetett élet: „Mint az Úrnak foglya...”. Pál magát „fogoly”-nak mutatja be, mert olyan gazdagok és teljesekek a tapasztalatai az Úr szeretetéről és kegyelméről, hogy önként lemond saját életéről. Pál biztat minket, akik hiszünk az Úr Jézusban, hogy éljünk elhívásunkhoz méltó életet, melyet Istentől kaptunk. Biztat, hogy legyünk alázasak. Ha meg akarjuk tudni, hogy ez mit jelent, Jézus példáját kell szemlélnünk. A Fil 2,5–8 arra biztat minket, hogy úgy viselkedjünk, mint Krisztus Jézus, aki Istennel egyenlő volt, semmivé tette magát, szolgáló formát felvéve, az emberekhez hasonlóan. Emberi formában megalázta magát, engedelmessé volt haláláig – a kereszten való haláláig! 1Pét 5,5–6 alázasosságra buzdít. Nem szűkölködnek kegyelemben azok, akik megalázzák magunkat. Isten maga közeledik hozzájuk.

Légy szelíd! A szelídség az, ha tudjuk: van erőnk és képességünk, hatalmunk valaminek a megtételéhez, és mégis képesek vagyunk nem végrehajtani azt. Ez a szelídség gyakorlása, „Boldogok a szelídek, mert ők öröklék a földet” (Mt 5,5).

Légy türelmes! (Róm 12,12) Magunktól nem tudunk teljesen alázasak, szelídek és

hosszútűrők lenni. Ez csak a teljesen odaszánt élet eredménye lehet. A Szellem ezen gyümölcsseit csak a neki odaszánt életben tudja megteremteni (Gal 5,22–23). A Szent Szellem bennünk lakik, és ha hagyjuk, hogy működjön bennünk, megadja a kegyelmet és erőt, hogy alázatosak, türelmesek, szelídek és szeretők legyünk.

Miért kell szeretnünk a Szellemmel betöltekezett életet? (Ef 4,3) Ahol Isten szelleme van, ott egység van. Pál azt mondja az efézusiaknak, hogy tegyenek meg mindent az egység megtartása érdekében. Ez azt jelenti, hogy az egység Istennel lehetséges, a mi dolgunk csak annyi, hogy megtartsuk. Megtartani és ápolni az egységet nem könnyű. De ha a Szellem által élünk és általa vezetettünk, képesek vagyunk így élni. Pál beszél nekünk erről a Róm 8,6-ban. Egység származik abból, ha Szellemben élünk, járunk, azaz engedelmeskedünk az Úrnak. Isten az első, azután mások és végül saját magunk. Isten Szelleme képessé tesz és erőt ad az egység ápolására (Fil 4,13).

A Szellem vezette élet alapja (Ef 4,4–6). Törekedjete ilyen életre! Egy ember, aki megvalósította. Az ördög sokszor azt mondja: „Ma nincs időd az igén meditálni, túl sok teendő van!” Ne vedd be ezt a hazugságot! Végy példát Ábrahámról: nem volt Bibliája, pásztora, magnója, videója vagy keresztény könyvesboltja tele segítő könyvekkel. Mitől élt Isten jelenlétének atmoszférájában? Isten szava szólt hozzá, amihez ragaszkodott, ami erősítette folyamatosan, és a természetfeletti behozhatta az életébe (1Móz 13,14). Isten azt mondta Ábrahámnak: „Emeld fel szemeidet és nézz Rám és ígéreteimre”. Ábrahám nézhetett volna a körülményeire is. Lót, az unokaöccse éppen elhagyta és elvette a környék legjobb legelőit. Ábrahám állatainak csak a kopár, száraz terület maradt. De Ábrahám felemelte szemét, hogy lássa Isten ígését. Mi történt? Ábrahám táplálkozott Isten szavából. Ő határozta meg életét és mozgását, léte Isten Szellemének atmoszférájában volt. Így az Úr csodálatos áldásaiban részesült.

Milyen az igazi Jézus? • Peggy Kannaday. Fordította: ifj. Kovács Béla (Megjelent, a David Yonggi Cho szerkesztette Church Growth c. folyóirat, 1998. tavaszi számában.)

%A legtöbb keresztyén egyetért azzal, célunk: a Krisztushoz hasonlónak válás. Fel kell vennünk keresztünket és követnünk Jézust. Növekednünk kell az érettségig, a krisztusi szintig. A Bibliában a következőket találjuk ezzel kapcsolatban:

1. Változzunk el Krisztus képére! Róm 8,29. Mert akiket eleve ismert, azokról eleve el is rendelte, hogy hasonlókká legyenek Fia képéhez, hogy Ő legyen az elsőszülött sok testvér között.
2. Ne igazodjatok a világhoz! Róm 12,2. ...hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.
3. Tagadjuk meg magunkat és vegyük fel a keresztet! Mt 16,24–25, Jézus ezt mondta tanítványainak: „Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét, és kövessen engem. Mert aki meg akarja menteni életét, az elveszti, aki pedig elveszíti életét én értem, az megtalálja”.
4. Növekedjünk a Krisztusban való érettségben! Ef 4,13. Míg eljutunk mindnyájan a hitnek és az Isten Fia megismerésének egységére, a felnőtt korra, arra a nagykorúságra, amelyben elérjük Krisztus teljességét.

Nem ismerek olyan hívőt, aki ne tudná ezeket az igéket, és ne értene velük egyet, de milyen az a Jézus, akit követnünk kell? Milyen az a Jézus, akinek képére el kell változnunk? Milyen az a Jézus, akiben növekednünk kell? Milyen kereszténységben hiszünk? Mi a mi evangéliumunk?

Azt gondolom, Isten Igéjéhez kell fordulnunk, hogy megtaláljuk az igazi Jézust, az igazi

kereszténységet és Jézus Krisztus igazi evangéliumát. Néhányan úgy jellemzik Jézust, mint olyan személyt, aki pártolja az önteltséget, a büszkeséget, a pénzsóvárságot, az önzést. Úgy beszélnek Jézusról, mint aki leginkább anyagi előmenetelünkben, világi boldogulásunkban és földi örömeinkben érdekelt. Az igazi Jézus azonban tudja, hogy a világgal való barátság ellenségeskedés Istennel. Tudja, hogy a büszkeség romlásba dönt, az önteltség pedig bukáshoz vezet. Tudja, hogy a világi boldogulás keresése és szeretete bálványimádás. Ő azt is ismeri, hogy a pénz szeretete minden rossz gyökere, hogy a világi „boldogság” a körülményeken alapul, és végül romlásba döntheti az illetőt. A világi szeretet egyfajta kéjvágy, de Jézus Krisztus szeretete abszolút önzetlen és adni vágyó. Először is az Isten országát és az Ő igazságát kell keresni.

Jézus pártolja az olyan szeretetet, amely az Ő szívének egészével szeret (mert Ő a szeretet), de ez Isten-központú szeretet, amely – ha gyakorolják – képes életünk minden más területét hozzáigazítani szívéhez. Jézus a mi javunkban érdekelt, ez azonban nem mindig hoz nekünk azonnali megelégedést. Útjai magasabbak a miénknél, és mindig a mi végső javunkért munkálkodik. Bizonyos helyeken más „evangéliumot” hallunk, olyat, ami emberi kívánságokkal és érzéki lelkülettel van szennyezve. A Szentlélek gyümölcse először a szeretet, amely nem önző, nem rosszindulatú vagy büszke. Ha egy tanító, akit hallgatsz, nem rendelkezik a Szentlélek gyümölcseivel, akkor tudnod kell automatikusan, hogy nem Istentől való. „Mert gyümölcseikről ismerni meg őket”. Ha ezek nem az Isten szeretetében működnek, akkor egész biztosan valami más „kikötő” felé igyekeznek. Jézus Krisztusnak megvannak az igazi pásztorai, és Ő odavezet majd valamelyikhez. Ezek az igazi pásztorok szeretik és gondját viselik a bárányoknak áldozatos szeretetben. Jézushoz hasonlóan nem használják ki, és nem bántják a bárányokat, akikért Krisztus meghalt.

Tanulj kipróbált lenni! Olvasd naponta a Bibliát, ismerd fel a Biblia szellemét, és légy olyan, mint a régi Bérea-beliek, akik megpróbáltak minden szót, amelyet az Isten Igéje ellenében hallottak.

Jézus nem az, akit sokan elképzelnének.

1. Jézus nem volt valami különleges ember a saját korában. Nem a legjobb kórházban született, nem a legjobb városban nevelkedett. Nem volt „népszerű”. Ha te embereknek tetsző személy vagy, bizonyára nem akarnál a bibliai Jézussal együtt kilógni a sorból. Az Ő jelenléte ugyanis szégyennel, üldöztetéssel és elutasítással jár még ma is. Jézus az Isten Fia, aki nem ismer büszkeséget, önteltséget vagy önzést. Azért jött, hogy szolgáljon, és nem, hogy Őt szolgálják. Bizonyára a szelídek és alacsonyrendűek között találhatod meg. Csak ott, ahol egyedül Őt emelik föl, és nem ott, ahol emberi ideológiákat vagy emberi személyeket magasztalnak. Mt 11,29: Vegyétek fel az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos vagyok, és nyugalmat találtok a ti lelketeknek.

2. Jézus nem hordott legújabb divat szerinti öltözéket. Neki nem volt impozáns imaháza nagy szónokokkal, a legjobb zenészekkel, hogy „feldobja” követőit, és arra készítse őket, hogy a csillogó körítésért kövessék. Jézus az volt ami, sem több, sem kevesebb. Benne nem volt rászedés. Nem idomult a világhoz. Nekünk sem kell. Ő azért jött a világba teljes engedelmességben, mert szerette Atyját és népét. Mint élő áldozat jött, de a „világ” meg az egyházi vezetők gyűlölték és keresztre feszítették, mert nem az volt, akit ők elvártak. Nem illeszkedett a királyról vallott elképzeléseikbe. Nem teljesítette „elvárásaikat”. Ézs 53,3 szerint emberektől elhagyott, fájdalmak férfia, betegség ismerője, eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődtünk Vele.

Néhányan úgy tanítják, hogy mivel Jézus megfizette értünk az árat szenvedései, szegénysége, halála és feltámadása által, mi már mentesek vagyunk a szenvedéstől és haláltól. Jézus azonban azt mondja, hogy azon az úton kell követnünk, amelyen előttünk járt. Azt is mondja, hogyha együtt szenvedünk, együtt is fogunk megdicsőülni Vele. Tehát nagyon figyelj, hogy Jézus Krisztus igazi evangéliumát hallgatod-e, vagy valami emberi evangéliumot. Róm 8,17:

„Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg”.

Igen, az Ő áldozata biztosította számunkra a képességet, hogy az Ő lábnyomán járjunk.

Istennél semmi sem lehetetlen. Mindent megtehetünk Krisztus által, aki erőt ad és felhatalmaz. A nekünk adott erő és képesség azért van, hogy úgy járjunk, ahogy Ő járt. Arra kötelez bennünket, hogy meghaljunk önmagunknak és éljünk Krisztusnak.

Fel vagyunk hatalmazva, hogy az Isten által nekünk adott földi területeket birtokba vegyük az Úr országa számára. Azért élünk, hogy szeressük Istent, szeressük a másikat és hirdessük az evangéliumot, akárhová megyünk. Isten Szentlelke vezessen! Így imádkozzunk, akárhová is kerülünk: „Jöjjön el a te országod, és legyen meg a Te akaratod, amiképpen a mennyben”.

A manapság divatos evangélium bennünket tesz úrrá. Mi diktálunk Istennek, hogy mit tegyen és hogyan tegye. Ez káromlás, és olyan emberektől származik, akik azt gondolják, hogy ők gazdagok, bővülködők és tisztán látnak. De mit mond Jézus Krisztus a mai emberről? Jel 3,17. Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, meggazdagodtam és nincs szükségem semmire, de nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, a szánalmas, a szegény, a vak és a mezítelen. Jézus azt mondja, hogy az ilyen langyos hívőket kiköpi a szájából, mert undorodik tőlük.

Van olyan „evangélium”, ami azt tanítja, hogy csak hátra kell dőlnünk, és semmit sem kell tennünk, csak élvezni mindazt a sok jót, amit Krisztus ad nekünk. Csak saját boldogságunkat és beteljesedésünket kell keresnünk ebben a földi életben. Ez az „evangélium” termeli ki azt a sok öntelt, büszke, lázadó és gyümölcstelen hívőt, akiket a világ is ismer. Jézus azt mondja: először meg kell halni, hogy feltámadjunk az életre, és gyümölcsözőek legyünk országa számára!

Jn 12,24. Bizony, bizony mondom nektek, ha a búzaszem nem esik a földre, és nem hal meg, egymaga marad, de ha meghal, sokszoros termést hoz. Figyeljünk arra, amit Jézus maga mondott arról, hogyan viselkedjünk! Figyeljünk csak! 2Tim 2,11: Igaz beszéd ez, ha Vele együtt haltunk meg, Vele együtt fogunk élni is. 2Tim 2,12: Ha tűrünk, vele együtt fogunk uralkodni is. Ha megtagadjuk Őt, Ő is megtagad minket. Nagyon veszélyes dolog tehát megtagadni az élő és igaz Jézus Krisztust, mert Ő mondja, ha megtagadjuk Őt, Ő is meg fog tagadni minket.

Az „érzéki hívő” Krisztust a saját képére formálja ahelyett, hogy Ő maga formálódna a szent, tiszta, igaz és szerető Isten hasonlatosságára. Az „érzéki gyülekezet” halálos veszélyben forog az igazi Jézus Krisztus elvetésével.

Ha más tanításra figyelünk, mint Jézus Krisztus igazi evangéliuma, egyszer még sokat szenvedünk miatta, ha meg nem bánjuk. Bizonyos gyülekezetekben a hívők túlságosan Isten ajándékaira koncentrálnak az ajándékozó Isten helyett. Mt 7,22: Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram, Uram, nem a Te nevedben prófétáltunk-e, nem a Te nevedben üztünk-e ki ördögöket, és nem a Te nevedben tettünk-e sok csodát? Mt 7,23: És akkor kijelentem nekik: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem, ti gonosztevők!

Az Antikrisztus szelleme sok jelet és csodát is visz végbe, sőt még azt is mondja, hogy ő a Krisztus, de mi gyümölcsseiről ismerjük meg. A gyümölcsfák nem adnak igazi gyümölcsöt, amíg az meg nem érik. A hívők érettsége nyilvánvaló gyümölcsseikről, amelyet életükben teremnek. A legnagyobb gyümölcs a szeretet. Először: Isten szeretete, aztán felebarátainké, mert ez az, amiről a hívőket megismerik. Ha igazán szeretjük Istent, akkor szeretjük az Ő népét is. Ne engedd, hogy becsapjanak jelekkel és csodákkal anélkül, hogy a Szentlélek gyümölcssei megnyilvánulnának életedben.

Gyakran megpróbáljuk Istent szolgálkává tenni, de ha nem vagyunk az övéi, akkor nem tud bennünket használni, és nem is fog kenetével és erejével felhatalmazni. Mi vagyunk teremtve tetszésére, és nem fordítva, ahogyan némelyek gondolják.

Jel 4,11: Méltó vagy Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom, mert Te teremtettél minket, és minden a Te akaratodból volt és teremtett. Ha még

mindig embereknek akarunk tetszeni, nem lehetünk az Ő szolgái.

Gal 1,10: Most tehát embereknek akarok a kedvében járni vagy Istennek? Ha még mindig embereknek akarnék tetszeni, nem volnék Krisztus szolgája.

A kereszténységben ugyanis a hangsúly nem önmagunkon van (mert akkor istenné tennénk magunkat), hanem a hangsúly mindig a fön, a mi vezérlő Jézus Krisztusunkon van. Ő egyedül a királyok királya és uraknak ura. Az „érzéki” evangélium, a hamis tanítás, a démonok evangéliuma azt tanítja, hogy magunkat ültessük a trónra, Jézus Krisztust pedig taszítsuk le onnét. Jézus és egyedül Jézus a mindenek Ura!

Nekünk Őt kell szívünk trónjára emelni! Őt kell vezető pozícióba helyeznünk otthonunkban, és a gyülekezetben is el kell ismernünk helyét, mert Ő a fej és az alap. Hozzá kell fordulnunk és Rá kell figyelni, különösen ezekben az utolsó napokban. Szívünk ajtajánál áll, várva, hogy bejöhessen és bensőséges viszonyba kerüljön velünk. Ő a dicsőség királya. Őt kell egyedül dicsőíteni és magasztalni. Neki kell megdicsőülnie az életünkben, családjában és a gyülekezetben.

Az imának ereje és hatása van • Prince Guneratnam. Fordította: Szász Ramóna

Jakab azt mondja „Igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése” (Jak 5,16)
Háromféle igazságosság van. Az első az önelégültség. Az önelégült ember a munkájától függ. Nincs szüksége istenhitre, jó elvei vannak és még vallásos, sőt nagylelkű is tud lenni. De a Biblia azt mondja nekünk Ézs 64,5-ben, hogy „*És mi mindnyájan olyanok voltunk, mint a tisztátalan, és mint megfertéztetett ruha minden mi igazságaink, és elhervadánk, mint a falomb mindnyájan, és álnokságaink, mint a szél, hordának el bennünket!*” Ez a fajta igazságosság nem áll meg Isten színe előtt. Ennek egyik példája Káin, aki saját jó munkájában hitt, és Isten kivetette.

A második fajtája az igazságosságnak szintén a munkától függ. Ez az az igazságosság, amiben az ember megpróbálja igazolni magát, hogy ő vallásos. Saját magát csapja arcul azzal, hogy karikákat, ékszereket és hasonló dolgokat tesz a testére bűnei bocsánataként. Jézus úgy írja le ezeket az embereket, mint vallásosak. Az írástudók és a farizeusok voltak ilyenek, mert nagyon biztosak voltak abban, hogy ők betartják az írásokat. A vallásosság nem tesz minket igazakká Isten előtt: „*Mert mindnyájan vétkeztetek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül*” (Róm 3,23).

Az igazságosságnak van még egy harmadik formája, és ez egyben az egyetlen, amelyik Isten számára elfogadható. Nem dicsekedhetünk el vele, mert ez nem olyasvalami, amit mi létre tudunk hozni. Ez a hit általi igazságosság, ahogy hiszünk az Úr Jézus Krisztusban. Mi egyszerűen elfogadjuk Jézus elvégzett munkáját, hogy meghalt a kereszten. Nincs más út a menekülésre, kivéve elfogadni, hogy Isten fia a mi bűnhordozónk és megváltónk. A Biblia azt mondja: „*És nincsen senkiben másban idvesség: mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk*” (ApCs 4,12).

Az igazságosság a szívedben kezdődik. Ábrahám idejében nem volt törvény, ami igazgatta tette volna őt. Neki csak engedelmes szíve volt. Hite révén vált igazgá Isten előtt.

A Róm 10,9–10 azt mondja: „*Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta őt a halálból, megtartatol. Mert szívvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az idvességre.*” Ha szívünkben hiszünk és megvalljuk szánkkal hitünket Jézusban, akkor ő megtisztít minket bűneinktől. Ezért semmit nem tudunk tenni azért, hogy kiérdemeljük az igazságosságot. Ez az Úr Jézus Krisztusban hívő engedelmes szívvel kezdődik.

Jézus megfizette az árat! Most nekünk kell megfizetni azt!

A folytatás az, hogy naponként betöltekezzünk Szentlélekkel és az Úr igéjéhez való

engedelmességben élünk. A Biblia azt mondja: „*Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel!*” (Zak 4,6)

Mi teszi az embert tisztátalanná? Jézusnak volt erre a kérdésre válasza. Azt felelte, hogy nem az teszi tisztátalanná az embert, ami belémeget, hanem ami kijön belőle (Mk 7,18–20). „*Mert onnan belőlről, az emberek szívéből származnak a gonosz gondolatok, házasságtörések, paráznaságok, gyilkosságok, lopások, telhetetlenségek, gonoszságok, álnokság, szemérmertlenség, gonosz szem, káromlás, kevélység, bolondság.*” (Mk 7,21–23)

Ezért a jócselekedetek nem feltétlenül tesznek igazzá, mert „*Csalárdabb a szív mindennél és gonosz az; ki ismerhetné azt?*” (Jer 17,9)

Ami bemozolja az embert, nem kívülről jön, hanem belülről. Az igazságosság a szívnél kezdődik. Igaz a szíved? Ha azt akarod, hogy imáid erősek és hatékonyak legyenek, igaznak kell lenned Isten előtt. Hogyan lehetsz igazzá? Dávid megválaszolja: tiszta szívvel. Titka a Zsolt 139,23–24-ben található. „*Vizsgálj meg engem, Ó, Isten, és ismerd meg a szívem!*” (ApCs 4,12).

Öt fontos dolgot figyelhetünk meg ebben az imában. Először is Dávid megkérte Istent, hogy vizsgálja meg a szívét. Másodszor megengedte, hogy megmérje őt. Harmadszor alázatot és bátorságot mutatott imájában. Negyedrészt igazi éhe és szomja volt Istenre. Ötödször, ez személyes ima volt. Mindannyiunknak szükséges, hogy személyesen álljunk meg Isten előtt. Senki más nem teheti ezt meg értünk.

Győztes a nyomorban • Prince Guneratnam. Fordította: Szász Ramóna

%, „*Uram! Mennyire megsokasodtak ellenségeim! Sokan vannak a reám támadók! Sokan mondják az én lelkem felől: Nincs számára segítség Istennél. Szela.*

De te, oh Uram! Paizsom vagy nekem, dicsőségem az, aki felmagasztalja az én fejemet. Felszóval kiálték az Úrhoz, és ő meghallgata engemet, az ő szentsége hegyéről. Szela.” (Zsolt 3)

Nyomorúságban születünk, ahogy Jób könyve is mondja (5,7). Még az igazaknak is vannak gondjaik, mert ez a világ bűnös (Zsolt 34,19) Hogyan viselkedsz, amikor bajba jutsz? Hogyan reagálsz?

A harmadik zsoltár nagyszerűen megtanítja, hogyan győzedelmeskedjünk, amikor valami baj ér minket. Ezt a zsoltárt Dávid akkor írta, amikor lázadó fiával, Absolonnal szemben keserű megtapasztalásai voltak (2Sám 15). Mit tett Dávid, hogy még ilyen nagy problémával szemben is győzedelmeskedjen?

Ahogy a zsoltár első és második versét megvizsgáljuk, látjuk, hogy Dávidnak rengeteg ellensége volt („sokezernyi nép” 6. v.), akik harcba indultak ellene; sokan közülük azt kiáltották: „Nincs számára segítség Istennél”. Ami leginkább bántotta őt, az volt, amit mondtak (2. v.). Annak ellenére, hogy Dávid ellen egyedül a fia lázadt, mások mégis azt próbálták hangoztatni, hogy Dávid többé már nem méltó Isten segítségére és áldásaira. Igaz, hogy a kard által ejtett sebek gyorsabban begyógyulnak, mint azok, amelyeket a nyelv okozott, mert azok elgennyesednek és csak Isten segítségével gyógyulnak be.

Hányan szenvedtek közületek olyan sérülésektől, amelyeket a nyelv okozott nektek? És akárhányszor megpróbálsz talpra állni, valahogyan mindig eszedbe jut, amit mondtak neked, és ez újra elkeserít.

Ebben a történetben Dávidnak nem egy idegennel volt problémája, hanem saját húsával-vérével, a fiával, Absolonnal, aki tekintélyének bitorlására tört, és megpróbálta királyságát megdönteni. Ami Dávidot leginkább bántotta, az volt, amit ellenségei mondtak. Ma a Sátánnak nagy sikerei vannak a gyülekezetekben Isten emberei között, mert ő testvéreink vádlója (Jel 12,10). Folyton azt suttogja a fülünkbe, hogy Urunk már nem szeret minket

többé, és ezért kell szembenéznünk oly sok nyomorúsággal és ezért kell olyan sok nehézségen átküzdenünk magunkat.

Hogyan juthatunk túl ezen az állapoton? Tanulhatunk Dávid példájából. Dávid négy ténnyel értett meg és tett át a gyakorlaba e zsoltár szavai szerint (3–5 v.).

Bizalom Istenben

Dávid azokban a nehéz időkben, nyelv által okozott sebekből szenvedve, Istenben bízott. Azt mondta, Isten mondta neki, hogy pajzsa lesz. A nagy nehézség közepette Dávid mégis bizalommal és hittel állt meg. Sőt bizalma az Úrban olyan erős volt, hogy el tudott aludni. (5. v.)

Mk 4,38-ban a vihar alatt Jézus a hajó tatjában volt, és épp egy párnán aludt. A tanítványok felébresztették és azt mondták: „Mester, nem törődöl vele, hogy elveszünk?” Neki olyan erős bizalma volt Istenben, hogy a hajó nem süllyed el, ezért elment aludni. De mert felébresztették, megfeddte a tanítványokat kishitűségükért, és aztán lecsendesítette a vihart. Van még egy csodálatos kép Péter életében, amit az ApCs 12,6-ban olvashatunk, amikor Pétert elfogták és tömlöcbe vetették, miután Jakabot lefejezték. Péter volt a soron következő, hogy kivégezzék, mégis láncokba verve is két katona között és örökkel a bejárat előtt képes volt aludni. Péter bízott Istenben, ahogy Dávid is, amikor egy dal szavait vetette papírra: „Üdvösségem és vigasztalom” (3. v.)

Eggyéválás Istennel

Az ima szellemi dolog. Dávid tudta, hogyan kell imádkozni. „Kelj fel, Uram, tarts meg engem, Istenem” Kérte Istent, hogy verje arcul minden ellenségét; és hogy törje össze a gonoszok fogait” (7. v.) „Egy csapás a szájra!” mert az minden baj forrása. Isten mindig a probléma szívére vagy gyökerére tör össze, miközben az emberek csak a tüneteket kezelik.

Azonos hitű istenfélő emberekkel barátkozni

Ahogy megvizsgáljuk a hátteret, a 2Sám 15-ben látszik, hogy Dávid tudta, hogyan vegye körül magát olyan emberekkel, akik félték Istent. Nehézségek idején nemcsak arra van szükséged, hogy bízzál Istenben és imádkozz, hanem hogy közösséged legyen más hívőkkel is. Általuk erőt nyersz; ugyanezért fontos, hogy gyülekezetbe járjunk. Szintén ezért szükséges, hogy élő csoporttalálkozásokon vegyünk részt, mert ezek bátorítanak. Talán ismersz embereket a gyülekezetben, de közösséged van velük valójában?

Aludj jól végre, és pihend ki magad!

Szükségünk van arra, hogy fizikailag is kipihenjük magunkat, mert emberek vagyunk. Dávid tudta, hogyan kell jól aludni. Isten álmot ad szeretteinek szemére. Dávid tudta hogyan mondja: „Uram! Benned bízom, imádkoztam, körülvettem magamat azonos hitből való emberekkel, mindezt megtettem és Uram, nincs más, amit emberi mivoltomon fölül tehetnék, így most lepihenek, hogy amikor eljön az ideje, hogy győzelmet arassak, erős és egészséges leszek!”

Csakúgy, mint Illés, Isten prófétája az 1Kir 19-ben. Iszonyú nyomás alatt volt, míg Baál imádói ellen harcolt. A Kármel hegyén történt hatalmas győzelme után Isten egy angyalt küldött, hogy süssön neki pogácsát és vigyen egy korsó vizet, hogy az alvás után fölfrissítse. Fizikálisan, szellemileg és lelkileg is helyreállt, tehát alkalmas volt arra, hogy tovább szolgáljon és éljen Isten Igéje iránt való engedelmességben.

A történet azzal ért véget, hogy miután Dávid igazán kipihente magát az Úrban, Isten megszabadította őt lázadó fiától, Absolontól (2Sám 15). Miután Absolont elpusztították, Dávid visszaült a trónra. Képes vagy győzedelmeskedni gondjaid fölött, mert van Istened, aki megszabadít téged. „Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik,

feljebb, hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk, a mi bennünk munkálkodó erő szerint, Annak légyen dicsőség az egyházban a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre örökkön örökké. Amen!” (Ef 3,20–21)

(A Golgota Hírek szíves engedélyével)

Dr. Prince Guneratnam, a Tanácsadó Bizottság tagja, XVIII. Pünkösdi Világkonferencia, Golgota Gyülekezet legfelsőbb pásztorja, Malázia.

Csodát munkáló Isten • Prince Guneratnam. Fordította: Selmeczi Éva

Isten jó. Most közöttünk van. Olyan embereket keres, akik engedelmeskedni akarnak Neki. Ha van egy igéjének engedelmes szív, várhatja a csodát. Bármire van szüksége, meglesz, megkapja. Istennél semmi sem lehetetlen. Az 1Kir 17,1–6-ból hozok példát. Ez csodálatos beszámoló két különleges emberről. Mindketten engedelmeskedtek az Úr Igéjének egy bizonyos helyzetben. Ha mi engedelmeskedünk Istennek, csodálatos dolgok kezdenek történni. Isten szava mindig szól hozzád minden szükségben. Nincs olyan helyzet, amelyben ne tudna megszólítani. Itt Illés életében olyan időszakot látunk, ami nagyon nehéz volt. Nem volt eső sem harmat a föld színén három évig. Ez nagy problémát okozott, de Isten mindig odafigyel népére.

A Biblia azt írja: „Isten szava szólt Illéshez”. Ezt mondta: „Illés, menj, meg fogom mondani neked, hol legyél” Továbbá: „Menj, rejtőzz el a pataknál, az kielégíti szükségedet, hollókat küldök, hogy tápláljanak”. A mi Istenünk képes betölteni szükségleteidet, ha hited és bizalmadat belé veted. Ha szemeidet ráemeled, igéje elérkezik hozzád és utasít. Isten népének reménysége van ebben a gonosz, bajjal telt világban. Isten fenntartja és megtartja népét. Illés próféta elment ahhoz a patakhoz és friss vízre talált. Megfelelő időben jöttek a hollók és ledobták az eledelt. Nap mint nap. Isten hűsége megnyilvánult szolgája iránt. Ha te hiszel és bízol Istenben, Ő nem hagy el. Azt akarja, hogy Vele járj. Azt akarja Isten, hogy hitből hitbe járj. Amikor ez természetessé, rendszeressé vált Illés életében, az Úr megváltoztatta a helyzetet. Amikor útjai és dolgai megszokottá válnak számunkra, úgy változtatja azokat, hogy növekedjünk Őbenne. Egy nap Illés ment a patakhoz és kiszáradtan találta. Felnézett az égre, mint addig, de a hollók nem hoztak neki eledelt. Isten elhagyja népét? A Sátán akarja azt, hogy ezt higgyük. Kételyeket próbál szívünkbe és elménkbe ültetni. De ha hűséges maradsz Hozzá, meghallod igéjét, s nem hagy el, Ő hűséges. Miután hűséges volt Illés, az Úr szava szólt ismét. „Illés kelj fel, menj el innen, más utat mutatok neked. Én betöltöm szükségedet. Menj Sarepta városába, ott van egy özvegy, ő fog gondoskodni rólad”. Isten növelni akarja a hitedet. Nem akarja, hogy ugyanott maradj és elégedett légy. Azt akarja, hogy haladj, erősíteni akarja hitedet. Nagy csodát akar tenni az életedben. Talán azt mondom: „Mi mindig így csináltuk ezt, mi értjük, hogy cselekszik Isten, itt akarunk maradni, ahol vagyunk”. Sok ember kihagyja ezt az utat. Figyelmen kívül hagyják Isten indításait, de veszítenek, ha nem mozdulnak Vele, mert az Úr szava így szól: „Illés, menj Sareptába”!

Néha, amikor hitben indulunk el, a helyzet lehetetlennek látszik. Néha, bár hitben járunk, értelmetlennek látszik, amit Isten mond. Elég nehéz Istennek engedelmeskedni, de aztán mikor tudomásunkra jut a lehetetlen helyzet, még nehezebb lesz. Isten könnyen mondhatta volna: „Illés, menj le Sareptába, ott van egy gazdag ember, ő majd gondoskodik rólad”. Nem, Isten nem ezt mondta, hanem: „van egy özvegyasszony, ő fog gondoskodni rólad”. Isten akarja, hogy tudjad: Ő az, aki betölti szükségleteidet. Akarja, hogy tudjad, Ő az adományozó, nem a patak, a hollók vagy az özvegyasszony.

A mi felelősségünk az, hogy Rá nézzünk, bízunk Benne. A mi felelősségünk, hogy tudjuk, mit mond nekünk. Ha szólt, a mi dolgunk engedelmeskedni. A csodák és áldások elérhetők, Isten csak azt kéri, hogy mondd: „Igen, Uram, azt fogom tenni, amit te kérsz tőlem”. Isten

betölti szükségéidet, ha igent mondasz Neki. Bármilyen szükség van, ha átadod Istennek, Ő betölti azt. Amikor Illés Sareptába ért, meglátta az asszonyt. Éppen rőzsét szedett, hogy elkészítse maradék lisztjét. Illés kérte, hogy hozzon neki vizet. Megütközve ezen a kérésen elindult vízért, ekkor Illés így szólt: „Pillanat, készíts nekem egy darab süteményt is.” Erre már önkéntelenül így válaszolt az asszony: „ó, Illés, te nem ismered az én helyzetemet, a nyomort, amiben élek. Tudod, miért szedegetek itt egy kis rőzsét? Csak egy lepényre való olajam és lisztem van, azt megesszük, utána éhen halunk.”

Nem tudom, milyen a helyzeted. Talán neked is van valami bajod, valami csapás ért, és ezért már feladtad. Nem tudom, milyen fájdalmad, szomorúságod, szívfájdalmad van. Illést azt mondja az özvegyasszonynak: „Ezt mondja az Úr. Az a liszt nem fog elfogyni, menj, készíts nekem először lepényt, és meglátod, hogy eledeled nem fogy el. Adjál nekem először, és meglátod Isten nem hagy el.”

Lehet, hogy Isten kér tőled valamit, ami lehetetlennek, túl nehéznek látszik. Ő szól a szívedhez. Bátoríthatlak, hogy tedd meg, amire Isten kér. Hiszem, hogy Isten nem fog elhagyni, ugyanúgy, mint az özvegyasszonyt. Ez az özvegy hazament, és az Úr szava szerint cselekedett. A Biblia beszámol róla, hogy sok napig nem lett üres az olajos korsó és a lisztes véka. Minél több olajat öntött ki az özvegy, annál több lett. Sosem fogyott ki, mert Isten volt a forrás. Emeld szemedet Jézusra! Ebben a nehéz helyzetben is nézz Rá, Ő a megoldás.

Egy fiatal lány bejelentette édesanyjának, hogy bibliai főiskolára szeretne járni. Édesanyja haragosan nemmel válaszolt. Tudta, hogy ha bibliai főiskolára jár, nem keres sok pénzt, szegénységben fog élni. Nem akarta ezt, ezért azt mondta: „Nem járhatsz bibliai iskolába. Tanuljál az egyetemen, és szerezz jó állást”! De Isten ezt a lányt elküldte a bibliai főiskolára, hogy teljes idejében Neki szolgáljon. A lány hazament és kérte anyját: „Anya, engedd, hogy bibliai főiskolára járjak”! Az anya nagyon mérges lett rá, ezt mondta, „Lemegyek a buddhista templomba, idehívom a buddhista médiumot, ő majd transzba kerül és kinyilvánítja, milyen szellem van benned. Akkor majd nem akarsz a bibliai főiskolára menni. Meggondolod magad”.

Az anya elment és házába hívta a buddhista médiumot. Az nagyon erős volt. Sok csodát tett az ördög ereje által. Transzba esett, és maga elé hívta a lányt. Amint a lány ott állt, farkasszemet néztek egymással. Egy szempillantás alatt a gonosz szellem eltávozott, és a médium magához tért. Összeszedte holmijait, és rohant ki a házból ezt mondva: „Én nem tudom, milyen szellem van ebben a lányban, de akármilyen is, sokkal erősebb, mint az enyém”. Jézus van benned, Ő erős. Ő csodatevő Isten. Ha engedelmeskedsz neki, ha akaratát cselekszed, meg fog áldani és betölti minden szükségéidet.

Hatékony szolga • Prince Guneratnam. Fordította: Selmeczi Éva

%Guneratnam Prince a Golgota Gyülekezet főpásztora, Malájziában, Kuala Lumpurban, és szolgál a Nemzetközi Gyülekezetnövelő Társulat Igazgatóságában.

Ézs 6,1–9.

Ez az igerész Ézsaiás látomása az Úrról és szolgálatra való odaszánása. Isten természetének négy oldalát mutatja be számunkra világosan, melyeket szem előtt kell tartanunk a hatékony szolgálathoz.

Imádjuk Őt (3. v.) A szeráfok imádják, dicsőséges az Isten, akit mi szolgálunk – mondják. Ő a mindenható Úr, aki méltó dicsőítésünkre és legnagyobb tiszteletünkre.

Szent (2–3. v.) Olyan szentséges, hogy a szeráfoknak be kell takarniuk arcukat és lábukat szárnyaikkal. Isten természete ez, ezért tőlünk is elvárja, hogy szentül és igazul éljünk.

Hatalmas (3–4. v.) Az egész: a rengő ajtófélfák, küszöbök és a füsttel betelt templom, mind Isten hatalmát érzékelteti. Ez a nagy hatalom elérhető számodra a Szent Szelleme által.

Király. (5. v.) Ézsaiás Istent királynak hirdette „látva a királyt, a mindenható Urat”. Méltó az

imádatunkra. Ismernünk kell a helyes istenfogalmat, csak akkor tudunk hatékonyan szolgálni. Ézsaiás Istent szentségben, erőben és magasztosságában látta. Ezen isteni találkozásra adott válaszáat öt lépés mutatja be.

1. Meggyőződés. Miután Ézsaiás látta az Urat, meg volt győződve saját bűnösségéről (5. v.) Ugyanígy reagált Jób is, mikor látta Őt: „Eddig csak füleimmel hallottam Rólad, de most szemeimmel látlak. Ezért megvetem magam és bánkódom a porban és hamuban.” Erre utal János is a Jel 1,17-ben.

2. Megvallás: A meggyőződés Ézsaiást helyzetének megvallásához vezette: „Elvesztem!” (5. v.) A bűn rombol téged, otthonodat, kapcsolataidat, házasságodat stb. A Péld 28,13 is ezt mondja.

3. Megtisztulás (7. v.): a meggyőződés és megvallás után megtisztulás következik. A Biblia azt mondja, hogy „vérontás nélkül nincs bűnbocsánat”. A Szent Szellem Krisztus befejezett művét teszi tökéletessé bennünk. Isten csak tiszta edényeket akar használni, világosan kinyilvánítja ezt az Ézs 52,11-ben (ugyanaz olvasható 2Kor 7,1-ben).

4. Miután Ézsaiás megtisztult, hallotta az Úr szavát: „Kit küldjek el? Ki megy el nekünk?” Elhívást adott Ézsaiásnak. Ugyanúgy szól Isten, amikor te kész vagy szolgálni Őt. Az elhívás ma is szól hozzád.

5. Odaszánás (8. v.): Ézsaiás engedelmesen reagált az elhívásra, ezt mondta: „Itt vagyok, küldj el engem!” Nemcsak odaszánás volt Ézsaiás részéről, hanem cselekedet is. Ez vezetett a szolgálatra való megbízatáshoz (9. v.). Az Úr azt mondta, menj és mondd ennek a népnek... Meg akarod engedni a Szent Szellemnek ma, hogy úgy válaszoljon, mint Ézsaiás? Végezzük annak a munkáját, aki elküldött minket!

Dr. Prince Guneratnam

Több mint három évtizede szolgál Malájziában. A kuala lumpuri Calvary Gyülekezet főpásztora. 1992-től az ICI egyetem nemzetközi igazgatója. Alapítója és vezetője az ázsiai pásztorok és szolgálattévők szervezetének. Az Amerikai Teljes Evangéliumi Központi Bibliai Főiskola tiszteletbeli teológiai doktora. Sok bibliai témájú könyv és írás szerzője. Rendszeresen publikál.

Hogyan tanítom a gyülekezet tagjait az egyház növekedéséről • David Yonggi Cho. Fordította: Fábiánné Oszkó Hajnalka

%Részlet David Yonggi Cho „Több, mint csak számok” című könyvéből.

Számos alapelvet kell követnünk, amikor egy újonnan megtért embert sejtcsoport vezetőnek akarunk kiképezni.

1. lépés

Meg kell értetni velük, hogy nagyon fontosak a gyülekezet egészének.

Egy nagy gyülekezetben könnyen kialakul az emberekben az az érzés, hogy ők nem fontosak. Minél nagyobb a gyülekezet, annál kisebb jelentősége van egy-egy személynek. De ahogy a fizikai testben minden egyes sejtnak saját funkciója van, ez a szellemi testben is így van. Az új tagoknak tudniuk kell, hogy olyan ajándékot kaptak Istentől, amelyre az egész közösségnek óriási szüksége van. Meg kell érteniük, hogy mennyire fontosak.

2. lépés

Motiválni kell őket!

A pásztornak az egyik legfontosabb feladata az, hogy motiválja gyülekezete tagjait. Ahhoz, hogy másokat motiválj, magadnak is motiválnak kell lenned. Az igehirdetéseknek céltudatosnak kell válniuk, hiszen nincs értelme olyan témákról beszélni, amely semmit sem jelent hallgatóságunknak.

3. lépés

Jutalmazni kell őket!

A tanfolyamokat elvégző testvéreket oklevéllel jutalmazzuk. Ha az új keresztyények látják, hogy milyen elismerésben részesülnek azok, akik hűségesen elvégznek egy tanfolyamot, akkor ők is törekedni fognak ennek elnyerésére.

4. lépés

Dicsérni kell őket!

A hétköznapi élet csekély dicséretet tartogat az átlagembernek. Mindannyian vágyunk valaki elismerésére, ha valami értékes dolgot tettünk. Ez növeli önbecsülésünket és javítja önmagunkról alkotott képünket. Könnyen találunk kritizálni valót ismerőseinkben, de ugyanúgy találhatunk dicséretre méltó tulajdonságokat is. Ha minden új gyülekezeti tagot megdicsérek, aki beiratkozott valamelyik tanfolyamunkra, akkor azt tapasztalom, hogy egyre többen jönnek.

Az új tagok motiválttá váltak és tanulni szeretnének. Készítettem egy programot, amely igényeiket hivatott kielégíteni. Két bibliaiskolánk van, az egyik a gyülekezeti tagok számára, a másik pedig azoknak, akik teljes időben szeretnének szolgálni. Most a gyülekezeti tagokat képző bibliaiskoláról fogok írni.

Pontosan összeállítjuk a tananyagokat, egyértelműen megfogalmazzuk a célkitűzéseket és elvárásokat. Minden új megtérőnek tudnia kell, hogy miben hisz és miért hisz. Fontos, hogy megalapozott igei ismeretre tegyen szert. Természetesen szem előtt kell tartanunk, hogy nem lelkipásztort képzünk, hanem egy gyülekezeti tagot, azzal a céllal, hogy hatékony bizonyágtevője legyen Jézus Krisztus evangéliumának. Ezért a képzésnek nagyon gyakorlatiasnak kell lennie, tehát elsődlegesen nem teológiával foglalkozunk. Nem szabad elfelejtenünk, hogy egy üzletember az üzleti világban gondoskodik családjá megélhetéséről. Az általa kiválasztott munkaterületre kell összpontosítania, ha sikeres üzletember akar lenni. Nem közeledhet teológiai szempontok szerint a munkatársaihoz, Krisztust kell bemutatnia úgy, ahogy az számukra elfogadható.

A hallgatók gyakorlati felkészítést kapnak az evangélizációra. Meg kell tanulnia helyesen bizonyágot tenni. Egy új keresztyény motivált és őszinte, de ez nem jelenti azt, hogy tudja miként lehet eredményesen bizonyágot tenni. Meg kell ismerni azokat a bibliai igazságokat, amelyek a sikeres keresztyény élet feltételei. Meg kell tanulnia az adakozás fontosságát. Az adakozás elsajátításával Isten áldását fogja tapasztalni az anyagi életén. „Sohasem azért adok, hogy kapjak” – mondta egyszer valaki. Nem lehetünk erkölcsösebbek, mint Isten. Isten azt mondja, hogy adjunk, hogy nekünk is adasson. Sőt, azt is megmondja Isten, hogy azért nincs valamink, mert nem adunk vagy nem kérünk. Ha az újonnan megtért elvégezte a tanfolyamot, amely általában kétéves, akkor általában kész egy sejtcsoporthoz vezetőjére.

Nem tudom eléggé hangsúlyozni, hogy milyen fontos a gyülekezeti tagokat saját szolgálatod kiterjesztésének látni. Ők a kulcsai annak, hogy a napi tízórási szolgálatod tizennégyre, majd megszámlálhatatlan órássá növekedjen. Rajtuk keresztül egyszerre több helyen is jelen lehetsz. Így értettem meg mi az a mindenütt jelen lenni. Hűséges munkatársaim segítségével nap mint nap mindenhol jelen vagyok Koreában.

Pál apostol azt mondta, hogy elsődleges feladatunk a szentek felkészítése a szolgálat végzésére. Ha nem figyelsz a Szentlélek tanácsára, akkor gyülekezeted sohasem éri el potenciális méretét. Isten nem szabadon választhatónak tekinti a gyülekezeti tagok szolgálatát. Elvárja, hogy a keresztyények aktív bizonyágtevői legyenek Jézus Krisztus evangéliumának. Amikor legközelebb szolgálj a gyülekezetben, nézd meg jól az embereket. Figyeld meg az arcukat, a szemüket! Igen, ez a gyülekezeti közösség szolgálatod kiterjesztésének a forrása. Szeresd, tápláld és ne felejtse el tanítani őket!

Te is annyira elkötelezett vagy az embereid iránt, mint amennyire ők elkötelezték magukat melletted?

A tagok egyrésze talán a bizonytalanság érzésével küzd. Te vagy a vezető, akire felnéznek, mint egy apára. Tisztelniük és követniük kell nemcsak a szavaidat, hanem cselekedeteidet is. Ha a gyülekezet tagjai azt érzékelik, hogy ez a gyülekezet csak egy megállót jelent számodra a nagyobb vagy jobb gyülekezet pásztori munkájához vezető úton, akkor nem lesz meg az a biztonságérzetük, amely a folyamatos gyülekezeti növekedés előfeltétele. Most pedig fel kell tennem egy nagyon fontos kérdést. Kész vagy arra, hogy a következő tíz évben ezt a nyáját legeltesd? Ha a válaszod nem egyértelműen igen, akkor a gyülekezeted tagjai ezt már megérezték.

Sohasem fog dinamikusan növekedni a gyülekezeted, ha nem vagy kész odaszánni az életed és a jövőd azokért az emberekért, akik között szolgálsz. A gyülekezet növekedéséhez a tagoknak egy megújult, friss látásban kell követőiddé válniuk. Az emberek azonban nem kötelezik el magukat olyan terv mellett, amely időközben változhat. Úgy építheted ki a bizalmat bennük, hogy biztosítod őket afelől, hogy te mindig ott maradsz. Kész vagy engedelmeskedni a Szentléleknek, ha Ő más helyre akar állítani, de elkötelezted magad értük, és nem akarsz máshova menni.

Egy gyülekezetben csak egy cél lehet. Te vagy a vezető, így a tervnek tőled kell származnia. Már írtam arról, miként kaphatunk friss látást a Szentlélektől, de most szeretném hangsúlyozni, hogy ezt a célt világossá kell tenned a gyülekezet számára is. Amikor a Szentlélek 1982-ben azt a látást adta, hogy 200.000 tagúvá növekedjen a gyülekezet, sokat gondolkodtam ezen. Ez nem az én célom volt, a Szentlélek mutatta nekem. Mégis ez a cél a Szentlélekkel való közösségemben fogalmazódott meg.

A célkitűzés alapján egy ötéves tervet készítettem. A költségvetésünket is ennek rendeltük alá. Ezután ismertettem a látást, a célt és a tervet a gyülekezettel. Amikor Isten Igéjével szolgáltam közöttük, arra törekedtem, hogy motiváljam őket a cél elérésére. Vasárnapi igehirdetéseimet világos terv vezérelte. Az emberek tudták, hogy merre megyünk, miért megyünk, és hogyan fogunk odaérni. Ezt a irányt úgy lehetett tartani, hogy minden vasárnap olyan fontos témáról prédikáltam, amely ösztönözte a gyülekezet tagjait a konkrét célért való együttműködésre, imádkozásra.

Az őszinteség olyan eszköz, amely táplálja a bizalmat a gyülekezet tagjaiban. Ha hibát követsz el, akkor bevallom az egész gyülekezet előtt. Sohasem próbálom elpalástolni a tévedéseimet. Ha mindig igazat mondok az embereknek, még ha fáj is, akkor elhiszik, amit mondok. Semmi sem teszi tönkre jobban a szavahihetőségedet annál, mintha valamit eltűzol, vagy nem úgy mondasz el, ahogy történt. Emberi természetem azt diktálta, hogy az emberek nem tisztelnének többé, ezért az ő érdekükben kell bizonyos dolgokat elfednem. De most, amikor már oly sok éve az igazat mondom el nekik, azt tapasztalom, hogy jobban szeretnek, mint valaha. Nem hiszik azt, hogy tökéletes vagyok, egyszerűen őszintének tartanak.

Nagyon sokat utazom, óriási összejöveteleken, konferenciákon prédikálok és közben igen sok pénzt kapok. Mit kezdek a pénzzel? Lakhatnék gyönyörű és hatalmas házban, tarthatnék személyzetet, vehetnék egy jó nagy autót és királyi módon élhetnék. A gyülekezetem tagjai nagyon szeretnék, bármilyen életmódot is választanék, de a szívem vágya az, hogy adakozzak. Amikor szükségét látok valakinél, akkor automatikusan adok. A többi pénzzel pedig a nemzetközi külmissziókat támogatom. Miért adok? Azért, mert Isten szeretetet ébresztett bennem az adakozás iránt.

A gyülekezet tagjai látják az adakozásomat, pedig csak ritkán beszélek róla. Ez mintául szolgál nekik. Valójában most is nehezemre esik személyes adakozásomról írni, de kész vagyok feltárni életem ezen területét, ha ez előremozdítja személyes sikereteket. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy a szegénységben hiszek. Ha nem keresnek pénzt, akkor semmit sem adhatnak Isten munkájára. Hiszem, hogy Isten akarata a lelki, fizikai és anyagi jólétünk. Ha azonban anyagilag is áldásban akarunk részesülni, akkor meg kell tanulnunk helyesen adakozni. Adok Istennek, de ő bőségesen visszaadja azt. Elhatároztam, hogy ezt a

bőséges jutalmat az ő munkájára fordítom. A feleségemmel viszonylag egyszerű, de kényelmes életvitelt folytatunk, ezért a megélhetésünkhöz nincs szükség túl sok pénzre. Ennek a hozzáállásnak két fontos gyümölcse van. A világ legnagyobb gyülekezetének pásztoraként az egész világon ismernek. Bárhova utazom, a riporterek mindig meginterjúvolnak. Szavaimat, cselekedeteimet, de még a motivációimat is folyton fürkészik. Egyszerű, de komfortos életmódom azonban nem hagy kétséget motivációimat illetően. Másrészt Koreában más adózási rendszer van érvényben, mint a legtöbb nyugati országban. A gyülekezeti adományok nem adómentesek. A gyülekezet tagjai beadják a tizedüket, de ezzel nem csökkenthetik adóköteles jövedelmüket. Hogyan adakoznál akkor, ha ilyen adózási törvények működnének a saját országodban? A tagok azért adnak, mert szeretik Istent. Igen, de azért is adnak, mert ezt látják tőlem is. Jelenleg körülbelül 700000 tagja van a gyülekezetnek, amely lehetetlenné teszi, hogy mindenkivel személyes kapcsolatban legyek. Bárcsak ismerhetném mindannyiukat, mivel nagyon szeretem a gyülekezetemet. Örömmel felajánlanám értük az életem, és ezt ők is jól tudják. De miként mutatom ki irántuk a szeretetemet? Olyan rendszert építettünk ki a gyülekezetben, amely lehetővé teszi, hogy mind a 700000 embert elérhessem. Mégis hogyan lehetséges ez? A válasz nagyon egyszerű: a házicsoportos rendszer kialakításával.

A gyülekezeti növekedés előfeltételei • David Yoggi Cho. Fordította: Fábrián Csilla (Megjelent a Church Growth 1994. nyári számában.)

Mindenkinek ott van a vágyakozás a szívében a gyülekezet növekedésére. A Szent Szellem azért töltetett ki Isten népére, hogy az eklézsia növekedjék. Van azonban néhány dolog, amit nekünk magunknak kell megváltoztatnunk, hogy a gyülekezet növekedhessen.

Mindenekelőtt a gyülekezetnek válaszolnia kell az emberi szenvedés problémájára. Ha a gyülekezet nem tudja betölteni az emberek szükségleteit, nem teljesíti küldetését. Ezért hiszem, hogy hétről-hétre a gyülekezetnek hirdetnie kell az evangéliumot, amely választ ad az emberek kérdéseire, hogy megtalálják, amit keresnek.

A bűnösnek bűnbocsánatot kell nyernie. Azoknak, akik éhesek és szomjasak, be kell töltekezniük Szentlélekkel. A betegeknek gyógyulást, az ördögtől terhelteknek szabadulást kell találniuk a gyülekezetben. Akik számára az élet kilátástalannak tűnik, és elvesztették a reményt, azoknak új reménységet kell mutatni, hogy örök életre való bizodalmat nyerjenek szívükben.

Hiszem, hogy az a gyülekezet, amely megfelelő eledelt kínál, növekedni fog. A csupán formális, törvénykezésre épülő közösség egyszerűen képtelen a növekedésre.

A világot körbeutazva sok üres imatermet láttam. A prédikátor és a tagok szerint „az emberek egyszerűen elmentek, otthagyták a gyülekezetet”.

Úgy gondolom, hogy nem jól határozták meg a problémát. Amikor egy gyülekezetben táplálékot találnak az emberek, akkor odajönnek.

Gyermekkoromban, emlékszem, a hó belepte a falunkat. Így télen, amikor mindent elborított a hó, ha az ember kiszórt egy kis magot a földre, a madarak leszálltak, és elkapkodták az egészet. De ha homokot szórtunk volna a hóba, egyetlen madár sem fogyasztotta volna azt el. Van, aki azt mondja, „a gyülekezet egyszerűen rossz helyen van, ezért nem jönnek be az emberek”. Mások szerint; „Ennek a városnak a lakói nagyon büszkék, ezért nem keresik az Urat.” Vagy „sok errefelé a muzulmán és a buddhista”. Szerintem ezek csak kifogások.

Az emberek szenvednek, és sok a betöltetlen vágy a szívükben. Nem a muzulmánok vagy a buddhisták érdeklik őket. Keresnek valakit, aki megoldja életük alapvető problémáit. Ez Jézus Krisztus, egyedül Ő képes mindezt megtenni.

Ha prédikáljuk az evangéliumot, és csakis a tiszta evangéliumot, az választ ad az emberek kérdéseire.

Ha a győzelem evangéliumát hirdeted, és reményt sugársz, ha látják a lehetőségét, hogy győzelmes életet éljenek, miért ne akarnának az emberek eljönni a gyülekezetbe? Ha nagy csodák történnek, miért ne akarnának ott lenni?

Úgy gondolom, hogy a gyülekezeti növekedés elsődlegesen a pásztor, a vezető felelőssége. Szerintem az a pásztor, akinek vezetői képesség adatott, és valóban imádkozó életet élve hirdeti az igét, meg tudja oldani az emberek alapvető problémáit. A pásztornak nem feladata, hogy magas teológiai kifejezésekkel (kánaáni nyelven) tanítson, amely túl nehezen érthető. Jézus úgy tanított, amikor a földön járt, hogy a körülötte élő emberek kérdéseit is megválaszolta, meggyógyította őket. Ezért történt, hogy bárhová is ment, emberek sokasága gyűlt köré. Ezt mondja a Biblia.

Később, pünkösöd napján, amikor a tanítványok hirdették az igét, ugyanez történt velük is. Fülöp testvér csak diakónus volt a jeruzsálemi gyülekezetben. Elment Samáriába, elkezdte hirdetni Jézus evangéliumát, és kiűzte az ördögöket, meggyógyította a betegeket az Ő nevében. A béna elkezdett járni, és a problémák megoldódtak. Öröm töltötte be az emberek szívét, és egész Samária megtért.

Egyszer, Szöultól délre, Chonan városában tartottam evangélizációt. Jött egy vihar, és elkezdett esni az eső a nyitott stadionban, ahol az emberek gyülekeztek. Azt gondoltam, „most aztán senki sem fog eljönni az alkalomra”. Műsorom már hosszú ideje adásban volt a helyi televízióban, és választ adott az emberek kérdéseire. Chonan a buddhizmus központja, és a moonisták főhadiszállása is ebben a városban volt. Az emberek negatív megnyilatkozásait hallottam a közelgő evangélizációról.

A nagy eső ellenére több mint tízezer ember jelent meg esernyővel a kezében. Miért? Mert csodára vártak. Gyógyulásra vártak. Azért jöttek, hogy a problémáikra megoldást találjanak. Azért, hogy betöltsenek Szent Szellemmel. Ezért jött el az eső ellenére is ennyi ember. Mit teszel te ma a gyülekezetben? Tudom, milyen nehéz eljönni délután két órakor. Azért jöttél, mert találkozni akarsz Istennel. Ez az oka annak, hogy ha hirdeted a megoldást az emberek gondjaira, a gyülekezet nem tehet mást, mint hogy növekszik.

A második előfeltétele a növekedésnek, hogy imádkozzon a gyülekezet. Nem az egy-kétperces imákra gondolok. Buzgó imádkozásról van szó. Amikor komolyan keressük az Urat, Ő jön és válaszol kéréseinkre. Amikor összejövünk, az Úr jelen van közöttünk, minden gondunktól egyszerűen megszabadulunk, és nagy öröm tölti el a szívünket.

Ha nincs öröm, az emberek miért jönnek el? Ha imádkozunk, az Úr Szelleme leszáll, és az örömet is magával hozza. Ha nem imádkozol, hogyan űzheted ki az ördögöket? Néha még akkor sem távozik el a Sátán, amikor prédikálsz. Egész nap szent dolgokkal foglalatoshatsz, de a démonok nem mennek ki. Csak az űzi el az ördögöt, ha imádkozol. Tegnap meglátogattam a gyülekezetünk egyik tagját. Az egész család kijött elem, hogy köszönjenek, egy kivételével, akit zárt ajtó mögött hagytak hátra. Megkérdeztem, hogy miért nem jön ez az ember is, hogy az Urat dicsérje velünk együtt. A ház feje így válaszolt: „ő nem szereti azt, ahogy imádkozol, úgyhogy nem fog kijönni. Prédikálhatsz neki, az igen, beszélhetsz neki, azt is szereti, de amikor imádkozni hall, nem tudja elviselni.” Ebben az emberben szerintem az ördög volt, ezért szenvedett, amikor imádkoztam. Sajnálom, hogy nem töltöttem ott néhány percet még, hogy kiűzhettem volna belőle.

Tehát az ördög az imádkozásra távozik, így az olyan gyülekezetekben, ahol nincs buzgó imádkozás, szerintem, az ördög ott ül a gyülekezet közepén. Miközben a prédikátor beszél, az ördög alátódalt énekel az embereknek: „Aludj, aludj, unalmas ez a prédikáció.” A gyülekezet pedig alvó gyülekezet lesz.

Szolgálatom hosszú éveit soha nem láttam, hogy az embereket csendesen betöltötte volna a Szent Szellem. A hangos kiáltás az általános kísérő jelenség. Soha nem láttam, hogy valaki

teljesen csendben lett volna, miközben betölti a Lélek.

A Biblia azt mondja, hogy tátsd nagyra a szádat, és az Úr majd betölti. Hittel nyisd hangos imára a szádat, és a Szent Szellem fogja betölteni. Így, amikor csak lehetséges, hangos imával kiáltok az Úrhoz.

Ahhoz, hogy hangot adhassál, ki kell nyitnod a szádat, és amikor ezt megteszed, akkor tudja a Szentlélek betölteni. Néha-néha látok embereket csukott szemekkel és szájjal, amint imádkozni próbálnak. Időtlen időnkig fog tartani, mire ezek az emberek betöltekeznek Szentlélekkel.

Ahogy kiáltasz az Úrhoz; Ő csodát tesz érted. Az a gyülekezet, ahol nincs imádkozás, nem fog csodákat átélni. Nem történhet csoda olyan emberek életében, akik nem tudnak imádkozni.

Gyülekezetünknek egyik jól ismert tagja, akinek egy kis üzlete volt, nemrég csődbe ment. Az egész vállalkozása romokban volt, igazán katasztrofális állapotban. A szerencsétlen állapot ellenére ez a család nem kiáltott az Úrhoz. Hozzám jöttek, azt kérve, hogy gyakoroljak politikai nyomást néhány emberre, hogy pénzügyi problémájuk megoldódjon. Nagyon megsajnáltam őket, úgyhogy nagy hévvel két órán keresztül imádkoztam értük. A két óra elteltével Isten megoldotta a problémájukat.

Amikor imádkozol, Isten keze megmozdul, és Ő oldja meg a gondjaidat. Ezért az imádkozó gyülekezetben ébredés és növekedés van.

A harmadik előfeltétel az, hogy a gyülekezet betöltekezzen Szent Szellemmel. Nem formális betöltekezésre gondolok, hanem úgy, ahogyan az Apostolok cselekedeteiben látjuk. A Szellem ajándékainak kell megnyilvánulniuk a gyülekezetben. Meg kell jelennie a tudomány és bölcsesség beszédének, a hit, gyógyítás ajándékának, csodatévő erőknek, próféciónak, lelkek megkülönböztetésének, nyelvek nemeinek és magyarázatának. Meg kell, hogy tapasztalják az élő Isten munkáját.

Egy koreai közmondás szerint: „Többre mész egy csepp mézzel, mint egy raj méhvel”. Olyan gyülekezetre van szükség, ahol nemcsak hallhatunk az élő Istenről, hanem megtapasztalhatjuk jelenlétét. Akit még nem töltött be igazán a Lélek, az mindig kételkedik. Bár ott ül a gyülekezetben, elgondolkozik: „Létezik-e igazán Isten? Valóban feltámadott?” De ha betelik Szentlélekkel, ezek a kérdések meg sem fordulnak a fejében. Belsejében pedig élő víznek forrása ered, hogy képes legyen Istent szolgálni.

Tehát a növekvő gyülekezet mindig nagy hangsúlyt fog fektetni a Szent Szellemmel történő betöltekezésre. Mindig fontos lesz a Szent Szellem jelenléte és a vele való közösség.

A Szent Szellem személy, tehát az embereknek, gyülekezeti tagoknak közösségben kell vele lenniük. Az Atya a trónon ül, Jézus az ő jobbján foglal helyet, de a Szent Szellem közöttünk lakik. Vele együtt dicsőítjük az Atyát és a Fiút.

Ezért tehát nagyon fontos, hogy a Szentlélekkel állandó közösségünk legyen. Mindig figyelniük kell rá, ahogy együtt dolgozunk vele. El kell fogadnunk Őt, és elmondanunk neki, hogy számítunk rá. Köszönetet is kell mondanunk neki.

Ő ebben a pillanatban is velünk van, ő hozza Isten jelenlétét a szívünkbe. Tehát, az a gyülekezet vagy hívő, aki nincs betöltekezve Szentlélekkel, halott. Nincs a szívében vágyakozás, buzgóság az Úr szolgálatára a Lélek jelenléte nélkül.

A növekedés negyedik feltétele, hogy a laikusokat is engedjék a szolgálni. Az a gyülekezet, ahol csak a pásztor és a vezetőség szolgál, nem tud növekedni. Az egyszerű emberek, ha Szentlélekkel teljesebbek és buzgók, be fognak állni az evangélizációba. Ezeknek az embereknek adta Isten az egymásnak történő szolgálat lehetőségét. A gyülekezet feladata, hogy tanítsa és felkészítse őket a szolgálatra.

Ahhoz, hogy a gyülekezet növekedjék, a pásztornak a jó vezetés példáját kell megmutatnia. Ott kell, hogy legyen a vágy a szívében a gyülekezet vezetőinek képzésére és tanítására. A pásztor feladata, hogy bátorítsa és képezze a gyülekezet tagjait, hogy végezhesék Isten

munkáját.

Néha a gyülekezet felépítését is meg kell ehhez változtatni. A pásztor-központú gyülekezeti modell nem alkalmas erre a feladatra, sejtekre épülő rendszert kell kialakítani, ahol a sejtcsoportok vezetői szolgálnak közvetlenül a gyülekezeti tagoknak.

Ha nem ilyen a gyülekezet struktúrája a laikusok (sejtcsoport-vezetők) nem tudnak a tagoknak szolgálni. Még ha akarnának is, ha a gyülekezet felépítése nem teszi lehetővé, nem tudnak. Az tehát a gyülekezet felelőssége, hogy úgy szerveződjön, hogy az evangéliumot hirdethessék. Ha a szerkezet megfelelő, és a szolgálattevők a helyükön állnak, betöltve azt tartalommal, miért ne növekedne a gyülekezet?

A mi gyülekezetünkben a sejtcsoportok révén egyszerű gyülekezeti tagok vezettek Isten országába (egy hónap alatt) több mint hatvanezer embert. Ekkora növekedést nem lehetne elérni, ha csupán a pásztor végezné az evangélizációt. Csak úgy lehetséges, hogy az egyszerű emberek is beálltak a szolgálatba.

Hitem szerint a pásztornak az a feladata, hogy folyamatosan imádkozzon, és kemény munkával felkészítse az embereket a szolgálatra.

A növekedés ötödik előfeltétele: a gyülekezetnek legyen látása a külső misszióra. Ha a gyülekezet csak önmagával van elfoglalva, saját növekedésével törődik, az emberek elunják magukat. Legyen kész misszionáriusok küldésére akár a tengeren túlra is. Kell, hogy legyen terv és képzés a hazai missziómunkára is.

A gyülekezetnek imádkoznia kell a kiküldött misszionáriusaiért, akik kül- vagy belföldön teljesítenek szolgálatot. Az ima mellett pedig anyagi támogatást is szükséges nyújtani nekik, hogy végezhesék a szolgálatot.

Az a gyülekezet, amely aktívan gyakorolja ezt a munkát, frissebb, fiatalosabb és lelkesebb lesz. Olyan gyülekezetre van szükség, amely segít másokon, és kinyúl az elveszettekért, máskülönben stagnálás következik be.

A hatodik előfeltétel, hogy a gyülekezetnek erős vezetési képességgel megáldott pásztorra legyen. Olyan pásztorra van szükség, akinek a gyülekezet jövőjéről Istentől kapott meggyőződése van, a hit embere, buzgón imádkozik, és bátran elfogadja az Úrtól kapott feladatokat, és erős kézzel vezeti népét.

Ha a vezetőségnek olyan nagy a befolyása, hogy a pásztor semmit sem tehet engedélye nélkül, a gyülekezet nem tud növekedni. Amikor az Úr látást ad a pásztornak, a gyülekezetnek és a vezetőségnek támogatnia kell őt, mert csak teljes egységben van erő.

Eddig, ha konkrét feladatot kaptam Istentől a szolgálatban töltött éveim alatt, soha nem akadályozta meg gyülekezetem vezetősége, hogy végrehajtsam azt. A vének mindig támogattak, imádkoztak értem, és ezáltal véghez tudtuk vinni a tervet. Hálát adok ezért Istennek, hogy a gyülekezet minden diakónusa támogatott az Úrtól kapott vezetésben. Persze, mindig voltak, akik panaszkodtak, de még így is támogattak. Szerintem ez az egyik oka annak, hogy gyülekezetünk ilyen óriási növekedésen ment keresztül.

Amikor a pásztor vezető szerepe meggyengül, az a gyülekezet meggyengülését vonja maga után. Ha a pásztor buzgón munkálkodik a küldetése véghezvitelén, a gyülekezet ebben bátorítja és támogatja, növekedés következik.

Némelyek szerint, mivel az utolsó időket éljük, Isten nem munkálkodik. Amikor Jézus a mennybe ment, és elküldte a Szentlelket, a Földön kb. 200 millió ember élt. Isten kitöltötte az Ő drága Lelkét, hogy akkor 200 millió ember megtérhessen. Vajon hányan élnek ma a Földön? Kb. 5 milliárd ember. Isten tehát még nagyobb erőt fog bevetni, hogy még több ember megmenekülhessen. Ezért hiszem, hogy még mielőtt Jézus visszajön, a Szent Szellem hatalmas vízesésként árad ki a Földre.

Miért fog eljönni a Szent Szellem? Hogy bátorítson, és növelje a gyülekezetet. Azért jön, hogy Krisztus teste fizikai értelemben véve is növekedjék, és hatalmasan megerősödjön ebben a világban. Mindig, amikor valakit betölt a Szentlélek, az Úr gyülekezetét fogja szolgálni,

mert nem tehet másként.

Én személyesen nem hiszem, hogy a nyelveken szólás lenne az egyetlen jele a Lélekkel történő betöltekezésnek. A szentlélekkeresztység bizonyítéka nemcsak a nyelveken szólás, hanem az illető bizonyágtévő élete. Mert ha nem teszel bizonyágot az Úr Jézus nevéből, miért van szükséged a Szentlélek erejére? Ő a bizonyág Lelke. Ha betöltekezel Vele, bizonyágtévő életet fogsz élni. Számomra ez jelenti a bizonyítékot.

Tehát az utolsó időkben, úgy érzem, sok-sok gyülekezetnek kell alakulnia világszerte, és mindnek növekednie kell.

Ezért tartunk gyülekezet-növekedési konferenciákat, hogy világszerte segítsük ezt a munkát.

Hogyan működhet eredményesen a házicsoport? • David Yonggi Cho. Fordította: Selmeczi Éva

Egy gyülekezetben a házicsoport-rendszer csak egy módon lehet sikeres, ha az evangélizáció eszközeinek használják. A pásztornak kell bekötenie a kulcsszerepet, különben a rendszer széthullik. Minden rendszernek szüksége van irányítóra, ennek is.

1. Vezető tényező a házi sejtcsoportban a pásztor. Ha laikus vagy, aki először olvasod ezt a cikket, azt ajánlom, adj belőle egy példányt pásztorodnak. Aztán imádkozzál, hogy elolvassa, és látást nyerjen. Te semmit sem kezdhetsz nélküle. Ha elolvassa a cikket, látni fogja a gyülekezeti növekedés lehetőségét, és motiválttá válik, hogy maga kezdeményezzen valamit, aztán alkalmas pozícióban lesz, hogy házi sejtcsoportokat indítson. Miután lehetősége volt a cikk tanulmányozására, hívd fel, és hívd meg reggelire vagy ebédre. Ekkor megbeszélhetitek a sejtcsoportokat, mint a gyülekezeti ébredés és evangélizálás eszközét.

2. A pásztor feladata a gyülekezet motiválása. Ettől a ponttól kezdve a pásztoron múlik az ébredés és a gyülekezet növekedése a házi sejtcsoport elveinek használata alapján. A te dolgod, hogy támogasd őt a gyülekezet bevonásában. Ha a gyülekezet megengedheti magának, azt ajánlom, hogy küldjék el egy gyülekezet növelő nemzetközi szemináriumba. Ilyenek találhatók az egész világon mindenfelé, boldogan szolgálunk információkkal. A legjobb szeminárium Szöulban van, ahol első kézből látható az eredmény a Yoido Teljes Evangéliumi Gyülekezetben. Ismerek sok gyülekezetet, ahol megpróbáltak felállítani házicsoportokat a pásztor központi szerepe nélkül. Mindegyik eredmény nélkül küszködik. Van az USA-ban egy nagy gyülekezet, melynek pásztorja Szöulban járt szemináriumra, és látta a sejtcsoportok értékét. De ahelyett, hogy vette volna a fáradságot, hogy maga alapított volna csoportokat, minden felelősséget áthárított egy gyülekezeti szolgálóra. Mindent megszerveztek és indultak a házicsoportok. De két év után is stagnáltak, kicsi volt a látogatottság, és a tagok nem voltak motiváltak az evangélizálásra. Miért? A gyülekezet úgy látta, hogy a sejtcsoportok csak annak a nagy gyülekezetnek a többi programjai közé tartoznak, nem látták, hogy ez kulcs az ébredéshez vagy az evangélizáláshoz, végül sok más program is ezeket célozta meg. A pásztor nem kapcsolódott be aktívan, így a tagok nem érezték a sejtcsoportokat alapvető fontosságúnak. A sejtcsoportok sikeréhez szükséges, hogy a pásztor meg legyen győződve arról, kulcsfontosságúak, élet-halál kérdés ez a gyülekezetben. Ha erről meggyőződik, a program működni fog. Sok alapozás szükséges a rendszer bevezetése előtt. Ehhez fontos a pásztor ereje és vezetési képessége. A program folytatásához is nélkülözhetetlen, hogy egyértelműen ő maradjon a vezető, a sejtvezetőket képezze és motiválja az egyes csoportok számára felállított célok elérésére. „XY” rendelhető egy munkatárshoz, de a vezetőnek a pásztorral kell maradnia. Folyamatosan aktív kapcsolatban kell maradniuk.

3. A pásztor teljes energiájával dolgozzon a rendszer eredményességén. Én mindig azt mondom, hogy a szolgáló vesse be teljes energiáját a rendszer sikeréért. Ez erőt, lelkesedést és koncentrációt igényel. Különben az emberek a rendszert csak „gittegyletnek” fogják érezni,

amelyekre a mai egyház nagyon érzéketlenné vált. Minden elbukik, aminek el kell buknia, de ezek a sejtcsoporthoz nem azok. Ha az emberek nincsenek meggyőződve erről, három dolog történhet.

a) A rendszer megáll és stagnálni kezd. A sejt „társaságként” találkozik, nem lesz igazi szellemi növekedés és evangélizáció.

b) Az összejövetelek rituálissá válnak, vagy egyes személyek befolyása alá kerülnek a csoportok. Ebben az esetben a sejtek esetleg feleslegessé, haszontalanná és ártalmassá válhatnak.

c) A rendszer rákbetegséggé válik a helyi testben, ha a vezetőknek nem kell rendszeresen beszámolni felettesüknek, előljárójuknak vagy a pásztoroknak. Még Koreában is sok gyülekezetben, ahol megszervezték a sejtcsoporthoz, látva a mi eredményeinket, haszontalanokká váltak, mert nem a pásztor a központi alak. Néhányan közülük azt gondolják, hogy mivel én az év hat hónapjában úton vagyok, képtelenség, hogy személyes irányítást adjak a sejtcsoporthoz, pedig a valóságban képes vagyok rá. Amikor utazom, üzeneteimet a sejtvezetők számára videokazettára veszem. A közösség-vezetőknek érezniük kell, hogy a gyülekezet élén állnak, így motiválva lesznek a munkára, és vállalják a felelősséget. Ha nem adom meg nekik ezt a személyes figyelmet, nincsenek ösztönözve.

4. A sejtcsoporthoz-vezetőknek érezniük kell, hogy az élen állanak. Ha a pásztor úgy határoz, hogy házi sejtcsoporthoz alapít, teljes egészében át kell tanulmányoznia ezt a rendszert, különben hibázni fog, és ha egyszer hibázik, nem lesz kedve újra próbálkozni. Nagyon fontos, hogy menjen olyan gyülekezetbe, ahol eredményesen működik a sejt-rendszer. Ha már világosan megérti, akkor itt az ideje, hogy maga is belekezdjen. A házi csoportok megalakításának első lépései nagyon fontosak.

Javaslatom a pásztorok számára: Először kicsiben kell kezdeni. Egy tucat laikus vezetőt ki kell képezni sejtvezetőnek. Azután ők alakítsák ki saját sejtösszejöveteleiket, és gondosan figyeljenek oda 6–8 hónapig. Ha már ezek a sejtcsoporthoz kezdenek gyümölcsözni, ideje az egész gyülekezetet bekapcsolni. Nélkülözhetetlen a megfelelő laikus vezetők kiválasztása. Eredmény vagy bukás múhat rajtuk. Elsősorban azt kell figyelembe venni a pásztoroknak, hogy Szent Szellemmel betöltöttek legyenek a vezetők. Ha ők nem függenek a Szent Szellemtől, akkor tulajdonképpen a Szent Szellem munkája ellen kezhetnek mozdulni. Néhány jellemző vonás, melyek szükségesek a sejtcsoporthoz-vezetőknél:

1. *Lelkesedés.* Új keresztények gyakran nagyon jó sejt vezetők, mert éppen most kerültek személyes kapcsolatba Jézus Krisztussal. Lelkesedésüket még semmi sem csillapította.

Idősebb keresztényeket gyakran újra kell programozni, mielőtt elfogadják a sejtrendszert.

2. *Bizonyosságtétel.* Az olyan keresztények, akik világos, erőteljes bizonyosságot tesznek arról, hogy mit tett Isten értük, élő tanúk arra, hogy az evangélium ma is működik. Az ilyen keresztények Krisztust mutatják be életükben, és másokat is vonzanak.

3. *Odaszántság.* Általában megállapítható az Úrnak és a gyülekezetnek való odaszántság egy személyről, ha feljegyzed:

a) milyen gyakran látogatja a gyülekezetet és más összejöveteleket, benne a sejtcsoporthoz is,

b) fizet-e tizedet, ami hitéletünk fontos része,

c) nyilvánvaló-e elkötelezettsége a gyülekezeti egységre.

Akik túl kritizálók vagy nem tartanak lépést a többséggel, nem fogják könnyen követni a pásztor utasításait a házi sejtcsoporthoz vezetésében.

4. *Szellemmel betöltekezés.* A Szent Szellemtől való függés alapfontosságú, ha egy személy vezeti a sejtcsoporthoz. Gyülekezetünkben ez azt jelenti, hogy Szent Szellembe merítettnek kell lennie. Ekkor megbizonyosodhatunk, ki alkalmas másokat Krisztushoz vezetni, és hatalommal imádkozni az emberekért. Ez különösen fontos a fizikai és szellemi gyógyulásért való imánál.

5. *Idő és pénz.* Bár van egy axióma, hogy ha azt akarod, hogy valami elkészüljön, bízd egy

elfoglalt, szorgalmas emberre. Ez nem érvényes a szellemi vezetésre. Minél hajszoltabb egy személy, annál kevésbé hallgat a Szent Szellemre, és fogad el Tőle eligazítást. A legjobb sejtvezetők azok, akiknek nem kell elmenni otthonról dolgozni: A pásztornak kulcsszemélynek kell lennie az eredményes házi sejtcsoporthoz. Nekik általában sokkal több idejük van imádkozni és Bibliát tanulmányozni. Ugyanez igaz azokra, akiknek elég pénzük van, azért nem szükséges állandóan a megélhetésükről gondoskodni, bár ez nem jelentheti azt, hogy szegény embert nem választhatunk házi sejtvezetőnek, ha a többi kritériumnak megfelel. Meg vagyok győződve, hogy jó vezetővé válik, és talán nem is sokáig marad szegény. Azt tanítom népemnek, hogy aki az Úrnak dolgozik, nem marad szegény, mert Isten betölti minden hiányát.

6. Jó a pásztor vasárnapi szolgálatának vázlatát követni a sejtcsoporthoz. Ha már kiválasztottuk a vezetőket, tanulniuk kell az összejövetelek vezetését. Először tanulniuk kell a pásztorral, hogy tanítását átadhassák a sejtcsoporthoz. Fontos, hogy tanításuk beilleszkedjen gyülekezetük egészébe. Ezért jó a pásztor vasárnapi szolgálatát követniük, és talán részletezni a legfontosabb pontokat. Én minden sejtvezetőmet minden héten ellátom konkrét témával. Egy korábbi fejezetben említettem, hogy kezdetben káoszt okozott ezen utasítások hiánya, ami megszűnt, amikor bevezettem a heti óratervet. Később nem volt időm arra, hogy magamnak elkészítsem ezt, de gyülekezetem elfogadott egy vezérfonalat, mely hasonlít a sok gyülekezetben hozzáférhető vasárnapi vezérfonalhoz. Bár már nem én készítem elő az egyes tanításokat, az egyes témákat, még mindig aktívan részt veszek a vezetők felkészítésében. Minden vezetővel találkozom szerda esténként a hétközi imatalkozón a következő heti anyag megtanulásakor. Később, ha nem tudok ott lenni személyesen, kazettán keresztül tanítom őket. Mióta lehetőségünk van rá, videokazettával. És minden héten az anyag vázlatát megjelenik gyülekezetünk hetilapjában, így minden tag előre felkészülhet. A Bibliából adott feladatokon kívül más funkciói is vannak a sejt-összejöveteleknek, melyek azokat igazán Isten népének összejövetelévé teszik. Mindig van imádat, himnuszok és kórusok éneklésével, a vezetők és a többiek imádkoznak. Mindig adunk a csoportoknak időt a nyilvános imádságra, amikor mindenki előhozhatja hálaadását, bűnvallását, közbenjárását, kérését. „Mindenek ékesen, jó rendben történjenek” 1Kor 14,40.

7. A sejtcsoporthoz találkozókon is történhetnek csodálatos gyógyulások. Sejttalálkozóink harmadik összetevője az egymásért való szolgálatunk. A tagokat biztatjuk, hogy osszák meg imakéréseiket, így mindnyájan tudunk értük imádkozni. Voltak csodálatos gyógyulások sejtcsoporthoz, amikor egyik személy a másikért imádkozott. Ebből világossá vált mindenki számára, hogy a Szent Szellem ugyanúgy működött, mint az egész gyülekezet alkalmain.

8. Lényeges az *evangélizálás*. Az összejöveteleknek evangélizálókká kell válniuk. A tanításnak és biztonyságtételeknek az új embereket Jézus Krisztus személyéhez kell elvezetniük. Bátorítjuk a tagokat, hogy nézzenek körül és hívják el a hitetleneket környezetükből az alkalmakra. Sok ilyen meghívott éppen a sejt-találkozókon találkozott Jézus Krisztussal, és szánta Neki oda életét. Valójában emiatt növekszik gyülekezetünk ilyen rohamosan. Szerintem az evangélizáció létfontosságú, ha a házi sejtcsoporthoz igazi életet akar a gyülekezetben. Miután a kezdeti sejtcsoporthoz 6–8 hónapja összejönnek, akkor be lehet vonni az egész gyülekezetet. Addigra a sejttagok már gyümölcsözhetnek, és a legtöbb testvér sokat tanult erről. Itt az ideje egy teljes gyülekezeti összejövetelnek, ahol mindenkinek bemutatkoznak. Ekkor a sejtvezetők és tagok biztonyságot tesznek az egész gyülekezet előtt, bemutatva, hogy Isten mit tesz a sejt-találkozókon keresztül. Hidd el, az nagyon izgalmas. „Ragályos” lesz a vezetők és a sejttagok lelkesedése. Az emberek meg lesznek győződve, hogy nekik is szükségük van sejt-rendszerre. A statisztika is bizonyítja, milyen sok ember gyógyult meg és kapott segítséget az összejöveteleken, hány hitetlen találta meg Krisztust.

9. Minden pásztorának ismernie kell a gyülekezetét, azt, hogyan vonhatja be a legtöbb tagot. A

mi gyülekezetünkben mindenkit egy sejtbe tudtam irányítani. Bár volt egy kis kezdeti morgolódás, de azért elmentek. Ez a mi gyülekezetünk példája. Más pásztorok szerint csak az önkéntes részvétel működik. Jelentkezési íveket osztanak ki az összejöveteleken, és a jelenlevőktől függ a sejtek száma és helye. Mindenképpen törekedni kell a maximális részvételre. Például van egy gyülekezet az USA-ban, mely tőlünk teljesen eltérően valósította meg a sejtcsoportokat. A pásztor meg volt győződve róla hogy náluk nem működne a mi rendszerünk. Csak elhatározták, hogy tartanak házi összejöveteleket szigorúan közösségi célból. Bár másképpen indultak, egyik elvemet követték: a pásztor maga irányította a csoportokat, kijelölt 6–7 pásztor egy modell sejtcsoportnak maga alá, hogy használhassák tapasztalataikat más sejtcsoportoknál. Nem gondolta, hogy földrajzilag szükséges lenne felosztani a gyülekezetet, mert minden szigorúan önkéntes volt. Mi történt? Mindenki, aki járt a házi összejövetelre, olyan jól érezte magát, hogy a látogatottság hamar meg növekedett, többször kellett találkozniuk, valamint az imádkozás és bibliatanulmányozás gyorsan rendszeressé vált. Minden természetes módon alakul ki.

10. A bibliatanulmányozás és imádkozás rendszeres része az összejövetelnek. Minden új tagnak jelentkeznie kell egy sejtcsoportba, és ők biztatják a régebbi tagokat a csatlakozásra. A csoportok az evangelizálás fő eszközévé váltak, és a pásztor most azt állítja, szinte új gyülekezet növekszik az eredetin belül. Kaliforniában egy pásztornak növekvő gyülekezete volt, már alig fértek be vasárnap az épületbe, négy-öt alkalmat tartva, ezért gyülekezetét négy részre osztotta. Minden vasárnap az egyik csoport külön gyűlt össze tanítás céljából, míg a többi a főépületben a szokásos vasárnapi istentiszteleten volt. Felváltva tartottak a csoportok házi összejöveteleket vasárnap, így csak a gyülekezet háromnegyed része tartotta formális istentiszteletét. Ha volt öt vasárnap a hónapban, mindenki elment a templomba a nagy ünneplésre. A pásztor itt is erősen kézben tartotta a házi összejöveteleket. Ő oktatta a vezetőséget és hetente találkozott velük. Irányította őket a Biblia tanulmányozásában, mely minden héten folytatódott és adott a vezetőknek vázlatot és kazettát. A havi egyszeri bibliatanulmányozás mellett ebben a gyülekezetben a csoportok egyszer havonta hétköznap is találkoztak közösségi összejövetelen. Minden sejt rendezett egy pikniket vagy egyéb társadalmi foglalatosságot. Ily módon két pásztornak sikerült bevezetnie a házi sejtcsoportokat zökkenőmentesen. Több amerikai panaszkodik, hogy túl sok időt tölt a templomban, de ha a gyülekezetet sejtcsoportokra osztják a pásztorok, meg tudják növelni a látogatottságot anélkül, hogy az „templomba járásnak” nézzen ki.

11. Az alkalmakat erősen kell vezetni, hogy evangelizálók és növekvők legyenek. Koreában házi összejövetelt csak közösségi céllal nem tartunk. Helyes, ha tagjaink társaságilag összejönnek magukban, de én azt hiszem, hogy az alkalmakat erősen irányítani kell, hogy az evangelizálás és a növekedés olyan hatékony legyen, mint a Yoido Teljes Evangéliumi Gyülekezetben. Evangelizálási cél nélkül összejövő közösségek nem hoznak létre növekedést a gyülekezetben. Nagy veszély, ha csak magukat táplálják a gyülekezetek.

Ez a 11 vezérelv segíthet. Ez hatékony volt Szöulban, de ez utólagos értékelés, a Szent Szellem vezetése szükséges mindenhez a sejtcsoportok bevezetésénél. Ő az igazi vezető és az Úr a hűséges feje a sejteknek, mivel ezek tulajdonképpen az egyház kis részei. Az Úr áldjon meg sejt-szolgálatodban, mely folytatódik az első jeruzsálemi sejtől kezdve a mai napig.

(Ez a cikk kivonat a „*Házi sejt-rendszer*” című könyvből, a gyülekezet-növelő nemzetközi szeminárium korábbi kiadásából. Korea. Szöul.)

{k1998505}

Mi várható el az istentisztelettől? • David Yonggi Cho. Fordította: Szász Ramóna

„Jöjjetek, hajoljunk meg, boruljunk le; essünk térdre az Úr előtt, a mi alkotónk előtt!” (Zsolt

95,6)

„Áldjátok az Úrnak neve dicsőségét!” (Zsolt 96,8)

Évszázadokig a vasárnapi istentiszteletet „dicsőítő” szolgálatnak hívták. Arra szolgált, hogy kifejezzük hódolatunkat Istennek, ahogy ezt a szótár is meghatározza. Ez olyan szolgálat, amelyben a gyülekezet összejön, hogy együtt imádják és dicsőítsék az Urat, valamint hogy közösségbe legyenek Vele és egymással is. Ez nagyon jó dolog. Jó eszköz arra, hogy az emberek figyelmét a mennyei dolgokra irányítsák már rögtön, a hét elején.

Az egyének különböző okokból jönnek istentiszteletre. Azért jönnek, hogy lelki előkészületeket tegyenek a következő hétre. Szeretnének erőt nyerni, hogy győzedelmes életet éljenek. Azért, hogy elnyerjék a szükséges erőforrásokat ahhoz, hogy hatékony tanúk legyenek.

Az emberek valamit várnak az istentisztelettől. Ez nagyon fontos szolgálat. Több a formális énekléseknél, az imádkozásoknál és az igehallgatásnál. A pásztnak tudomásul kell vennie a tényt, és igyekeznie kell, hogy minden egyes istentisztelet gyülekezetének épülésére szolgáljon.

Mit várnak az emberek az istentisztelettől?

1. Az emberek elvárják, hogy a templom Isten háza legyen

A hét folyamán az emberek földi utakon járnak. Vasárnap eljönnek a templomba, hogy magasabb szintre kerüljenek. Ki akarnak emelkedni a mindennapos földi életből. A mennyei úton szeretnének lépegetni.

Néha elénekeljük istentiszteletek alatt azt a himnuszt, hogy: „Uram, emelj fel és hadd legyek ott veled; hittel a menny fennsíkján; egy magasabb szintre helyezz el; Uram, tedd lábamat mennyei földre!”

Ez minden keresztény vágya. Az emberek elvárják, hogy az istentisztelet felemelő legyen, a hely, ahol megtalálhatják Istent.

Az érettebb keresztények képesek bármilyen környezetben imádni Istent. Az éretlenebb keresztényeknek, vagy akik ritkán járnak templomba, tiszteletet kell tanulniuk.

2. Az emberek elvárják, hogy a léghör elősegítse az istentiszteletet

A Yoido Teljes Evangéliumi Gyülekezetben az érett keresztények egyből imádkozásba hajtják fejüket és szívüket, amikor belépnek a templomba. Senki nem mondja ezt nekik egyik istentiszteleten sem. Mint frissen megtértek, így tanulták meg. Ha van tisztelet a gyülekezetben, akkor Isten jelenléte sokkal könnyebben tud áramolni. Istentisztelet alatt kell, hogy érezzék Isten jelenlétét, így az emberek tudni fogják, hogy megszentelt helyen vannak, mint Jákób is az 1Móz 28,16-ban: „Bizonyára az Úr van e helyen.” Vagy amire Isten figyelmeztette Mózeset a 2Móz 3,5-ben „A hely amelyen állasz, szent föld.”

A tisztelet a gyülekezetben a léghört olyanná fogja tenni, ami hozzásegít az istentisztelethez.

3. Elvárják, hogy a pásztor Istent képviselje

Bár a pásztor is ember, földi ember, mégis nyájának pásztorja és gyülekezetének vezetője. Ezért az emberek elvárják tőle, hogy Isten képviselője legyen. A pásztnak meg kell mutatnia, hogy a Szentek Szentjéből jött, Isten jelenlétéből, hogy tudassa Isten akaratát velünk. Meg kell hogy feleljen hallgatósága elvárásainak. Kell, hogy valóban gyakorolja is azt, amit a pulpitról elmond, vagy hallgatóinak nem lesz rá szükségük. Ezért fontos annyira, hogy a pásztor sok időt töltsön egyedül Isten jelenlétében.

4. Elvárják, hogy a pásztor Isten üzenetét tolmácsolja

A pásztnak többre van szüksége, mint egy jól felépített istentiszteletre. Fel kell készítenie önmagát. Tanulmányoznia kell az ígét és elmélkednie kell róla, amit az embereknek bemutat.

Több órát kell imádkoznia az üzenetért és kérni, hogy a Szentlélek szentelje fel. Az üzenetnek az emberek valódi szükségleteire kell irányulnia, ehhez az egyedüli út, hogy több órát imádkozik érte.

Nekem személy szerint az első üzenetem, amit fiatal prédikátorként kellett tolmácsolnom az embereknek az ítélet volt; hogy elmondjam nekik, mennyire rosszak voltak. Természetesen a gyülekezet egyetértett az üzenettel, de nem lettek kisegítve. Nem találkozott valódi szükségleteikkel.

Gondosan tanulmányozva az Újszövetséget, különösen Jézus tanításait, és kérve, hogy a Szentlélek nyissa meg a szememet az új igazságokra, végül rájöttem, hogy Jézus soha nem ítélte el senkit, bármilyen rosszak is voltak. Jézus nagyon megértő volt. Jézus nem azért jött a földre, hogy ítéljen és pusztítson, hanem, hogy „*életük legyen és bővülködjenek*” (Jn 10,10). Ez az új felismerés megváltoztatta prédikációimat. Elkezdtem főlemelő és építő üzeneteket prédikálni János harmadik levelének második része alapján: „*Kívánom, hogy mindenben jól legyen dolgod, és légy egészséges, a mint jó dolga van a lelkednek.*”

5. Isten igéjéből akarnak táplálkozni

Az emberek azért jönnek el a templomba, hogy többet tanuljanak Istenről. Lelkileg éhesek és várják, hogy megetessék őket. Kimerültek és remélik, hogy itt erőre kapnak. Szomorúak és remélik, hogy bátorítást kapnak. Nincs jobb út, hogy Istent megismerjük, mint szaván, a Szent Biblián keresztül.

A választ az élet problémáira Isten igéjében találhatják meg. A pásztornak kötelező a Biblia diákjává válnia, tanulmányoznia, hogy tudja az alapigazságokat. A Biblia figyelmeztet minket arra, hogy „*Gyermekségedtől fogva tudod a szent írásokat, melyek téged bölccsé tehetnek az idvességre a Krisztus Jézusban való hit által*” (2Tim 3,15).

A pásztornak jól értesültnek kell lennie a Bibliában, hogy bátorítani tudja gyülekezetét és megadja nekik azt a segítséget, amit keresnek.

6. Szeretnének találni valamit, amit hazavihetnek

Természetes a gyülekezet számára, hogy Isten jelenlétében ül, és élvezzi az istentiszteletet, mialatt a templomban van. De mi történik azután? Mit valósított meg valójában az istentisztelet?

Az embereknek szükségük van valamire, amit az istentisztelet alatt hallottakból föl tudnak használni mindennapi életükben.

Természetesen minden istentiszteleten vannak olyan értékek, amiket nem lehet felmérni. A pásztor kötelessége, hogy beleadja minden összejövetelbe azt az egyén számára értékes dolgot, ami, miután az emberek elhagyják a templomot, elmondhatja velük, hogy: „Jó volt az Úr házában lenni”.

7. Keresztényi közösségben akarnak lenni

Az istentisztelet az egyénnel kezdődik, és akkor éri el teljes hatékonyságát, amikor mindenkit felölel. *Az emberek akkor imádják leginkább Istent, amikor legjobban szeretik egymást.* A pásztor kötelessége, hogy hozzásegítse a tagokat a keresztény közösséghez istentisztelet alatt. A kézfogás és üdvözlő szavak a templom ajtajában – sok gyülekezet gyakorlata. A Kristály Katedrálisban tartott istentisztelet alkalmával Schuller pásztor felszólított minden embert arra, hogy forduljanak szomszédjukhoz, mosolyogjanak és mondják „Isten szeret téged és én is”. Ez a szeretet apró kifejezése, de tartós jelentése van. Ezek a fogalmak közösséghez segítenek. Az előbb említett hét pont sok segítséget fog adni a jó pásztornak, hogy istentiszteletét felépítse gyülekezetében.

Mindenekfölött, a pásztornak belső kapcsolatban kell lennie a Szentlélekkel, és sok időt kell vele egyedül eltöltenie. A Szentlélek valódi útmutatást fog nyújtani számára úgy, hogy

betöltse gyülekezetének szükségait.

CSALÁD

Az iskola is öröm • *Koncz Sándorné*

Mire ezek a sorok a lap hasábjain megjelennek, az iskolások túl lesznek az első felmérők, dolgozatok, felelések izgalmain. Mégis szólunk pár mondatot az idei tanévről. Szeptember elején meghatott szülők, gyerekek álltak az imaházban elöl, áldást, erőt, mennyei segítséget kérve a kisebb és nagyobb iskolába induló lányokra, fiúkra. Hálával, örömmel, bizakodással volt telve a szívük, mert Isten megtartotta gyermekeiket a nyáron, sokat nőttek megint, pihentek, gyarapodtak testben – lélekben. Mindnyájan hittük, hogy imánk az égbe száll, hiszen gyermekeinkért teljes szívünkől kiáltunk, szavaink mögött mély érzelem, erős kívánság rejlik. Ezek talán a legtisztább, legintenzívebb imáink.

A felnőttek, idősebbek már felfedezték az élet meg-megújuló ritmikus rendjét. Újra és újra csodálhatjuk, ahogy jön napra nap, éjjelre nappal, télre tavasz. Engem már boldoggá tesz minden megért új tavasz. Tudjuk, hogy a felszíni rendetlenség, látszólagos káosz mögött nagyszerű isteni rend uralkodik. Elfogadtuk, tudomásul vettük, hogy az iskolai szünet, a szabadság után újra munkás hétköznapiak következnek. Megtanultuk, hogy a pihenés értékét a munkálkodás adja meg, mert „munka után édes a pihenés”.

A gyerekek egy része is szocializálódott már, vagy nagyon szeret tanulni, várja az iskolai élményeket. Többségük azonban tovább játszana, táborozna, nem vonzódik különösebben az iskolapadhoz. Nem is csoda, hiszen a mindennapi monoton munkavégzés, a feladatok kötelesség-szerű teljesítése sokszor teher a felnőttek is. Jó, ha tudjuk, a gyerek nem kis felnőtt. Mindig a jelenben, a mában él. Még nincs múltja, nem képes felmérni a jövőt, nem látja távlatokban az életét.

A szülőknek felnőtteknek kell gondolniuk gyermekük jövőjére, arra, mi várhat rájuk, felnőtt korukra. Ezt úgy kell tennünk, hogy gyermekeinkben megmaradjon az örömteli gyerekkor élménye, játszassanak, barátokra tegyenek szert. Példával, szeretettel, nem oktató, tanító célzatú szavakkal kell nevelnünk őket. Senki sem szereti, ha kioktatják, az inkább ellenérzést szül bennünk.

Mindenek előtt *biztonságra* van szükségük. Ahogy mi minden gondunkkal, bármilyen állapotukban mennyei Atyánkhoz mehetünk, olyan szeretetet és biztonságot kell nekünk is nyújtanunk gyermekeinknek. Ezt minden helyzetben érezniük kell. Fontos vagy nekem, az enyém vagy, szeretlek akkor is, ha valami nem sikerült, ha elrontottad a dolgot, ha lusta voltál, ha nem figyeltél.

A másik fontos dolog, hogy érezze, lássa a szülői példából, hogy a *munkát*, – ami az ő esetében a tanulás – *nem lehet akárhogy végezni*. Erejéhez, tehetségéhez mérten igenis a legjobban kell helytállnia az iskolában. Isten megáldja munkálkodásunkat, de a lazaságot, lustaságot nem. Az „imádkozz és dolgozz!” mondat legyen mindennapjaink jelszava. Isten maga is munkálkodott, teremtett, Jézus is dolgozott József mellett, és később fáradhatatlanul végezte azt a munkát, amiért az Atya küldte a földre. Lustaságunk, akaratgyengeségünk, oktalanságunk következményeit ne fogjuk fel az „Úr akaratának”. Inkább kérjük őt, hogy tanítson bölcsebben számlálni napjainkat.

Harmadikként teszek említést *a fegyelemről, a magatartásról*. Igen fontos dolognak tartom. A hívó ember gyereke ne legyen az osztály, az iskola réme. Ez nem jó cégér Isten ügyének sem. Sok szülő úgy védekezik, hogy okos, jól tanul, csak a magatartása... És mindenkit okol, csak saját magát nem. Pedig a devianciára hajló magatartásnak megvannak az okai. Madách mondja, s igaza van: „nem Messiás-e minden újszülött fénylő csillag, mely feltűnt a

családnak, s csak később fejlik szokott pimasszá.” Ne legyünk restek megelőzni, s ha úgy muszáj, megkeresni és orvosolni a bajt! Először is magunkban keressük a hibát, „másokat magunknál különbnek tartván”.

A szülő is ember.

A hívő szülő is tévedhet, hibázhat a legnagyobb odafigyelés, igyekezet mellett is. Tegyük jóvá mielőbb, amit lehet. Jó, ha tudja fiunk-lányunk, hogy mi is hibázunk, nem vagyunk tökéletesek, csak törekszünk a jóra. Ez nem fog ártani szülői tekintélyünknek, sőt...

Ember ám a tanító, a tanár is.

Nem akármilyen, hogy húsz-harminc vagy még több ifjú ember ül a padban szavunkra figyelve. Nemcsak ismereteket, hanem szívünket, lelkünket, önmagunkat osztjuk szét tanítványaink között. Néha bizony szigorú a tanár. Nyugodtan mondom, az a jobbik eset: a következetes, igényes pedagógust fogják majd megemlegetni a tanítványok. Lehet, hogy sokára, de biztosan. Tévedhet a legjobb szándékú nevelő is, s egy kis megértéssel, humorral ezt el is nézhetjük neki, hiszen ő is tudja...

Istenünk szeretett minket, gyermekét, fiát adta értünk. Ez legnagyobb ajándéka. De nem érthetnénk meg atyai szeretetét, ha nem kaptunk volna mi is gyermeket. A mi érzéseink, szeretetünk, törődésünk nem tökéletes, egyedül Ő az. Mégis nagy öröm, ajándék, hogy vannak, lehetnek gyermekeink. Szeressük őket nagyon.

Végül egy történet gyerekszájából: Elsős kisfiam ágya mellett ültem este. Meglepődött, hogy nem megyek le, nem csinálom az ilyenkor szokásos dolgot. Kérdezte is.

– Itt maradsz, nem mész le?

– Te vagy nekem az első, nem más.

– Anya, tudod, te hányadik vagy nekem?

– Nos?

– Nulladik.

Akkor kezdtek tanulni a számokat. Nagyon jó nulladiknak lenni.

Fogadd el! • Kovács Zoltán

%, „Megnyerte a jót, aki talált feleséget, és vett jóakaratot az Úrtól” (Péld 18,22)

Úgy tizenöt éves lehettem, amikor imádkozni kezdtem feleségért. Még nem megtért szívvel, csak azzal a vággyal, hogy minél hamarabb beteljesüljön, amit szeretnék. Ekkoriban Istent csak jóságos nagybácsinak tartottam, akit segítségül hívhattam, ha szükségem volt valamire: dolgozatírásnál, felelésnél vagy éppen feleségért. Ekkortól kevés nap volt az életemben, melyen ne álltam volna ezzel a kéréssel az Úr elé.

Megtérésem után is folytattam az imádkozást, immáron „hívó, hozzám illő” feleségért. A dolog akkor kezdett bonyolódni, amikor az ima mellett én is hozzáfogtam az aktív kereséshez. Nem ismertem a párválasztás buktatóit, nem tudtam, mit kell keresni a lányokban, és mi a kizáró ok. Csak arra koncentráltam, hogy hívő legyen, és – természetesen – tetsszen nekem. Utólag már tudom, hogy jobb lett volna, ha kisebb hangsúlyt fektettem volna arra, ami az én részem a párválasztásban, és jobban rábíztam volna magamat Istenre. Valahogy olyan megfoghatatlannak tűnt előttem: hogyan van az, hogy van idő, amikor még egyáltalán nem ismerem a jövőmbelímet, egy idő után meg állandóan együtt fogunk élni. Mikor és hogyan fordul át a dolog az ismeretlenségből az állandó együttlétbe? Mivel alapvetően sürgetni akartam az Urat, s nem tudtam, hogyan fogja akarátát erről kijelenteni nekem, igyekeztem ismerkedni, nehogy elszalasszam azt, akit az Úrtól kapok.

Bár sok fájdalommal és szorongással járt a keresés hét éve, az Úr mindvégig velem volt, nem engedte, hogy felettébb megpróbáltassam, sem azt, hogy olyannal házasodjam össze, akit nem Ő rendelt. Az idő haladtával, több mint fél tucat hívő lánnyal ismerkedtem meg, buzgón imádkoztam is értük, de amikor komolyabb kapcsolatot akartam kialakítani velük, az Úr

mindannyiszor közbelépett, és sorra kosarat kaptam. Ez minden esetben keserűséget jelentett. A legnagyobb szenvedést az első visszautasítás okozta, amikor az illető lány egy hitetlen fiút választott helyettem. Sokáig gyötört a gondolat: én annyira utálatos volnék, hogy még egy hitlent, a halált, a kárhozatot is jobb helyettem választani? Évekbe tellett, mire le tudtam mondani az igazamról, s túllépve ezen, másik lánnyal kezdtem próbálkozni.

Ekkoriban szólt hozzám az Úr egy esemény által. Sorkatonaként egy üzemanyag vizsgáló laboratóriumban szolgáltam, mint laborvezető-helyettes. Az épületben volt egy kb. 1,5 m × 1,5 m-es helyiség, benne egy szivattyú, mely levegőt pumpált az automata edényszárító rendszerbe. A helyiségből kb. 20 cm átmérőjű függőleges cső nyúlt a padlóra, innen kapott friss levegőt a szivattyú. Gyakran előfordult, hogy a csőbe egy-egy veréb beesett a padlásról, majd foglyul esett a szűk helyiségben. Ha ilyen baleset után csak két-három nappal nyitottunk be a fülkébe, már csak elpusztult verebeket találtunk. Egyszer egy kismadár minden erejéből igyekezett elmenekülni előlem. Meg akartam szabadítani, így ablakot nyitottam, ahol lehetett, majd két termen áthajszolva a nyitott ablak felé próbáltam kergetni. A veréb kétségbeesetten repült ide-oda, de az ablakon sehogyan sem akart kiszállni. Végül úgy határoztam, hogy visszahajtom a szűk szivattyúhelyiségbe, megfogom, és csak az ablakban eresztem el. Némi küzdelem után visszajutottunk a szivattyúházhoz, ahol magunkra zártam az ajtót, és vad hajszába kezdtem a veréb után. Így állt elő az a paradox helyzet, hogy mindketten azt akartuk, hogy a veréb szabad legyen, de ő – miközben szabadulni igyekezett – előlem menekülve csak a fogsága idejét hosszabbította meg. Csak egy lehetőség volt a veréb szabadulására, az, ha megfogom, vagyis ha még szorosabb fogságba kerül. A madárka viszont védekezett ez ellen, ahogy csak tudott. Egy idő után sikerült kifárasztanom, megfognom, és így szabadon tudtam eresztetni az ablakból. Közben az Úr azt a gondolatot adta nekem, hogy Ő is csak akkor tud megszabadítani engem, ha már kifáradok, s felhagyok azzal a törekvéssel, hogy magam szabadítom meg magamat.

A nőülés problémájában ez lett tehát a vezérgondolatom. Tudtam, hogy az Úrban bízva teljesen el kell engednem magam, de nem tudtam megtenni. Ismerkedtem ezzel, ismerkedtem azzal, s az Úr kegyelméből egyre-másra jött a visszautasítás. Közben teltek-múltak az évek, és egyre kínzóbbá vált a gondolat, hogy kifutok az időből, s harminc év felett már nem kellek senkinek sem. Elkeserítő volt, hogy a nálam 6–7 évvel fiatalabb fiúk sorra megházasodtak, gyerekek születtek, én meg itt állok egymagam. Hívő lányokkal ismerkedési lehetőség jóformán csak az ifjúsági napokon volt, ott pedig a sok tinédzser között csak elvétve tűnt fel egy-egy huszonéves.

Szorult helyzetemben ide-oda csapongtam, mint a kétségbeesett veréb a szivattyúfülkében. Ennek ellenére hitetlen nővel nem foglalkoztam, akkor sem, amikor lett volna rá lehetőségem. A hívőktől kapott elutasításokkor pedig az Úr tartotta bennem a lelket. Volt egy lány, aki nemet mondott, mert „túl okos” vagyok hozzá. Aznap este egy kanadai testvér beszélt a gyülekezetben arról, hogy az Úr hogyan adott feleséget Ádámnak. Elmondta, hogy Ádám olyan nagyon okos volt, hogy az összes állatot meg tudta nevezni, amit Isten elébe vezetett. Elgondolkodtam, hogy én, aki biológus vagyok, pont ebben vagyok okos, hogy meg tudom nevezni az állatokat. Az Úr tehát személyesen hozzám szólt, szinte azt mondta el, amit mi beszéltünk délután a lánnyal. Megnyugodtam, hogy az Úr tud rólam, és gondja van rám. Máskor egy ifjúsági napon, egy amerikai testvéren keresztül, szólt hozzám az Úr: „lehet, hogy az, akit magadnak akartál, már rég összeházasodott egy hitlennel, te meg még mindig egyedül vagy”. Ígéret nem volt hozzá, de tudtam, hogy az Úr előtt van az ügyem. Már csaknem huszonkilenc éves voltam, amikor egy lány, akit évek óta próbáltam becserkészni, ígérek, hogy másnap eljön velem kettesben biciklizni. A nagy nap reggelén, igeolvasás után – szokásomhoz híven – elolvastam egy minden napra való áhíthatos könyv aznapi részét. Ebben valami olyasmi állt, hogy elérkezett életed nagy napja, amire régóta vártál. Oda tudnád adni ezt a napot az Úrnak, ha kéri tőled? Leforrázva ültem ott. Majd

imádkozni kezdtem: „Uram, Te tudod, hogy nagyon szerettem volna ezt a napot, és nem akarnám Neked adni. Mégis segíts, hogy Neked adhassam, ha így akarod”! Alig fejeztem be, már jött a hír, hogy itt van az illető lány barátnője biciklivel, ő is velünk jön. Forgott velem a világ, de azért elmentem velük biciklizni. A korábban kellemesnek ígérkező kirándulás hamarosan a lengyel piacon ért véget, ahol a lányok felpróbáltak egy nadrágot. Nem csoda, hogy igyekeztem minél hamarabb hazamenni, egyedül lenni az Úrral.

Ilyen és ehhez hasonló események közepette végre sikerült az Úrnak „kifárasztania”. 1992 tavaszán elhatároztam, hogy lehetőleg felhagyok a saját próbálkozással, és az Úrra várok. Ebben nagy segítségemre volt az a felismerés, hogy csak Ő tudja eldönteni, ki az, aki hozzám illő. Történt, hogy az egyik ifjúsági nap kezdetén kiszemeltem magamnak, hogy kik azok, akik tetszenek. Rájöttem, hogy négy-öt lány is tetszik egyszerre (csak a külsőt néztem, mást nem tudtam róluk). Közülük viszont milyen alapon válasszak? Sorsolással? Így hát ezen a táborozáson nem is ismerkedtem senkivel.

Hiába voltam egyre idősebb, s kerültem emiatt egyre reménytelenebb helyzetbe a nősülést illetően, a kudarcokat követően valahogy mégis nőni kezdett bennem a bizonyosság, hogy igenis lesz nekem feleségem, sőt egyre határozottabb elképzelésem volt róla, hogy milyen lesz az. S ahogy az Úrra kezdtem várni, úgy rövid időn belül jött is a megoldás.

Az Úr még 1991 szeptemberében megmutatta a leendő feleségemet, Gáspár Zsuzsát a tatabányai hálaadónapon. Erre az alkalomra az inotai Bétel gyülekezetet hívtuk szolgálni, és az énekkart Zsuzsa vezette. No, nem ez tűnt fel nekem, hiszen határozott kérésem volt az Úr előtt, hogy a feleségem ne legyen zenebolond (mint később kiderült, Zsuzsa soha nem rajongott a zenéért, az énekkarvezetés sem szórakozás, hanem kemény munkával járó szolgálat volt a számára). Ellenben feltűnt, hogy az arca fényes, sugárzó volt, nem olyan, mint más lányoké, és sokkal kedvesebb és vonzóbb is azoknál. De nem értettem, hogy ez mit jelent, s nem foglalkoztam a dologgal, illetve Zsuzsához sem szóltam a hálaadó napon. Úgy egy hónap múlva találkoztam vele Kadarkúton, ott is fénylőnek láttam, de pár mondatnál többet nem tudtam vele beszélni.

Aztán egy év múlva, 1992 szeptemberében – az eltelt időben nem is nagyon gondolva Zsuzsára – mindketten elmentünk Oslóba, a Pünkösdi Világkonferenciára. Ő úgy, hogy a sok sirással végződő előző ifjúsági napok után – nem sikerült az ismerkedés – azon a nyáron végre megkapta az Úrtól a kijelentést, hogy egy év múlva már lesz társa, én meg úgy, hogy nem nagyon akartam udvarolni már senkinek, majd az Úr tesz valamit. Zsuzsából változatlanul sugárzott az a lelki szépség, finomság, ami vonzott hozzá, de csak visszafogottan igyekeztem vele ismerkedni, tartva magamat az ilyen helyzetekre vonatkozó elhatározásomhoz. Ő viszont elhárította közeledésemet, mert határozottan csúnyának látott, olyannak, aki öreges bajuszt és divatjamúlt cuccokat hordott, ráadásul kézitáskaként egy katonai táskát vitt fel a buszra. Hárító magatartása ellenére csak vonzott Zsuzsa, időnként rá kellett néznem, hol van, mit csinál, bár eközben józanul beszéltem magammal: „Te már tényleg nem vagy normális, hogy ezzel a sovány lánnyal is kikezdenél, aki ráadásul nem is foglalkozik veled!” Azt persze nem tudtam, hogy a buszban igencsak fülelt, és örömmel hallgatta, amikor másokkal beszélgettem.

Úgy jöttünk haza Oslóból, hogy kettőnk ügye nem haladt előre egy tapodtat sem. Itthon aztán el is felejtettem Zsuzsát, mint akivel nincs semmi dolgom. S ekkor történt a csoda. Egy hónap sem telt el talán, amikor Zsuzsa nem tudott aludni egy éjszaka és imádkozott. Akkor az Úr valahogy engem hozott elébe, s ezt mondta neki: „Fogadd el, ahogy van!” Édesapám elbeszéléséből tudom, hogy régen szokás volt, hogy a legény nevében a lelkész ment el a lányhoz, és megkérte a kezét. Néha eszembe jutott ez. „Ugyan, ki menne el értem?” – gondoltam. És most maga az Úr szólt Zsuzsának az érdekében! Csodálatos, fantasztikus, azóta is szinte felfoghatatlan számomra, hogy az Úr ennyire kegyelmes és ennyire szeret engem.

Zsuzsa az Úr engedelmes szolgálóleánya volt. Bár nem tetszettem neki, az Úr szavára elfogadott, és elkezdett imádkozni értem, valamint azért is, hogy megtetszzem neki. Az Isten szerinti imák meghallgatásra találnak. Pár hete imádkozott még csak értem Zsuzsa, amikor Nagy Miklós testvér, inotai lelkipásztor meghívott előadónak egy különleges ifjúsági órára. Engem nem szoktak ilyen alkalmakra hívni a beszédhibám miatt, és én sem szoktam elfogadni a meghívásokat, de épp akkoriban hívtak Makóra is, és oda igent mondtam, így az inotai meghívást sem utasítottam el. Ahogy igent mondtam, utána Zsuzsa jutott eszembe, és én is elkezdtem imádkozni érte. Mire 1993 január végén elmentem Inotára, addigra hónapokat imádkoztunk egymásért anélkül, hogy tudtunk volna róla, hogy a másik mit gondol, illetve fogalmam sem volt arról, hogy Isten már szólt Zsuzsának az érdekeben. Mivel nem akartam ráerőszakolni magamat Zsuzsára, azt kértem az Úrtól, hogy az ifjúsági alkalom végén Ő jöjjön hozzám beszélgetni, hogy ebből is tudjam, nem úgy van már, mint Oslóban, hanem érdeklődik irántam. Ez így is történt. Zsuzsa jött oda hozzám, és akkor, életünkben először elkezdtünk beszélgetni egymással. Érdekes volt, mert úgy beszélgettünk, mintha mindig ismertük volna egymást, mert az Úr mindkettőnket egymáshoz illővé formált, s megvolt a hatása a beszélgetésünket megelőző több hónapos imádkozásnak is. Írhatnám, hogy ezután már minden ment, mint a karikacsapás. De nem teljesen így volt. Zsuzsától rövid időn belül megkaptam levélben a választ, hogy ő is akarja, hogy gyakran találkozzunk. Az én döntésemet viszont az Úr azonnal megpróbálta. Még az udvarlás kezdetén jártunk, amikor egy másik lány is jelentkezett, hogy meggondolta korábbi visszautasítását, és szeretné, ha barátok lennénk. Amikor végre megkaptam az Úrtól valót, akkor rögtön jelentkezett más is! Hát nem! Az Úr kegyelméből sikerült elkerülnöm a csapdát. Egy pillanatig sem gondolkoztam az ajánlaton, hanem megírtam, hogy nekem már adott az Úr jobbat, és kívántam, hogy neki is adjon nálam jobbat. Zsuzsának pedig azzal kellett megküzdenie, hogy még mindig nem tetszettem neki. Addig imádkozott ezért, amíg az Úr megváltoztatta (mintegy másfél hónap alatt), hogy szemre is megtetszettem neki, és valódi szerelmet érzett irántam. Így nemcsak az Úr vezetése jellemezte kapcsolatunkat, hanem mindketten tudatosan vállaltuk egymást. Féléven belül, 1993. augusztus 7-én házasodtunk össze. Én közel harmincévesen (mielőtt még kifutottam volna az időből), Zsuzsa meg huszonhárom múlt (neki azt mondták, hogy huszonhárom éven felül már nagyon nehezen mennek férjhez a lányok). Az Úr tehát jól időzített. Mindent Neki köszönhetek. Ezzel is hálámat kívánom kifejezni, hogy leírtam a történetünket. Kérdezhetném, hogy mire jó mindez. Példa ez másoknak? Nem biztos. De így is lehet házasodni. Nekem hasznos volt, mert ezalatt mélyült el az Úrral való személyes kapcsolatom, sőt a hitem. A feleségemet értékes kincsként becsülöm, és nem természetes adottságnak veszem a létét. A lányok közül pedig nem sorsolással kellett választanom. Nem mindegy, hogy ki a feleségem. A gyülekezetbe járó hívők nem mindegyike megtért ember. Csak az Úr tudja, hogy ki az. S hogy ne álhívővel házasodj, attól egyedül csak Ő tud megőrizni. „A ház és marha atyától való örökség; de Úrtól van pedig az értelmes feleség” (Péld 19,14).

KÖRKÉP

Gyöngyeinket a disznók elé, vagy a betegeknek van szükségük orvosra? • Öszeállította: Weigert Emese

%Időpont: 1998. augusztus 5–12. Rendezvény: Pepsi-sziget, – „Meghallgat-lak” Teabusz.
Helyszín: Óbudai-sziget, Pepsi sziget '98. Résztvevők: 150.000 fiatal. „Meghallgat-lak”
helyszín szolgáltatói: 45–50 fiatal. Szolgáltatók: Evangéliumi Pünkösdi

Közösség, Új Jeruzsálem Közösség, Timóteus Társaság, Ében-Háézer Gyülekezet, Dávid Kulcsa Gyülekezet, Hit Gyülekezete, baptista, református közösségek. Előadások: Szerelem, házasság; kábítószer; parapszichológia, okkultizmus. A hét jelszava: Egységben, hatékonyan! Ez már a harmadik nyár a szigeten. Úgy mentünk oda, mint akik mindent jól tudnak és ismernek. A gyakorlott szigetesek. Néhány újdonság fogadott bennünket a különböző rendszabályokkal kapcsolatban, de azért viszonylag könnyen ment a bejutás. Hamar megtaláltuk a busz helyét – amely már egyedül is odatalálna –, hisz minden évben ugyanazon a helyen áll. A régi ismerősök is itt keresik.

A szigetlakók közül sokan már várják, hogy kinyissunk. Itt vannak, keresnek bennünket. Van, akit név szerint. Jönnek beszélgetni, beszámolni, hogyan is telt az elmúlt év. S talán egy kis szeretetet kapni, meghallgatást nyerni. Tudják, ezért vagyunk itt. „Térj be, barátom, „Meghallgat-lak”. Egy pohár tea mellett beszélgetünk veled bármiről.”

Néhányan unaloműzni jönnek, de sokan igen komoly problémákkal, kérdésekkel. Megosztani örömeiket, bánatukat, életüket, megnyílni Istennek. Torokfájásra (berekedt a koncerten való ordibálástól) teát kérve, s aztán órák hosszat beszélgetve, a nálunk töltött időt őszintén köszönve.

A sziget egy külön világ. Itt ráérnek az emberek, szívesen leállnak beszélgetni, nem rohannak (esetleg egy koncertre – de utána még vissza lehet jönni). Minek is tennék? Itt nincs idő, nincs reggel, este, éjszaka, nincs munkaidő, nem megy a vonat, és nem zárnak be az üzletek. Épp ezért mi is ráérünk. Sétáljunk csak egy kicsit a szigeten! Nézzük meg, mi a helyzet az idén!

A programfüzetet végiglapozva megállapíthatom, hogy a helyszínek nagyjából ugyanazok. Újból áll a nagyszínpad, ahol a fő műsorok mennek, de itt vannak a kisebb színpadok is rendre: Bahia, Wanted, Ír, Blues/Rock, Pesti Est meg még néhányan. Zenei téren maradván fogad néhány újdonság: Nincs Techno Sátor! (A kábítószer egyik fő lelőhelye volt tavaly.) De van Old Boy's színpad és még egyebek. Persze ez mégis csak egy „kulturális” sziget, ezért van Magyar Hírlap-sátor előadásokkal, mozi, video-, színházsátor. Emellett lehetőség van sportolásra, van gyerekprogram, gyermekmegőrzés, zöldsátor és még házasságkötő- és válósátor is. És persze – bár nem túl nagy probléma (?) – van ingyenes drogsegély is. Az pedig, hogy a sziget „ideológiamentes”, ahogy Gerendai Károly, a főszervező fogalmazott, azt jelenti a gyakorlatban, hogy remekül megfér egymás mellett a Krisna falu, Tibet sátor, a reikisek gyógyíthatnak és közvetlen szomszédságban zenélhet a The Family. Ugyanitt találkozhatunk ezoterikusokkal és a Lubovich Társasággal. Nos, valahol errefelé találjuk meg teabuszunkat is. Szép környék! Minket ők nem zavarnak, hisz „nagyobb az, aki bennünk van...”, de ez fordítva nem mindig igaz. Természetesen nem szabad elfelejtkeznünk a rengeteg vendéglátó egységről sem (büfé, hami-t áruló bódék, sörsátrak és kocsmák). Ha gyalog is szétnézünk, és nemcsak a programfüzetben tallózunk, fiatalok tömegével találkozunk ide-oda csellengve, barátokat kutatva, koncertre sietve, épp józanodva, sátort keresve, esetleg az út szélén eldőlve. A kocsmák pedig mindig tömve vannak. (Lehet, hogy a sör olcsóbb, mint a hamburger?) Amíg tart a pénz, kevés a józan ember. „Meg minek is, hisz nem ezért jöttünk ide?” – mondják ők.

Nos, mindezeket látva, felmerülhet a címbeli kérdés az emberben. Mit is csinálunk mi itt a szigeten? Válaszként álljon itt néhány bizonyosság:

„A korábbi évek magvetései már kezdtek termést hozni. Az első megtérő két sátormester volt, akik már évek óta a szigeten dolgoznak. Tavaly és tavalyelőtt munkájuk közben éjszakánként be-betértek egy pohár forró teára, és közben közönyösen hallgatták a testvérek szavait. Isten igéje azonban nem tér vissza üresen. Mindkettőjük megtért, és utána mindennap visszajártak imádkozni velünk. Hiszem, hogy az Úrban megerősödve utaztak haza a szigetről.” (Tóth Loránd)

„Az embereknek általában az a pozitív élmény, ha egy beszélgetés megtéréssel, de minimum valamiféle közös megegyezésre jutással végződik. A következő eset nem ilyen volt.

Két fiúval beszélgettem, akiknek az első kérdése az volt, hogy nem vagyok-e allergiás, mert ők azok. (Én nem.) Beszélgettünk, közben többször megjegyezték, hogy milyen jó hely ez a busz, mert itt nem jön elő az allergiájuk. Kb. másfél óra múlva fejeztük be – az egyébként abszolút meddő – beszélgetésünket. Semmire sem jutottunk. Mivel épp befejeződött a „műszakom”, leszálltam velük a buszról. Még ott is váltottunk néhány szót, de mindketten elkezdtek fűjni az orrukat. Meg is jegyezték, hogy amint lejöttek, egyből előjött az allergia. Hát igen, Isten tudta, hogy a betegséget meg kell szüntetnie arra az időre, amíg a buszon vannak, hiszen ha végig fűjják az orrukat, még annyira sem jutunk, mint így. Mert talán sikerült elgondolkodniuk... Ha más nem maradt meg bennük, csak annyi, hogy a buszon nem volt allergiájuk, jövőre visszajönnek és esetleg megtérnek. Bízunk benne!” (Kontha Andrea)

„Jó fej...

A Diáksziget a legtöbb ember szemében a punkok, utcagyerekek és brutális zenekarok lázadásának szimbóluma, egyfajta földi pokol, amelyet mennyei paradicsomként élnek meg a résztvevők. Mi, keresztények egészen máshogy éltük meg. Beláttunk a szellemi kulisszák mögé, ahol Isten és hadserege épp azon fáradozott, hogy lehetőleg a legtöbb embert a halálból az életbe vonzza. Isten fáradhatatlanul dolgozott, ennek eredményeképpen sok szigetlakó, aki feltévedt az általunk szervezett teabuszra, egészen más emberként távozott.

Jómagam is abban a megtiszteltetésben részesültem, hogy Isten munkatársa lehettem. Egyik nap feljött a buszra egy izmos, megtermett srác, akivel hosszú beszélgetésbe elegyedtem. Elmondta, hogy nem fogadja el a keresztény hitet, inkább erőteljes vonzódást érez a keleti miszticizmustól átítatott vallások iránt. Isten és én azonban ezért nem haragudtunk rá, inkább elmondtuk neki, hogy mit is jelent kereszténynek lenni. Megfigyeltem, hogy Isten nagyon meggyőzően tud érvelni, ugyanis ez a srác a beszélgetés végén már nem annyira szimpatizált semmiféle keleti filozófiával, Istenre azonban sokkal jobban kezdett figyelni. Egy problémája azonban így is volt: a munkahelye. Történetesen egy antiterrorista kommandó tagja volt, ahol – ha a szükség megkívánja – embert is kell ölni. Véleménye szerint tehát hiába fog hinni Istenben, a pokolra kerül majd, hiszen emberéletek kioltásáért felelős. Pár percnyi intenzív párbeszéd után azonban kiderült, hogy Isten nem hibáztatja őt azért, mert ártatlan emberek életét menti meg – Ő csak az értelmetlen vérontást nem kedveli. Ennek a srác igen megörült, majd mintegy summázva az eddig történeteket, így szólt: „Isten egész jó fej!” „Szerintem is” – válaszoltam és éreztem, hogy Isten éppen elmosolyodik. Ahogy mi, úgy Ő is szereti, ha megszeretik olyanok, akik eddig mellőzték. Isten tehát jó munkát végzett, sok embert magához vonzott, és velünk is ezt tette, akik munkájában segídezhettünk.” (Sytka)

„Egyik este feljött a buszra három lány. Megkérdeztem, hogy szeretnének-e beszélgetni, de egyikük azt mondta, hogy nem tudják, ami felért a nyílt elutasítással. Ugyanez a lány elkezdte lapozgatni az asztalon levő Bibliát, mire megkérdeztem, hogy szokta-e olvasni. Azt válaszolta, hogy igen, főleg mostanában, mert szeretne megtérni. Kérdeztem, miért, mire azt mondta, hogy azért, mert ő okkultizmussal foglalkozik, és ez nagyon tönkreteszi az embert, de a barátja nemrég megtért, és látja, mennyire megváltozott az élete. Nagyon nyitott volt. Bizonyosság volt ez nekem, hogy Isten mennyire elkészíti a szíveket, és hogy az első elutasítást mennyire nem kell komolyan venni.” (Erdei Ildikó)

„Isten az evangélizációk alkalmával mindig jó élménnyel indít el. Ez most is így történt. Első nap az előadás közepe felé odajött egy lány bizonytalan léptekkel. Leült közénk és megkérdezte, mi van a halál után. A nagyszülei és barátnőjének az anyukája mostanában haltak meg, ami mély hatással volt rá. Az előadás végén elkezdtem beszélgetni vele. Mondta,

hogy éppen keresett valakit, aki megérti őt, és elbeszélget vele. Amikor meghallotta Jézus nevét, elhúzta a száját, de az első pár mondat már megtetszett neki.

Beszélgetésünk alkalmával elmondtam neki az örömhírt és tanúságokat az életemből. Nagyon figyelt minden szavamra, és nagyon őszinte volt. Átadta az életét az Úrnak, és éreztem, hogy ezt tiszta szívből tette. Imádkoztunk is érte, és megadtuk egy debreceni közösség címét.

Két nap múlva meglátott és feljött a buszra, hogy beszélgessünk egy problémájáról. Ott megint sokat kapott és tanult az Úrtól általunk. A sziget nagy előnye, hogy akad alkalom az utógondozásra is az egy hét alatt.

Remélem, hogy ez a lány meg is marad az Atya felé vezető úton.” (Pulay Zita)

„Tavaly ilyenkor még a másik oldalon álltam. Furcsa volt meglátni azt a magasságot a régi mélység tükrében, ahova Isten fölemelt. A busz Isten szentélye volt, és szívesen voltam ott akkor is, ha nem voltam beosztva. A legjobb beszélgetéseim akkor voltak, amikor már olyan fáradtnak éreztem magam, hogy majdnem elmentem aludni. Ez biztosan azért volt, mert már akkorra semmi erőm sem maradt, és így Isten tudott használni ereje által. Voltak többen, akik az első napokban, mikor bejöttek, még nagyon durván voltak felöltözve, aztán, ahogy újra visszajöttek, szépen változni kezdtek. Levettek egy – két réteg álarcot. Olyan sokan jöttek fel a buszra, hogy alig győztünk teát főzni és mosogatni. Isten sok mindenre tanított, így a testvéri szeretetre is.” (Nagy Sanyesz)

„Elkeveredtem (nem véletlenül) a krisnás sátorhoz. Eddig még soha nem sikerült békességben beszélnem Krisna-hívókkal, mert előbb vagy utóbb megkeményedtek irántam. Most sikerült beszédbe elegyedni az egyik lánnyal. Isten azt helyezte a szívemre, hogy érdeklődjek: ő hogy talált öröme; hogy jutott arra a döntésre, hogy szerzetes legyen, mi a bűn; mit tud vele kezdeni. Beszéltem arról, mi van a halál után.

Arról is, hogy személyes „Istenben” hisznek, az ő gyermekei országában vele együtt lesznek. Nagyon sok mindenről úgy beszélt, ahogy keresztényként beszélünk ezekről.

S hogy miért lett „krisnás”?! Mert soha senki nem beszélt neki igazán Krisztusról. Meg voltam győződve arról, hogy ha a lány előbb találkozik keresztényekkel, akik Krisztust valóságosan hirdetik, nem lesz szerzetes és a Krisna-tudat részese sem.

Ő is megdöbbsent, hogy tényleg az lenne a kereszténység, amiről beszéltem neki.

Sajnos a Krisna áradattól már a Krisztusról való tudást nem akarta elfogadni; de a Lélek elvetette a magot.

Azért választottam ezt bizonyágtételül, mert felelősek vagyunk abban, hogy az embereknek milyen téves képzeteik vannak az egyházzal, melyben nem Krisztus testét látják, hanem a népegyházat, s emiatt Istenre és Krisztusra mondanak nemet. S azt kellett tapasztalnom itt a Szigeten is, hogy tényleg sokan nem hallották még tisztán az evangéliumot.

Nekünk el kell mondanunk; nekik pedig dönteniük kell; efelől újra, megbizonyosodtam. Én a bizonyágtételért; ő a döntésért felelős.” (Jóka Renáta)

„Elhívásomnak érzem a kábítószeresek iránti szolgálatot. Imádkoztam, hogy konkrétan ezen a területen is tudjon használni Isten. Két óra múlva két, éppen marihuánás cigit sodró fiú asztaltársaságában találtam magam. Beszélgettünk, így elmondhattam nekik, hogy szenvedélyük mögött milyen erők állnak, és azt is, hogy ki a menedék. Megértették.

Nem tértek meg, nem is ez volt a közvetlen célom; azt gondolom, ebben sem mindig a látható dolgokra kell néznünk. Hiszem, hogy amikor elérkezik az életükbe a reményvesztett pillanat, eszükbe jut majd, hogy van kiút.

Már ezért megérte, hiszen ezeknek – a sokak által megvetett és leírt fiataloknak is van kiút.

A megtéréseken kívül nagy öröm az is, amikor az előző évek szigeti beszélgetéseim megismert fiatalok újra felkeresnek, és elmondják: mennyire másként látják a dolgokat, és miben változtattak az életükön azóta, mióta itt Istenről hallottak.” (Lénárd Judit)

Gyerektábor Ózdon • Ifj. Kovács Béla

Az ózdi gyerekek sem nélkülözték a gyerektábori élményeket ezen a nyáron. Kadarkútra ugyan nem jutottunk el, de gyülekezetünk bibliakör-vezetői számukra is szerveztek tábort június 22–27. között, ahol harminckét gyerek üdülhetett szép környezetben. A tábor az Ózd közelében levő Farkaslyukon volt, ragyogó helyen. A faházakat, a közös helyiségeket és a hatalmas sportpályát sudár fákkal benőtt hegyoldalak veszik körül. Talán ezért is választottuk a tábor témájának a *Hegyek a Bibliában* című sorozatot. Utunkat az Ararát hegyén kezdtük, majd naponta újabb és újabb csúcsokat másztunk meg: a Hórebet, a Mórija hegyét, a Golgotát, a Kármelt és az Olajfák helyét. A szellemi túrát sok-sok kezűgyességet igénylő feladattal, daltanulással, történetek eljátszásával „könnyítettük”. A délutánokon különböző csoportos programokat szerveztünk, sportvetélkedőket, akadályversenyt, Ki, mit tud?-ot, szellemi vetélkedőket. Volt rajzverseny, papírhajtogatás, gipszfestés, papírvár építés. Estéknként a tábortűznél adtuk elő az aznap tanultakkal kapcsolatos jeleneteket, énekeket, aranymondást.

Természetesen sok-sok szabadidő is volt a hat nap alatt. Maradandó élményt jelentett a gyerekeknek a szentjánosbogár „vadászat”, az éjszakai túra vagy az elosztó szekrénybe költözött cinegepár a fiókákkal.

Köszönet illeti a táborvezetést, a csoportvezetőket és segítőket, a konyhán szorgoskodó testvérnőket és a gyülekezetet a támogatásért. A Farkaslyukon eltöltött napok mind a gyerekek, mind a résztvevő felnőttek számára szép élményt, szellemi növekedést jelentettek, s megerősítették elhatározásunkat, hogy jövőre ugyanitt találkozunk.

Kunszentmiklós – Napsugár Tábor 1998 • Fehér Éva, Kunszentmiklós

Idén másodszorra rendezte meg gyülekezetünk a Napsugár nevű napközis gyermektábort. 5–15 éves korig bárki jelentkezhetett. Nagy öröm volt számomra, hogy a szervezésben részt vehettem. A programokat közösen állítottuk össze Tassi Brigittával és Kurdi Eszterrel. A megvalósításban sokat segített a gyülekezet ifjúsága is. Időt és fáradságot nem ismervé igyekeztünk mindent megtervezni, hogy a gyerekek jól érezzék magukat, megismerjék Jézus Krisztust, és barátokat szerezzenek.

„Hétfőtől vasárnapig együtt volt a csapat. Észre sem vettük, hogy szaladnak a napok. Mindenki örömteli szívvel indult haza és izgatottan várta a reggelt. A munka közben jelentkező fáradtságnak egyszerűen nem jutott hely. Este mindig készülni kellett a következő napra, így nem állhattunk le kikapcsolódni. Hittel odaszántuk magunkat, és csináltuk, soha nem néztünk hátra, csak előre” (Brigi)

Mivel gyülekezetünk szállást nem tudott adni, a táborozókat este 18 órakor szeretettel elbocsátottuk, és másnap reggel 9 óra 30-kor nyitott kapuval és nyitott szívvel vártuk őket. A programok folyamatosan váltották egymást. A „Tábori 10 parancsolat” egyik reggel sem maradhatott el. Ennek meg is volt az eredménye, a tábori rendet mindenki betartotta.

A kicsi „dicsi”, tanítások, csoportfoglalkozások betöltötték a délelőtti időt. A forró délutánok nagyrészt az imaház kertjében, a hűvösben teltek. Játékok, éneklés, táblarajzok, pantomimok betanulása, szabadidő: ezekre mindig jutott idő. Mi, táborvezetők gondoskodtunk arról, hogy

ne maradjanak el a tábori hangulatot jellemző dolgok: táborinduló, zászlófelvonás, zsetongyűjtés, névtáblák, izgalmas fordulatok, váratlan vendégek, (akiket természetesen a szervezők alakítottak). Minden gyerek élményekkel gazdagon térhetett haza.

A táborozó gyerekeknek csak mintegy fele tartozik gyülekezetünkhöz, a többiek ismeretség, barátság útján jelentkeztek és jöttek el hozzánk. Öröm volt látni azokat a szülőket is a táborzáró istentiszteleten, akik egyébként nem járnak imaházba. Hiszem, hogy így ez a szolgálat egyben evangélizáció is volt.

„A huszonhat gyerek elég vegyes korosztályból tevődött össze, megpróbáltunk csoportokban dolgozni. Arra is odafigyeltünk, hogy senki semmiből ne maradjon ki. Szerveztünk csatakiáltó versenyt, sorversenyeket... stb. Nagyszerűen érezték magukat a gyerekek. Rólunk nem is beszélve” (Eszter)

A jókedv és vidámság soha nem szorította háttérbe azt, akinek a nevében és vezetésével elindítottuk, szerveztük ezt a tábort: Jézus Krisztust. Ő mindig ott állt a középben. A hét az Ő szellemében telt el. A délelőtti csoportfoglalkozásokon meglepően komoly beszélgetéseket kezdeményeztek a gyerekek.

Az esti megbeszéléseken megosztottuk egymással a napi tapasztalatokat. Láttuk, hogy ez a közösség valóban Isten jelenlétében tölti napjait. Célunkat – vagyis megértetni a gyerekekkel, hogy a mi Istenünk nem távoli, hanem közöttünk, sőt bennünk élő Isten – könnyen elértük. Semmi nem gátolt bennünket. Tudtuk, hogy mindez azért lehetséges, mert már hetekkel a tábor indulása előtt, mikor még a dolgok legelején jártunk, megtettük a legfontosabb lépést: Isten elé vittük terveinket, szándékainkat.

„Tudtuk, hogy saját erőnkől az igazi célt nem érjük el. Jól fogjuk érezni magunkat, játszunk, élvezzük a nyarat. De nekünk ennél többet kell adnunk. Át kell adni a bennünk élő szeretetet, Isten közelségében kell tennünk mindent. A gyerekek ezt meg is érezték, meg is értették. A ránk bízott feladatokat, szolgálatunkat elvégeztük, és öröm van bennünk”. (Brigi)

A Napsugár táborral hagyományt szeretnénk teremteni a kunszentmiklósi gyülekezetben. A következő nyáron és az azt követő években tovább folytatjuk ezt a szolgálatot. Hiszük, hogy erre szükség van. Ezt városunk polgármestere, Mózes Ernő is hangsúlyozta, mikor meglátogatott bennünket.

Biztatunk minden gyülekezetet, hogy bátran vágjanak bele hasonló csapatmunkába. Ebből nemcsak a gyerekek fognak épülni, hanem a gyülekezet is.

A tábor titka

%1998. július 11–31. között – idén először három turnusban – több mint 700 táborozó vett részt az Evangéliumi Pünkösdi Közösség Gyermekmissziója által – immár a tizenegyedik nyáron – megszervezett Országos Gyermek-evangélizációs Heteken. Az Úr é a dicsőség, hogy úgy létszámban, mint a program változatosságában, de nem utolsósorban áldásban is növekszik ez a missziós munka. Ezzel együtt: ezúton is szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik tettek is ezért a táborért – az apró és nagy segítségért egyaránt hála van a szívemben. Ismét bebizonyosodott, hogy sokan vannak, akiket „érdekel ez a tábor”! S támogatókból, segítőkől „sohasem lehet elég”, ezért remélem, hogy a következő években újabb testvérek is csatlakoznak ehhez a munkához. Egészen biztos vagyok abban, hogy minden támogatónk, táborozónk már nagyon várta ezt a beszámolót, s azok is örömmel olvassák, akik nem jutottak „tábor közelbe”.

...Valahol egy gyermektábor Magyarországon. Egy csodálatos szépségű kastély – parkban... A „sokcsillagos” Kadarkúton gyermekeink, a mi gyermekeink és gyermekeinkkel érkezett barátai – életükben talán először, keresztény gyermektáborban.

Első este, az első tábortűznél, egy óvodás korú, félárva kislány, csak nézte-nézte a csillagokkal teli égboltot és megszólalt. – Ott lakik az apukám! – persze, hogy könnyes lett a

szemem, igen az ő apukája előrement, ott lakik..., de a szívemet hála is szorongatta, mert „ott lakik” minden kisgyermek mennyei Atyja is, aki azért teszi lehetővé ezt a gyermektáboroztatást, hogy minél több gyermek szívében benne lakhasson az Ő szeretete! Korunk gyermekeinek egyre égetőbb szüksége van az evangélium, a jó hír öröme, mert ez a sötétségben veszteglő világ nagyon nem kedvez a gyermeki életeknek. Ezért olyan nagyszerű az, hogy a kadarkúti gyermektábor gazdag programjaival, élményeivel igazi gyermekünnepélyben vehetünk részt, ahol persze nem is a gyermekeket, hanem a gyermekkel együtt a Megváltót tudjuk ünnepelni.

A tábori zászló ünnepélyes felvonásakor azonban elhangzottak szívbemarkoló, „ünneprontó” adatok is.

Könnyek között csöndesedtünk el a mindenható Isten jelenlétét kívánva, és ezeket hallva, megrendült szívvel – de mégis az egész hetet meghatározó és egész életre szóló lélekkel olvastuk a tábori zászlón lobogó bizonyoságot: „ISTEN GYERMEKEI VAGYUNK” (Róm 8,16)

Nos, ha valaki az 1997-es „indián” tábor után azt mondta volna nekem, hogy az 1998-as kresz-tábor felülmúlja még azt is, talán hihetetlen prófécianak vettem volna... Pedig így történt. S nemcsak én éreztem így. Íme egy-két levélrészlet, amely azóta is érkezik a gyermekektől:

„Kedves Sanyi Bá! Hogy tetszik lenni? Én remekül. Ez a tábor volt a világ legeslegjobb tábora! Jövőre biztos, hogy ismét ott akarok lenni Mariannal...! A képet emlékül küldöm, hogy jövőre is megismerjen. Remélem, még sok ilyen fantasztikus évet táborozhatunk végig. Mindennel nagyon elégedett voltam...!” (Kitti)

Most lássuk mit írt Mariann:

„Kedves Sanyi Bá! Ez a tábor annyira jól sikerült, hogy ez kimondhatatlan, leírhatatlan. Sok új baráttra találtam, az egész országban vannak levelezőtársaim... Nagyon köszönöm, hogy élhettem azzal a lehetőséggel, hogy ott, Kadarkúton táborozhattam, barátokra és Istenre leltem! Jövőre találkozunk újra.” (Mariann)

Mennyi áldozatos munka van mögötte, hogy ilyen s hasonló levelek sokasága jelzi vissza hónapok múltával is, hogy nem volt hiábavaló ez a szolgálat... Bizony különleges íze volt a Kresz-tábornak: tele volt a tábor a kaposvári közútfenntartótól kölcsönzött kresz-táblákkal, hogy gyermekeinket az élet ilyen területén is segítsük és fölkészítsük. S a napi, „Bibliai-tanítást előkészítő, bevezető jeleneteknél, amikor a bajba jutott „szülők” a rendőrséget hívták telefonon, akik persze már ott várták a tábor kapuban a hívást, s máris jöttek szirénázva, az egész tábor hatalmas meglepetésére (sok gyermek felkiáltott: Ó, ezek igazi rendőrök!) És érdekesebbnél érdekesebb kérdéseket tettek fel gyermekeink, melyekre barátságos válaszokat kaptak, majd imádkoztunk a rendőrökért, megáldottuk őket a rend Istene nevében (1Kor 14,40). A kisebb gyerekek örömmel és lelkesedéssel vettek részt a rendőrség által elhozott kisautók és motorok „versenyében”.

Vagy amikor a jelenetben mentőket kellett másnap hívni és szirénázva máris ott termettek a vöröskeresztes autóval, bemutatva a bajba jutott embernek szóló segítségnyújtás szép példáját. Láttam, ahogyan a gyermekek megsimogatták a mentőkocsit... és magam is meglepődtem, amikor autogrammot kérők serege lepte meg a mentős bácsikat.

Volt olyan napunk, amikor a jelenetben egy ház (persze papírdobozból kirakott) gyulladt ki, s mondanom se kell, hogy abban a pillanatban jött a szirénázó tűzoltóautó és vízágyújával azonnal eloltotta a tüzet. (sőt, amikor 37 fokos hetünk volt, még a gyerekekre is permetezett egy kicsit). S a végén pedig felmászhattak gyermekeink a tűzoltóautó tetejére. Nos, hát ezek azok a dolgok, amelyeket alig lehet szavakkal ecsetelni, mert ott kell lenni, látni, hallani,

átélni a gyerekek örömét.

Az első heti kivonuláskor a tűzoltó parancsnok kikísérte a beosztottjait, de megérkezésekor azonnal korrekt módon elmondta, hogy csak 1 órát tudnak maradni, és ő a másik két turnusra nem is tudja elkísérni a munkatársait. De olyannyira megragadta a tábor miliője, hogy amikor 3 óra múlva(!) elbúcsúzott, maga kérte, hogy jöhessen minden turnusba, és hozhassa a feleségét és kisgyermekét is.

A gyermek életeleme a játék, a játékosság! (Ezt egy táborvezetőnek tudni kell). De azok a munkatársak, akik ebbe a táborba eljöttek, maguk is egyek lettek a gyermekekkel a játékban, a vidámságban. No, nem a kegyelemmel játszottunk! Mert Isten reánk áradó kegyelmét nagyon komolyan vettük. De így együtt, s ezért volt lehetséges, hogy aki bezárt szívvel érkezett közénk, az egyre nyitottabbá lett a magvetés előtt. Aki a régebben hozott döntésében megfáradt, az meg tudott újulni az Úrral való kapcsolatában. Volt, aki itt hallott életében először az Úr Jézus Krisztus érette hozott áldozatáról és megismerve, megszerette Őt. Volt, aki könnyek között fogadta el a Megváltót!

Egy alkalommal környékbeli tanár házaspár tévedt be táborunkba. Egy-kétórás csendes szemlélődés után jutottak oda hozzám. A férfi elmondta, hogy ő harmincöt éve vezet táborokat, de mindig és egyre inkább rettenet az, ami a gyermekek között van. Olyan vadak, annyira őrjöngnek, nem fogadnak szót, nem adnak tiszteletet... mondjam már meg, mi a titka annak, hogy ebben a sokkal nagyobb létszámú táborban, mindezeket a jelenségeket ő nem tapasztalja, hanem inkább valami különös légkört, de nem igazán érti ennek az okát. Nagyon szívesen próbáltuk vele és feleségével megosztani „titkunkat”: Jézus Krisztus jelenlétét életünkben, táborunkban.

Egyébként több vendége is volt a tábornak. Jött a média, tévé, rádió, újság. Különösen, hogy meghívtuk Woosch Péter államtitkárt, a Miniszterelnöki Hivatal ifjúság-gyermek és sportügyekért felelős politikai vezetőjét, aki meghívásunkat elfogadta, és még egy sajtótájékoztatóra is készen állt.

Jött a Contini énekegyüttes, egy amerikai lufis és pantomim csoport. Egy holland fiatalokból álló csoport, akik otthon autót mostak, hogy a bevételből segíthessék a táborfejlesztést. Jöttek a látogató szülők, s közöttük volt Fábián Józsi bácsi, akinek a tábortüznél elmondott szavai mélyen szántották a lelkünket. És köszöntötte a táborát Fábián Attila elnök testvér is, aki minden évben szívesen keres arra alkalmat, hogy meglátogassa a gyermektáborát.

Az elmúlt években kevés szó esett a beszámolóknak a nyaraló felnőttekről. Pedig ez különlegessége a mi táborainknak. Elsősorban a táborozási korosztályból már kinőtt tiniknek, s a helyi csoportok háttér-gondozását végző felnőtteknek találtuk ki ezt a tábori státust, illetve a tényleg nyaralni vágyóknak. De egyre többen jönnek el olyan szülők is, akik még nem megtért keresztények, de szívesen elengedik gyermekeiket keresztény táborba, sőt maguk is kíváncsiak arra, ami itt történik. (Ebben az évben már több csoportvezetőnk is volt, akik pár éve még, mint nem hívó nyaraló felnőttek jöttek el táborozni.)

Mielőtt még valaki azt gondolná, hogy csak a szép és jó dolgokat írjuk meg, s tán ebben a táborban soha nincs olyan esemény, ami nem jó, nem helyes, ami lehetetlennek tűnő helyzeteket teremt. Mondom: de igen, mindig vannak különleges problémák is, de mégis ezek közül csupán egyre utalok. Mindig van egy-két munkatársunk, aki nem készül fel lelkiismeretesen a vállalt feladatra, vagy nincs igazi szeretet a szívében a gyermekek iránt. (De ez a tudósítás most hadd ne erről szóljon...) Hanem olvassunk bele néhány munkatársunk által küldött levélbe:

...Az idej tábor nagyon jó volt, s sokat tanultam, kívánom hogy erős, kitaró és hűséges

munkatársakat kapj, és a Szentlélek még nagyobb erejét. Hiszem, hogy Magyarországra is eljön az ébredés, amikor a keresztények felébrednek... (B. A.)

...Írnom kell neked, mert indít a lélek. Tudod, amikor utolsó nap megemlítetted, hogy kerestél a harmat áhítaton, de nem találtál, akkor nagyon elszégyelltem magam. Tanultam a hibámból, máskor nem fogom engedni, hogy a szolgálatomat bármi befolyásolja. Ez a tábor olyan jó volt, hogy majdnem akkora élményt és pozitív változást okozott bennem, mint a megtérésem. Bárcsak tudtam volna erről a táborról gyermekkoromban. További sok sikert, és imával erősen támogatlak... (Sz. R.)

...Kedves Sanyi Bá! Mikor elkezdődött ez a várva várt nyár, a pihenések nagy időszaka, még nem gondoltam, hogy ennyi kellemes élményben részesülök. Biztam Kadarkútban, ugyanis azt hittem, hogy ki kell mozdulnom itthonról ahhoz, hogy feltöltődjek. Így indultam el az Élő Víz Gyermektáborba három héttel ezelőtt. Felkészültem a csoportfoglalkozásokra, a szakkörre. De lelkileg nem voltam a helyzet magaslatán. Talán az éppen véget érő vizsgaidőszak miatt, ahol meg volt ugyan az Úrral való kapcsolat, de a lelkesedés hiányzott belőlem. Gondoltam, hogy majd ti felráztok. Azután ráébredtem, hogy nem másról kell várnom saját lelki ébredésemet. Nekem kell nyitott szemmel, füllel és szívvel odaállni Isten elé, és megtenni mindent annak érdekében, hogy a mécsesem feltöltődjék. Ennek köszönhetem, hogy sikerült túlcsoportulástól mególtatnom a lámpámat, aminek következtében az „Előzés” nevű csoport kaphatott a bennem lévő szeretetből, valamint energiával telten láthattam neki a Kunszentmiklóson zajló evangelizációs két hétnek és a Napsugár tábornak. Emberileg nézve nem lehetett volna bírni a megpróbáltatást. De mi nem emberi szemmel tekintettünk előre. Hála ennek, mozgalmas izgalmas és eredményes két hetet tudtunk magunk mögött. Hazatérve Kadarkútról a bennünk lévő tüzet boldogan adtuk át testvéreinknek. Voltak találkozásaink az Úrral, és nem hagytuk soha, hogy a mi terveink valósuljanak meg. Elárulom, hogy amikor mi akartunk tenni valamit, elengedve Jézus Krisztus kezét, akkor terveink dugába dőltek. Tanultunk belőlük. De ami miatt igazából írok, az a gyerektábor. Nem éreztem még soha ennyire a munkámban, a munkánkban az Úr közelségét. Egyetlen percre sem éreztük magunkat egyedül. A tanítások, a programok, a dicsőítések mind fürödtek az áldásban. Persze ehhez kellett egy imaközösség, ami bátyaként vette körül az egész tábort. Voltak támadások, férközött az ördög, de nem sikerült neki tábort bontani. Csodálatos érzés volt, hogy az ifjak együtt dolgoztak. Együtt, egymással, a gyerekekkel és természetesen az Úrral. Mindig készen álltunk befogadni Őt, és ennek a nyitottságnak meg is volt az eredménye. A türelem, a szeretet, a kedvesség soha nem hiányzott, pedig volt időszak, amikor a határon álltunk. De meglepő módon mindig jókor jött a segítség. Hálás volt a szívünk. És most is hálával gondolunk vissza. Letettük az Úr kezébe ezt a munkát, és örülünk, hogy nem önerőből akartunk tenni semmit.

Ez a pár hét ráébresztett végre arra, hogy nem kell kimozdulni ahhoz, hogy feltöltődjek. Csupán meg kell újítani Istennel a kapcsolatot, engedni kell a Lélek munkájának. Ha görcsösen ragaszkodunk elveinkhez, és nem adunk esélyt a szabadságnak, akkor az akaráson kívül nem sok történik. Főleg nem következik gyümölcsstermő munka. Mindent le kell tenni ahhoz, hogy teret tudjak engedni az Úr munkájának, továbbá nem kell sokat töprengeni, hogy miért pont így, miért nem úgy. Tenni kell. Az az érzésem, hogy szeretek az Úrért, az Úrral dolgozni. Tudom, hogy jó úton haladok. És elindult az ifjúságunk is. Köszönöm a testvéri szeretetet, a lélekpróba munkát, és azt a kellemes hetet, amit Kadarkúton tölthettem. Nem tudtam, hogy miért kell elmennem oda. De most már tudom. Hálás a szívem értetek. Kívánok továbbra is áldásos munkát. Jövőre találkozunk! (Szeretettel: Fehér Éva Kunszentmiklós.)

Jó utat a menny felé!

A gyermekek ideális, játszó, kikapcsolódó, békés lelki szigete Kadarkút – ahol az egységes

irányítás mellett, egységes neveléssel, áldozatot vállaló felnőttek,(akik egész életükkel képesek a gyermekek lelki rezdüléseire figyelni), veszik körül a gyermekeket. Így nem csoda, ha az egész tábort áthatja a béke és a szeretet. Nem önmagukért vannak itt a felnőttek – tudják ők jól. Ebben a légkörben könnyebben felismerik a menny felé vezető utat. „Úgy gondolom, az Úr Jézus vár rám, el kell indulni” ...mondta egy kislány. És a szentlélek átöleli, vezeti őket. Felismerik, értük is meghalt az Úr Jézus – sírnak bűneik felett, boldogan, gyermekies lelkülettel, örömmel énekelnek. Döntések születnek. Láttam, vallom, komolyan gondolják. Boldog a szívem, örülök, de vajon hova mennek „utógondozásra”? Gyülekezetek válnak szét, táborokra szakad a pünkösdi nép. Hova küldjük őket? Oda, ahol azt látják, hogy a felnőttek, akik azt mondják, a menny felé mennek, haragszanak egymásra, nem tudják elfogadni a másikat, ahol nézeteiket nem tudják egyeztetni, ahol az engedelmesség, a hallgatás, a csendesség, a türelem, az alázat csak prédikáció? Beszélnek, de nem azt cselekszik. Ez kettős nevelés! A gyermekek így nem látják az utat tisztán, és a lelkükért én és te vagy a felelős. Isten és ember előtt. Tényleg szeretitek a gyerekeket, pünkösdiéket? Érettük, miattuk, békéljétek meg egymással, Istennel. (Magdi néni)

Most csend van a táborban... A gyerekek szerte az országban otthonaikban vannak, iskolába járnak. S talán olykor-olykor eszükbe jut: jó lenne 1999-ben is táborozni.

S vajon mi lesz a tábor fő témája? Sikerült-e Sanyi bának, és csoportjának megszervezni a „honfoglalás és lovas tábort” Addig is, amíg ezért imádkozunk és dolgozunk, hadd emlékeztessék benneteket a „BESOROLÁS” kresz-táblára: ti már helyes irányba haladtok! A „STOP” táblára : mindig álljatok meg, ha Isten erre kér! A „BEHAJTANI TILOS”-táblára: sose menjetek be a kísértések utcáiba! Emlékezzetek a „SÚLYKORLÁTOZÁS”-ra: tegyétek le minden terheteket a kereszt tövébe. Az „ELSŐSEGÉLY”-táblára: keressétek a gyógyulást Krisztus sebeiben! A „TANKOLÁS”-táblára: töltekezzetek be Szentlélekkel! A „MEGFORDULNI TILOS”-táblára: hogy ha elindultál a keskeny úton, akkor nincs visszaút! A „LAKÓHELY ÉS PIHENŐÖVEZET”-táblára: Jézusban vagy biztonságban, védelemben!

Üdvözlettel: *Sanyi bá*, táborvezető.

Erkölcsei értékek és paprikás krumpli • (Lőrincz)

%Paprikás krumplit ebédelt tegnap Vótapusztán az Evangéliumi Pünkösdi Közösség Élő Víz táborában Wootsch Péter, a Miniszterelnöki Hivatal ifjúsági és sportügyekért felelős politikai államtitkára.

Vótapuszta – Az iskolával együttműködve, és a civil társadalomban is a nevelési, pedagógiai eszközöket erősítve szeretnék fellépni a gyermek- és ifjúkori bűnözőkkel szemben – felelte a Somogyi Hírlap kérdésére Wootsch Péter államtitkár. – Olyan programokat indítunk, amelyek segítik a vótapusztaihoz hasonló táborokat. Ehhez persze a helyi közösségek ereje is kell. Elmondta: az elmúlt évek oktatási rendszere mellőzte az erkölcsi nevelést. *Pokorni Zoltán* oktatási miniszter is utalt erre egyik interjújában. Arról beszélt: szeretné, ha az erkölcsi nevelés megjelenne az iskolában. Azzal vádolták: valláserkölcsöt vagy valamiféle ideológiát akar visszacsempészni. Szerintem nem ideológiáról, hanem egyetemes értékekről beszélünk, amelyeket nem felejtethünk el a XXI. század küszöbén.

Az államnak az is feladata, hogy olyan rászoruló családokat támogasson, akiknek gyermekei semmilyen módon nem tudnak eljutni nyári táborokba. A nyár vége, az ősz annak jegyében zajlik, hogy a jövő évi nyári támogatások körét meghatározzuk, s azt eljuttassuk a rászorulóknak – mondta.

Az államtitkár részt vett a vótapusztai táborzáró ünnepen, sorra látogatta a sátrakat, faházakat, szervezőkkel és gyerekekkel beszélgetett. Ezután – ebédidő lévén – beállt a sorba, és tálcán vitte az asztalhoz a forró paprikás krumplit. Említette, gyerekkorában nemigen járt táborba, a

nyarakat édesapjánál, Kolozsváron töltötte, jól emlékszik azonban az építőtáborok hangulatára.

Balogh Sándortól, az Élő Víz tábor vezetőjétől megtudtuk: a nyáron 750 gyerek és felnőtt jött el Vótapusztára, köztük sok hátrányos helyzetű gyermek is. Az „életre neveljünk”-jelszó jegyében szerveződtek a programok. Az idén a biztonságos közlekedés volt a fő téma.

A sátor Isten hófehér temploma • Ifj. Nagy Bálint

Építsünk templomot! – adta ki a jelszót az Evangéliumi Pünkösdi Közösség másfél éve alakult gyülekezetének lelkes kis csapata. Az építés a sátoros ünnep programsorozat '98-as missziós küldetésének keretén belül történt. Július 13-án, szinte pár óra alatt már álltak a „falak” – Zircen, a sportpálya előtti füves területen. A hófehér, óriás sátor egy hétig hivatott Isten dicsőségét szolgálva helyt adni a különféle programoknak. 14-én este 19 órakor a zirci gyülekezet Message (üzenet) elnevezésű dicsőítő csoportja kezdte bemutatkozásával az ünnepsorozatot. Ezt követte Fülöp Gyula berhidai szolgálattevő, aki a tékozló fiú példájával bizonyította, hogy mindenre van bocsánat Istennél, ha őszinte és szívből jövő a bocsánatkérés. Másnap este Barta Zsolt főiskolai hallgató igehirdetésében arról beszélt, hogy Istennek szüksége van ránk, nekünk pedig Rá. Együttesünk koncertet adott. Csütörtökön délelőtt 10 órakor kezdődött a három napon át nagy érdeklődés mellett megrendezett (alkalmanként kb. kétórás) gyermekprogram. Az érdeklődő kicsik részére volt énektanulás, báb-bemutató, Tomi bohóc zenés produkciója, közös játékokban, játékkészítésben, vetélkedőkön mutathatták be ügyességüket. Jó volt látni, ahogyan a gyermekek „játékosan” megismerkedhettek Istennel, Jézus Krisztussal. Bízunk benne, hogy ifjúvá, felnőtté érve közülük sokan válnak megtért keresztyénekké. Este Földesi Barnabás, a zirci gyülekezet presbitere hirdette Isten ígését. Az igehirdetés fő mondanivalója az volt, hogyan nyerhetünk örök életet. A dicsőítést ismét a Message együttes végezte.

Pénteken délután „Tini filmklub” keretében az érdeklődők megtekinthettek egy nagyon tanulságos videofilmet. A történet arról szólt, hogy öldöklő utcai harcokban edződött bandák egy fiatal lelkész missziós küldetésének hatására hogyan békéltek meg egymással, hogyan ismerhették, fogadták el Jézust megváltójuknak. Este 19 órakor a várpalotai Kármel dicsőítő csoport végezte a zenei szolgálatot, majd ismét Barta Zsolt igehirdetését hallhattuk. Isten ígését hirdetve arról szólt, hogyan tudjuk levetni terheinket, hogyan tudunk megszabadulni bűneinktől.

Szombaton délután hetes rúgóverseny volt a sporttelepen, majd 16 órakor Süveges Imre tartott előadást a varázslással, mágiával, ufóval és a különféle parajelenségekkel összefüggő kérdésekről. Természetesen mindezeket abból a szemszögből vizsgálva, hogy mit mond erről a Biblia. Este az igehirdetés szolgálatát is ő végezte. Jézus Krisztus házépítő példázatának bemutatásával hangsúlyozta azt, hogy mennyire szükséges a megfelelő alapok elkészítése a hitélet terén is. A dicsőítő zenei szolgálatot az Immánuel együttes végezte, aki immár második éve vendége a sátoros ünnepsorozatnak. Az esti programok során mindennap több bizonyágtételt is hallhattunk arról, ki hogyan ismerte meg Jézust, ki hogyan született újjá Isten ígéje által.

A zárónapon, július 19-én vasárnap délelőtt 10 órakor a gyülekezet tagjai néhány érdeklődő részvételével a sátorban istentiszteleten vettek részt, amelyen Süveges Imre hasznos, építő jellegű tanítását hallhatták. A tanítás mondanivalója az volt, hogyan szabadulhatunk meg a keserűségből. Elmondta, hogy a keserűség zavart kelt a gyülekezetben. Nincs jogos keserűség, mert a keserűség mindig rossz tanácsadó a haraggal együtt. A keserű vizek helyét ki kell kerülni, a szabadulás érdekében pedig mindig bűnbánatot kell tartani.

Délután Lukács Péter és barátai koncertjét hallhattuk, kitűnő zenészek. Az esti záró rendezvényen ismét az Immánuel együttes szolgált, majd Gürtler Tibor, a budapesti Új Élet gyülekezet szolgálattelvéje hirdette az igét. Szuggesztív, karizmatikus szolgálatában az életről beszélt, amellyel lenyűgözte, magával ragadta az egyhetes rendezvénysorozat eddigi legnépesebb hívó illetve érdeklődő (megtérésre vágyó) hallgatóságát. Majdnem megtelt a sátor. Nagy létszámban jöttek előre az emberek a hívásra, gyógyulások történtek. Összegezve: elmondhatjuk, hogy az egyhetes missziós tevékenység bebizonyította azt, hogy nagyon sok embernek szüksége van Istenre, Jézus Krisztusra. Ezt azonban a szürke hétköznapiak sokan talán nem merik vagy nem akarják vállalni. A sátor, Isten hófehér templomának falai között azonban fel tudnak oldódni, jobban át merik érezni azt, amit talán titokban mindennap éreznek legbelül.

EXIT – IFJÚSÁGI OLDALAK

BF-esek kérdezték

• *Valójában mi a szerepe a közösségben az Országos Ifjúsági Munkacsoportnak (OIM). Miért volt, illetve van rá szükség?*

Mint az országos központi szervezetnek, így az OIM-nek is egyik lényeges feladata, hogy kiépítsen olyan lehetőségeket, amelyek hatékony kommunikációhoz vezetnek az ország gyülekezeteinek ifjúsága között. Dolgozzon a közösségben a fiatalok összefogásáért. A jelenlegi OIM ezt nagyon fontos feladatnak tartja. Úgy érezzük, hogy a múltban ez nem igazán valósult meg. Az OIM feladatának érzem, hogy elvégezze a Közösség célkitűzéseiben az ifjúságra vonatkozó feladatokat. Ennek érdekében a közeljövőben sor kerül az EPK elnöksége és az OIM közötti egyeztetésre. Úgy gondolom, hogy az OIM képes azokat a teendőket elvégezni, amelyek a missziós szolgálat következményei. Képzésekkel, gyakorlati tanácsokkal segít. Ennek érdekében ösztől egy országjáró utat tervezünk, ahol a bizonyágtétel fontosságáról, a gyakorlati lehetőségekről és módszerekről tartunk alkalmakat. Utána rögtön éles bevetésre kerül sor. Ezen kívül feladatunknak érzem a közösségi érzés kialakításában munkálkodni. Senki se érezze, hogy kirekesztették, hanem azt, hogy Krisztusban mindannyiunkra szükség van.

• *Az új OIM hogyan látja a pünkösti ifjúság jövőjét? Akar-e továbblépést? Ha igen, hogyan?*
Nem akarok szinte már közhelyszámba menő célokat puffogatni (minthogy ébredés kell stb). Persze erre szükség van, de Isten adja, és mi imádkozunk érte, de közben szembesülnünk kell a hétköznappal. Én a jövőt abban látom, hogy a fiatalok Istennel az eddiginél erősebb és szorosabb kapcsolatra törekedve, a hitüket mindennap megélve járják útjaikat. Fontosnak tartom, hogy a fiatalok mély, igei alapokon állva komplexen nézzék a Biblia útbaigazításait, gondolják át, miben hisznek, és így biztos alapokon nyugvó keresztény életet éljenek, és tetteikkel is válaszoljanak az új kihívásokra.

• *A gyülekezetek ifivezetői tudnak-e segíteni, segíthetik-e az OIM munkáját?*

A kérdés érdekes, mert eddig abban gondolkodtunk, hogy az OIM miben tud segíteni.

Azonban mégiscsak van erre lehetőség.

A legfontosabb segítség, ha állandó kommunikációval rendszeresen jeleznének nekünk, mire van szükségetek, mit láttok jónak, mit nem. Ha őszintén elmondanátok a véleményeteket, és segítenétek abban, amit mi is szeretnénk, akkor partneri kapcsolat jönne létre. Őszintébb kommunikációval el lehetne kerülni olyan helyzeteket, amelyek egyikünknek sem használnak. Ilyen például, hogy idén szeretnénk téli ifinapokat rendezni Budapesten, és tudni szeretnénk, hogy van-e erre igény stb. Ezen túl pedig jól jönne a segítség azon a téren is, hogy az információk eljussanak az ifi tagokhoz. Mi ugyanis rendszeresen hírleveleket küldünk az

ifivezetőknek, de ezek több esetben és több helyen elakadnak.

• *Mekkora hangsúlyt fektet az OIM a keresztyény, bibliai életmódra, milyen az életvitel?*

Én személy szerint törekszem arra, hogy Isten ígéjének megfelelően éljem az életet.

Természetes, hogy a keresztyény életmód az egyetlen elfogadható lehetőség. A munkatársaim kiválasztásánál ez volt az első és legfontosabb szempont, bár senkit sem figyeltem meg, és még nem is ismerem mindegyiküket alaposan, de ismereteim szerint minden OIM-tag Istennek odaszánt keresztyény, akinek életében hangsúlyos a keresztyény erkölcsön alapuló életvitel. Ez nem azt jelenti, hogy nem követünk el hibákat. Isten az embert nem természetfelettinek alkotta. Célunk, hogy egymás előtt teljes nyitottságban éljünk, nem takargatva semmit, hogy így a hibáinkra legközelebbi munkatársaink, szolgatársaink és barátaink hívják fel a figyelmet.

Ádám, hol vagy, üres a helyed?

%, „Szólitá ugyanis az Úr Isten az embert, és monda néki: Hol vagy?” 1Móz 3,9

(Korra és nemre való tekintet nélkül.)

Ugyanezt kérdi ma tőled is az Úr. A kérdés éppúgy szól neked, mint ahogy akkor Ádámnak. Neked, aki még nem találtad meg az ŐRHELYED. Neked, aki valaha a HELYeden voltál, de mára elhagytad azt. Neked, aki a HELYeden vagy, de elfogyott a kezdeti tűz, a tenniakarás, a lendület a szolgálatodból, az életedből, neked, aki „leeresztettél” és félárbocra engedett vitorlával hajózol. És igen, neked is, aki a HELYeden vagy, aki azt hiszed magadról, hogy te mindent megteszel, rólad mindenki példát vehet.

Először hozzád szólok, aki még keresed, hogy a te téglád vajon hová illik a falban? Hadd mondjam el, hogy milyen értékes és fontos vagy! Nélküled a falon rés tátong, amit a Sátán = ellenség hamar észrevesz és ki is használ. Hiába van a helyén az összes többi kő, ha a te téglád hiányzik. Szükség van Rád!!! Hol? Keresd kitartóan és állhatatosan! De tudd! Egyedül képtelen vagy célba találni! Szükséged van Valakire, Aki a tenyerére vesz és felemel, ha kövednek magasan kell a falba illeszkednie. Valakire, Aki leás az alapokig, ha ott van rád szükség. Ne feledd! Nem te helyezed az életed a neked tetsző szolgálatba, hanem csakis kizárólag Az, Aki életet lehelt beléd. Bízd Rá magad! Ő a fal építője, egyedül Ő az, Aki tudja, hogy hová tartozol. Kérd Őt, hogy mutasson rá arra, hol akar használni. Te pedig ne keress kifogásokat, hanem állj engedelmesen az őrHELYedre!!!

Sajnos azonban gyakran beleesünk abba a hibába: csak azt tudjuk elképzelni, hogy Isten minket a „csúcsra” helyez, hogy mindenki minket lásson, mert csakis a „látványos” szolgálatok vonzanak bennünket. S közben pedig elfeledkezünk arról, amit Pál ír a 2Tim 2,20-ban: „Nagy házban pedig nemcsak arany és ezüst edények vannak, hanem fából és cseréből valók is.” Ha Isten Téged „nem látható” munkára hív el, légy hálás érte!!! Gondolj mindig arra, hogy alapok nélkül a legstabilabbnak tűnő fal is összeomlik!

Ádám, hogy vagy? A kérdés most Hozzád szól, Hozzád, aki elhagytad a Rád bízott feladatot, aki letette a lantot. Neked szól, aki valaha talán aktívan részt vettél a munkában, de közben (talán) nehézségeid támadtak, amiket Te magad akartál megoldani, s közben egyre távolabb kerültél Attól, Aki minden terhedet leveheti a válladról. Talán csalódtál társaidban, vagy a dolgok nem a Te terveid szerint alakultak. Hagytad, hogy a keserűség, a fájdalom fészket rakjon a fejed felett. Hát elfeledkeztél mindarról a sok jóról, amivel Isten eddig megáldott, elhalmozott az iskolában, a munkahelyen, a családban? Feltetted a napellenzőt és csak a „rosszra” tudsz nézni? Isten nélküli próbálkozásaid kudarcba fulladtak? Úgy érzed, hogy mindenki ellened fordult és senki sincs, aki megértene? Tele vagy miértekkel és kérdésekkel? Jöjj Jézushoz, Akinél minden kérdésedre megtalálod a választ! Állj fel a nyoszolyádról! Ő kezeit nyújtja feléd! Nem feledkezett meg rólad és a veled kötött szövetségről! „Mert megbánhatatlanok az Istennek ajándékai és az Ő elhívása.” (Róm 11,29.) Isten előtt senki sem

vesztes! Ne menj tovább a saját fejed után! Állj meg és fordulj Jézus felé! Nézz föl Rá hittel és bizalommal! Isten látja minden részletét az életednek, egyedül Ő tudja a kiutat megadni számodra! Ragadd meg kezét, ne fuss tovább előle! Az első lépést, vissza az Atyához, nem teheti meg helyetted senki! Ezt neked kell megtenned! Kizárólag Isten az, Aki helyreállíthatja az életed, de ezt akarnod kell!!! Akarj meggyógyulni, újra elindulni útján és követni Őt.

Bekötözi sebeid, talpra állít és újra feladattal, küldetéssel bíz meg.

Ádám, hogy vagy? Ezt kérdi most tőled Isten. Tőled, aki úgy érzed, hogy a helyeden vagy, de elfáradtál, fogytán az erőd. Vajon hová lett a hév a szívedből? Talán túl sok mindent akarsz egyszerre csinálni, így azt az energiamennyiséget, amit egy bizonyos szolgálatra fordítanál, elaprózod. De így egyik feladatod sem tudod tökéletesen elvégezni. Hogy egy helyre „kösd le magad”, ahhoz, úgy érzed, sok energiád van, de ahhoz viszont kevés, hogy többfelé osztva mindenhol a maximumot hozd ki magadból. Állj meg és nézz magadba! Isten tökéletesen tisztában van azzal, hogy milyen mennyiségű munkát bízhat rád, mekkora az a mennyiség, amit elbírsz. Ne akarj mindent te csinálni! Hagyj másoknak is!

Vagy talán olyan vagy, mint az az ember, aki szeretett és akart dolgozni, de a munka hevében elfeledkezett arról, hogy a leadott energiát pótolni kell, különben megáll a szekér. Ez a te esetekben annyit jelent: nincs időd Istenre, a Vele való közösségre, arra, hogy feltöltődj ima és bibliaolvasás által. Isten örül annak, hogy szolgálni akarsz, de Ő csak annyit kér tőled számon, amennyit rád bízott. Se többet, se kevesebbet! Állj meg és gondolkozz! Vajon nem borult-e fel a helyes sorrend és értékrend az életedben? Még mindig Isten áll az első helyen, vagy valami vagy valaki más tölti be az elsőséget? Húzd fel a vitorlát! Isten pedig elküldi a mennyei szelet, amely belekap a vitorlavászonba, felkorbácsolja a vizet és újraindítja az egyhelyben ácsorgó hajódat.

Végül neked szól a kérdés: Ádám, hogy vagy? Neked, akivel minden rendben. A helyeden vagy, teljes erővel szolgálsz, akár a „látványos” munkások, akár a „láthatatlan” imaharcosok között. Isten előtt nyitott könyv az életed. Ő látja azt, ami igazán a szíved mélyén rejlik. Ő azt akarja, hogy minél tökéletesebb edénye légy! Ha életed jó gyümölcsöket terem, légy hálás érte! Fordulj akkor azok felé, akik problémákkal, kételyekkel, nehézségekkel küszködve élnek melletted, akik a HELYüket keresik. Lehet, hogy csak pár kedves szóra van szükségük. Ne tagadd meg tőlük! Isten előtt egy vigasztaló, bátorító mondat ugyanúgy számon tartott, mint egy jól „előadott” igehirdetés.

Könnyen lehet, hogy aktív munkás vagy, de ha egy síró kisgyermeket láatsz, nem „ereszkedsz le”, hogy mellétérdelj, átöleld és megvigasztald. Pedig lehet, hogy Isten egy kisgyermeket használ föl arra, hogy felszínre hozza, ami a szíved mélyén van.

Soha ne ess abba a csapdába, hogy másoknál különbnek tartod magad! Isten előtt mindannyian egyformák vagyunk, ugyanúgy szeretett mindenkit, amikor elküldte értünk az Ő Fiát. Jézus ugyanúgy halt meg érted, aki talán minden alkalommal az első sorban ülsz és hangosan hallelujázol, mint azért, aki az utolsó sorban ülve halkán, suttogva mond hálát Istennek. Az Ő szeretete és kegyelme egyformán árad minden gyermekére.

Ádám, hogy vagy? Ugyanúgy kérdi ma tőled is az Úr, és ugyanúgy, ahogy Ádám, Te sem térhetsz ki a válasz elől, nem bújhatsz el a jól irányzott, személyre szabott kérdés elől. Hiába teszel úgy, mintha nem hallottad volna. Ez a mondat ott fog csengeni a füledben. Isten vár a feleletedre... Gyere elő, válaszolj és állj a helyedre!!!

Kedves Élő Víz olvasó! • Sytka, SZÓL magazin

Ha az ember nyitott szemmel jár-kei a világban, már régóta felfigyelhetett arra, hogy Magyarországon a világi zene kedvelőinek a sajtóanyagok területén micsoda elképesztő választék áll a rendelkezésére. Ezek a lapok – melyek a könnyűzene szinte minden területét felölelik – igen sokszor rendkívül káros hatással vannak a fiatal, illetve kevésbé fiatal

olvasóikra. A Pop/Rock világ nagyrészt a Sátán kezében van, s ezeken a folyóiratokon keresztül olvasók millióit képes megfertőzni, manipulatív képekkel és írásokkal egy kritikátlan nemzedéket felnevelni. De a hiba nem a könnyűzenében keresendő. Mi, keresztények, akik sokszor előszeretettel a mai modern zenét tesszük felelőssé, elfelejtkezünk róla, hogy a zene Isten egyik leghatalmasabb ajándéka, fegyver és gyógyszer is egyben, amelyet kreatívan felhasználhatunk.

A SZÓL keresztény könnyűzenei magazin 1997 augusztusa óta próbálja bevezetni a (keresztény) köztudatba, hogy Isten a zenei műfajok közül bármelyiket képes felhasználni céljai elérése érdekében. Lapunk magyar és külföldi zenészeket mutat be, interjúk, portrék segítségével. Tanításokat olvashatunk a zenével kapcsolatban, melyeken keresztül megérthetjük annak hatását, s megtudhatjuk Isten szándékait azzal. A legfrissebb hazai és külföldi lemezekről is beszámolunk, rövid híreket közlünk a (zenei) nagyvilágból, angol zenekarok dalszövegeit közöljük magyar fordításban, s persze helyet kapott a humor is. Mindez 34 oldalon, könnyed, fiatalos stílusban, mindenféle erőlködés nélkül, rengeteg fotóval, rajzzal, karikatúrával...

A SZÓL magazin idén szeptemberben töltötte be első életévét. Isten erejével nekivágunk az előttünk álló második esztendőnek is. S ezúton kérünk téged, hogy segíts terjeszteni lapunkat. Főleg vidéken, a SZÓL magazin terjesztőket keres, akik folyamatosan (a lap negyedévente jelenik meg) minimum 5 példányban átvennének tőlünk újságot. Címünk: MGA-Szól 1410 Bp. Pf. 211.

(Előfizetni ugyanezen a címen lehet, egy évre egy példány [négy lapszám] ára: 600+200 Ft [postaköltség])

Segíts Te is, hogy hangosabban tudjunk SZÓLni!!!

EPK Élim Gyülekezete – Ifjúság • Makovei Róbert, Ifi-pásztor

Lombhullás-tavas

Lassan kezd ősülni. Ha engem kérdeztek, a nyár a legszebb évszak. Nem szeretem, amikor a levelek elkezdenek hullani. Mégis, ha ez nem történik meg, nem lesz az újaknak hely tavasszal.

A békési ifjúság ilyen lombhulláson ment keresztül az elmúlt hónapokban. A levelek nem emberek. Itt a kapcsolatok hullottak szét. A kapcsolatok *Jézussal, egymással, a külvilággal*. Kevés maradt belőlük a fán. (És az a kevés is messze van egymástól.) Ez borút csalna az ember homlokára, ha csupán a láthatókra nézne... No, de előfordult már máskor is, hogy Isten a láthatatlantól hívta elő a láthatót! Mi pedig ezt kaptuk ígéretül. Boldog jövőt, amikor az Úr összeszed bennünket a szétszóratásból (Jer 29,11–14). A levelek ismét a fán lesznek – *Jézussal, egymással, a külvilággal*. Dinamikus ifjúság leszünk, amelyen keresztül az Úr nagy hatást gyakorol a gyűlire és a városra.

Nem hiszem azt, hogy szellemileg (lelkileg) kötelező lenne az ősz. De néha eljön. Ha pedig eljött, akkor biztos vagyok benne, hogy Isten képes elhozni a tavaszt is. Azután meg a tomboló nyarat.

Tehát építgetjük kapcsolatainkat, miközben papíron már közel hatvanan vagyunk. Ennyi nagyszerű fiatal, akik egyszer készek lesznek „felforgatni” a várost Jézusért (ld. Jázont és társait az ApCs-ben); és persze nem csak felforgatni, de helyre is állítani.

Lassan ősülni kezd. Nálunk pedig már tavaszodik. És amíg végérvényesen kizöldül, kapaszkodunk Isten igéjébe. És várjuk a tavaszt...

Őszi OIM rendezvények

November 27–29. Ifimunkás Szeminárium

Helyszín: Filadelfia Keresztény Központ, 1143 Budapest, Gizella út 37.

Részvételi díj: kb. 2500 Ft. Várunk mindenkit, aki fiatal (vagy annak érzi magát), és valamilyen formában részt vesz az ifimunkában, vagy ha egyszerűen csak szeretne többet megtudni erről. Részletes információkat és jelentkezési lapokat kérjétek az ifivezetőktől.

Tervezett program:

- November 27.* 16.00 regisztráció
18.00 vacsora
19.00 istentisztelet
- November 28.* 09.00 imaóra
10.00 előadás
12.00 ebéd
15.00 OIM délután
18.00 vacsora
19.00 istentisztelet

KÜRTÖLŐ

Sziasztok! Először is szeretném megköszönni a sok üzenetet, amit beküldtetek hozzánk, és örülnék neki, ha még ennél is több kürtölnivalót „szórhatnánk szét” a nagyvilágban. Azért szeretnék én is egy üzenetet küldeni. (Hát igen, nem először teszem ezt):

CÍMZETT: Mindenki, TÉMA: Szükséged van valamire? Vagy éppen elvesztettél (inkább kölcsön adtál) valamit, és nem tudod, hogy kinél lehet? Vagy csak egy régi ismerőst szeretnél figyelmeztetni arra, hogy élsz és virulsz (persze a humorérzékeddel együtt)? De lehet, hogy éppen levelezni akarsz? ...Csak annyit mondok: Írásra fel! Ja, még valami: FELADÓ: mailto:larisza@hotmail.hu

Üzenetek:

- Valakinél lapul a „Sing Out” kottám. Ha nálad van, kérlek, juttasd vissza hozzám vagy az OIM irodába. Bob
- Merci! Várom a leveled! Hugi
- Manyus! Mikor találkozunk már?!
- „Kincses Baláznak üzenem, hogy adjon életjelt magáról!” Pippo
- Nati! Mikor lesz a nagy buli?
- A szíved közepe üzeni, hogy kitartást a suliban!
- Az Úr Jézus áldjon meg benneteket minden nap. Anonymus
- Lacsi! Mindaz, miről álmodtál...
- Gyuri! Ne izgulj, még fel foglak hívni legalább egyszer az elkövetkező pár évben. (Tudod, hogy ki)
- Bf-esek, tartsatok ki!!! Kedves Matáv-os Lajos, nyugi, már csak hónapok kérdése, és kapsz üzenetet tőlem az Interneten.
- Lajos! Mondd meg az anyukádnak, hogy Flóraszept. MS

Segítség! Megfulladok! • Kasza Maca

Ha valóban mélyvízbe ugrottál, és nem tudod, hogyan kerülj ki belőle, fogj egy papírt és egy tollat, és firkantsd rá: SEGÍTSÉG! MEGFULLADOK! (Persze azt is le szabad írni, hogy mi bántja valóban a szíved mélyét – vagyis azt, hogy miért fuldokolsz.) Lehet, hogy személyes életedben buktál el, vagy éppen otthon nem úgy mennek a dolgok, ahogyan kéne, egy biztos: Isten segítő kezét nyújtja feléd!

Ha szükséged van most erre a segítségre, de nem tudod, hogyan is kezdj bele a dolgokba, ÉN SZÍVESEN SEGÍTEK Neked megtenni az első lépéseket. Tudod, minden kezdet nehéz (az is, hogy megragadd a tollat és a papírt), de később meglátod, hogy Istennel minden bonyolult dolog egyszerű. Ha pedig csak azt szeretnéd, hogy valaki meghallgasson – bátran írd! (Ígérem, nem szólok bele miközben elmondod [vagy inkább leírod?!] kilométeres hosszúságú panaszaidat.) Szóval, ha nem bírod már elviselni azt, amiben vagy, nyugodtan írd!

HIRDETÉS – REKLÁM – EGYEBEK

Az Úr Jézus szeretetével köszöntjük az Élő Víz olvasóit • Babos Tibor, Kolozsvár

Isten igéjének beteljesülését szemlélhettük. A kolozsvári magyar pünkösdi gyülekezetben augusztus 9-én. Bemerítési ünnepélyünkön Csontos József, vajdahunyadi lelkipásztor testvér Jer 18,1–6 versei alapján hirdette az evangéliumot. Az imaház testvérekkel, szívünk pedig Isten szeretetével telt meg. Örömhöz a menny is csatlakozott, a szolgálat során egy lélek átadta életét Istennek.

Adjon az Úr minél több ilyen alkalmat az Ő neve dicsőségére.

ICI Magyarország

{k1998506}

Impresszum

Főszerkesztő: Bérczes Lajos

Szerkesztő bizottság: Balogh Sándor, Durkó Sándor László, Hegedűs Ildikó, Kázmér Pálné, Koncz Sándorné, ifj. Kovács Béla, Kovács Zoltán, Nagy Kornél, Weigert Emese

Tördelőszerkesztő: Erki-Kiss Zsolt

Fotók: Bernhard Gyula, Oláh Gábor

A címlapon: Dr. David Yonggi Cho a zsidók nemzeti hangszerét, a sófárt fújja

Kiadja az Evangéliumi Pünkösdi Közösség 1143 Budapest, Gizella út 37.

Tel/fax: (1) 251-6987 vagy (1) 222-0086

Felelős kiadó: Fábrián Attila elnök

Előfizethető a szerkesztőségben személyesen vagy postai úton. Előfizetési díj egy évre: 1000

Ft + postaköltség

ISSN 1217-0623

Minden jog fenntartva.

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

REJTVÉNYOLDALAK

1. Keresztrejtvény • Nagy Kornél

{k1998501}

2. Keresztrejtvény • Nagy Kornél

{k1998502}

VÍZSZINTES: 18. Ógörög hangsor. 19. Finnugor nyelv. 20. ... és Thummim (2Móz). 21. Előtag: légi. 22. Zairei és belga autójel. 23. Talmi. 25. Bács-Kiskun megyei nagyközség. 27. Az ácsceruza végei! 28. Sámuel anyja (1Sám). 29. Doktori minősítésben: megfelelő. 30. Patak, amelyen a zsidó nép a pusztai vándorlás vége felé kelt át (5Móz). 33. Vas megyei község a Kerka partján. 36. „Ha a mennybe hágnak fel, ott vagy; ha a Seolba vetek ágyat, ott is ... vagy” (Zsolt). 37. Hasonló, a megítélés szempontjából egyező. 39. A germánium és a fluor vegyjele. 40. ... de Janeiro; braziliai város. 41. Férfinév. 42. Állóvíz. 43. Pénzintézet, fordítva. 45. Egy nép ősatyja, akitől Óg származott (Józs). 48. A megolvadt hóból keletkező víz. 49. „Jézus Krisztus tegnap és ... és örökké ugyanaz” (Zsid). 50. Az utóirat tartalmazza! 51. „Van Isten az ..., aki a titkokat megjelenti” (Dán). 53. „Valaki erre a ... esik, szétzúzatik; akire pedig ez esik reá, szétmorzsolja azt” (Lk). 54. Szelvényutalvány. 55. Európa-kupa, rövid. 56. A múlt idő jele. 57. Duna menti község Vukovár alatt. 59. Igavonó állat. 60. Az indoeurópai nyelvcsalád indiai és iráni ága. 61. Aranyrög darabka! 62. Mértékegységrendszer. 64. Csoki jelzője. 66. Ilyen a „felülről való bölcsesség” (Jak). 69. Oslo centruma! 70. Gyári jel, védjegy. 71. A cink vegyjele. 72. Ezékiás király írnoke (2Kir). 74. Gyenge minőségű, savanyú bor. 75. „Az ember azt nézi, ami ... előtt van” (1Sám). 77. Félédes! 78. Az izmok munkavégző képessége. 80. A műszalak nevének képzője. 81. Normálprofil, rövid. 83. „A” délelőtti előadás (– ékezet). 85. Belső szerv. 86. ...-Hinnom; völgy, ahol Tófet magaslatokat építettek a júdabeliek (Jer). 87. Anák város a Hebronon, melyet Júda törzse kapott meg (Józs). 89. Vágásterülete. 90. A házinyúlfafták őse. 92. ... és kontra. 93. Fővárosa: Colombo. 95. Videoton (rövid). 98. A vas vegyjele. 100. Vidék Kis-Ázsiában, ahol Pál apostol is járt (ApCs). 101. Női énekhang. 102. Lassan, akadozva halad. 104. Hirtelen nagy lángot vet. 107. Kemény, vegyihatásoknak ellenálló fémes elem. 108. Bükkfa egyik fele! 110. Van ideje. 111. Finom. 113. Végakarát! 114. Babilóniai nép, melyet az Úr küldött Izrael ellen hűtlensége és gonoszsága miatt (Ez). 115. Kiadós, tápláló étel jelzője. 117. Szenegál autójel. 118. Borsod megyei község. 120. E városnak is királya lett Isbóset (2Sám). 122. Állat, mely 42 gyermeket megölt Elizeus átka következtében (2Kir). 123. ...-Rimmon, júdabeli város (Neh). 124. Szólít (népies). 125. Előd. 126. „Mert minden, aki ... hívja az Úr nevét, megtartatik” (Róm). 129. Saját kezűleg (rövid). 130. Litvánia autójel. 131. Igekötő. 132. Heveny, rohamos. 133. Mutatószó. 134. Lukács az angol Bibliában. 136. Nátrium-klorid. 137. Mágnesmag! 139. Becézett női név. 141. „Mert az Isten országa nem evés, nem ..., hanem igazság, béke és Szentlélek által való öröm” (Róm). 143. Nyíltartó. 145. Tudományos társulat. 146. Azonos betűk. 147. „Szenteld meg ... a te igazságoddal” (Jn). 148. „Orcámat az Úr Istenhez ..., hogy keressenem őt imádsággal” (Dán). 150. Bátorodik megtenni. 151. Ver. 152. „Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, ... valaki életét adja az ő barátaiért” (Jn). 154. Némán varr! 155. A béketűrés egyik bibliai mintaképe. 157. Nemzetközi elszámolásban használt fizetési eszköz. 159. A szerelmi költészet műzsája. 160. Ilyenek az utolsó napokban élő emberek (2Tim). 164. Lassan halad. 165. Kételtű állat. 166. Meggyilkolt olasz miniszterelnök volt (Aldo) 167. Átvitt értelemben (rövid). 168. Meteorológiai holdak infravörös spektrométere. 170. A citrom nedve. 171. A tejivóban van! 172. Olasz kikötőváros. 173. „Uram! Te ... nekünk békeséget” (Ézs). 175. Skót eredetű tánc. 177. Majdnem első!

FÜGGŐLEGES: 2. Egy olasz város lakója. 3. Nyújt. 4. A babér páros betűi. 5. Azonos mássalhangzók. 6. Magyar-szlovák határátkelőhely. 7. Középerték. 8. Állatbögést utánzó szó.

9. Disán fia a Hóreusok nemzetségéből (*IMóz*). 10. Indonéziai sziget. 11. A kéményben van! 12. Japán kazettás magnó márka. 13. Muzsika. 14. Becézett női név. 15. ...-Ammon, egyiptomi város (*Jer*). 16. Rábaköz egyik községébe való. 17. „Ki-ki a maga ... felől legyen meggyőződve” (*Róm*). 26. Valamit titokban elrak (visszafele). 28. Város Júda területén (*Józs*). 29. „A hit pedig a ... dolgoknak valósága” (*Zsid*). 31. Helyrag. 32. A méh teszi. 34. A filiszteusok tábor helye volt (*ISám*). 35. Az amerikai Nagy-tavak egyike. 36. Kenőanyag, visszafele. 38. Gyermekefogkrém márka. 41. Orosz félsziget. 44. Majd később jó lesz a gyerekek (pl. a ruha). 46. „Az embernek Fia, mikor eljő, avagy talál-é hitet e ...?” (*Lk*). 47. Város Gád völgyénél (*2Sám*). 48. Elkeseredett üldözés. 52. Egykori kilencedadó. 54. ... Tabernae; helység Róma közelében (*ApCs*). 58. Súlymértékegység (röv.). 60. „... haragudjatok, de ne vétkezzetek” (*Ef*). 63. Televíziós műsort kiegészítő állókép, felirat. 65. Tea, németül. 67. Ézsau apósa (*IMóz*). 68. „Aki szánt, reménység alatt kell szántania, és aki csépel, az ő reménységében részesnek ... reménység alatt” (*IKor*). 69. Drágakő, mely az új Jeruzsálem falának egyik alapját képezi (*Jel*). 70. Tekintetes. 73. Bruttóregisztertonna (röv.). 76. Becézett Emília. 79. Az oxigén és a szelén vegyjele. 80. Női név. 82. „Az igaz virágzik, mint a ...” (*Zsolt*). 84. Óriási rész! 86. Rövid hangszer- vagy énekszóló, dallam és/vagy ritmusváltáskor. 87. Ela thirsai házának gondviselője (*IKir*). 88. Kirjáth-Jeárim másik neve (*Józs*). 91. A virágos rétek jelzője. 92. Poli-vinil-karbazol szintetikus műanyag (röv.). 93. ...ulál; ösztönöz, serkent. 94. Hangtalanul némít! 96. In ...buch; egy könyvben. 97. Egy Veszprém megyei községbe való. 98. Az étkezés legfontosabb fogása. 99. A láb betűi keverve. 103. A csáva páratlan hangzói. 105. Gád fia (*4Móz*). 106. „Aki szereti a felebarátját, a törvényt ...” (*Róm*). 108. Lévita, aki 250 ember élén Mózes és Áron ellen lázadt (*4Móz*). 109. Migdal-...; város Júda területén (*Józs*). 112. Pest megyei község Érd közelében. 114. Gabalyít, összekever. 115. „Aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a ...” (*Zsid*). 116. Hangtalanul kivés! 119. Spanyol város, közel a Földközi-tengerhez. 121. István becézett változata, angolul. 122. Aszfalttal borított közterület. 127. Magtár közepe! 128. Gyufaszál végei! 132. Allatfajok elterjedési területe, ékezet nélkül. 135. „... , amely fejed felett van, rézzé, a föld pedig, amely lábad alatt van, vassá válik” (*5Móz*). 138. „Mint juh viteték mézszárszékre, és mint a bárány az ő ... előtt néma, azonképen nem nyitotta fel az ő száját” (*ApCs*). 140. Visszhang (fonetikusan). 141. Az Áser törzséből való Sófákh fia (*IKrón*). 142. Dávid király íródeákja (*2Sám*). 144. Erezettel mintázott. 145. A jénai edények jellemzője. 148. Tehát. 149. Filmszínház. 153. Természetes. 154. „Nem rejtethetik el a hegyen épített ...” (*Mt*). 156. „Kánába méne azért Jézus, ahol a vizet ... változtatta” (*Jn*). 158. Igeképző. 160. Téveszt, hibázik. 161. Göngyöleg. 162. Építőipari alapanyag. 163. Képen látható személy iránti érdeklődés. 166. Friss. 169. Tenger, angolul. 172. Főnév (röv.). 173. Rádiókon a középhullámhossz jele. 174. Dél-afrikai autók jelzése. 176. Középen oltó! 177. Estefe!le!

Minirejtvény • Nagy Kornél

{k1998503}

VÍZSZINTES: 1. „A pogányok bálványai ezüst és arany, emberi kezek ...” (*Zsolt 135*). 4. Káleb leszármazottja (*IKrón 4*). 8. Abiméleknek, Gedeon fiának lakhelye (*Bír 9*). 9. Amálek királya, akit Sámuel megölt (*ISám 15*). 10. A Júda nemzetségéből való Rám fia (*IKrón 2*). 11. Az ammoniták bálványistene (*IKir 11*). 13. Damaskusi folyó, melyet a bélpoklos Naámán különbnék tartott a Jordánnál (*2Kir 5*). 14. Város Júda területén (*Józs 15*).

FÜGGŐLEGES: 1. Jézus szavai: „...! Minden lehetséges néked.” (*Mk 14*). 2. Hamáthbeli király, aki ajándékokat küldött Dávidnak, hogy legyőzte Hadadézert, a közös ellenséget (*IKrón 18*). 3. „Aki jóval tölti be a te ékességedet, és megújul a te ..., mint a sasé” (*Zsolt 103*). 4. Roboám király anyja (*2Krón 12*). 5. Vidék Básánban, melyet Manassé fél törzse kapott örökségül (*5Móz 3*). 6. ... fiai, Lót leszármazottjai (*IMóz 19*). 7. Abija király anyja

(1Kir 15). 12. „Eli, Eli! ... sabaktáni” (Mt 27).

Kedves Rejtvényfejtők! • Nagy Kornél

Az Élő Víz előfizetések kisorsolását a '98/5. szám megfejtéseinek beérkezése után tartjuk. A **tíz** 1999. évre szóló előfizetést azok között sorsoljuk ki, akik ebben az évben az öt alkalomból legalább háromszor hibátlan megfejtést küldtek be. Az eredményről tájékoztatást küldök a nyerteseknek, hogy ne rendeljék meg feleslegesen a következő évi újságot.

Vadon Tamás testvérünk felajánlása kezdetben meghatározott időre szólt, ezért akkor úgy láttuk helyesnek, hogy a fődíj egy rejtvényfejtőnek csak egyszer adható. De miután a támogatás határozatlan időre módosult, így elhárult az akadálya annak, hogy valaki kétszer is kaphasson karórát. Ez csak abban az esetben lehetséges – mint például a mostani –, ha a legmagasabb pontszámmal *egyedül ő rendelkezik*.

Az évek alatt kialakult a rejtvényfejtők népes tábora, akik több-kevesebb sikerrel fejtik meg az Élő Víz-ben megjelenő rejtvényeket, és ezen belül a megfejtéseket elküldő kisebb, de nagyon lelkes csoport. Az utóbbiak részére lehetőséget szeretnénk adni, hogy lapunkban a következő számtól kezdődően, arcképpel kiegészített bemutatkozásra és rövid bizonyágtételre. Remélem, e kezdeményezést szívesen fogadjátok.

A pontverseny állása:

75 pont: Berla Ferenc; **73 pont:** Barna Frigyes, Hegedűs Péterné; **72 pont:** ifj. Tarr István; **69 pont:** ifj. Horváth Istvánné, Szakács Györgyné, Török Ferencné; **66 pont:** Kertész Angéla; **62 pont:** Megyeri Béniné; **61 pont:** Édes Zsuzsanna, Nagy-Ajtai Márta, Sárík Róbert; **60 pont:** Makkai István; **58 pont:** Kubis Ferencné; **55 pont:** Wilhelm Konrád; **54 pont:** Plesa Jánosné; **53 pont:** Csányiné Farkas Mária, Gróf Nándorné, Kállai Ibolya, Molnár Anita, Sanda Mónika; **52 pont:** Szabó Szilvia; **51 pont:** D. Nagy Emma, Durkó Lajosné; **50 pont:** Seprenyi Mihályné Pirka Andrea; **49 pont:** Gyuricsék Evelin, Windisch Károly; **48 pont:** Bordásné Váradi Krisztina, **47 pont:** Farkas János, Virág Róbert; **45 pont:** Perei Imre, Szabó Gizella; **42 pont:** Juhász Miklósné; **41 pont:** Ónódi Andrea, Óvári András, Szerdi Hajnalka; **40 pont:** Czerovszki Márta; **39 pont:** Gáspár Jánosné; **38 pont:** Kiss Katalin, Pintér Józsefné; **37 pont:** Kriston Rózsa; **36 pont:** Duszka Tiborné, Farkas Gréti, Horváth Istvánné, Komócsi Roland; **32 pont:** Takácsné Makkai Zita; **29 pont:** Bordás Zoltánné; **28 pont:** Szegedi Andrásné, Városi Ibolya; **22 pont:** Kántor Beatrix; **20 pont:** Csaplár Antalné, Győrfi Eszter, Sógorka Ferencné, Szalontai Mária, Vass Béláné; **19 pont:** Jócsákné Kurdi Sára; **18 pont:** Komócsi Józsefné; **15 pont:** Borbély Józsefné, Tóth Terézia, Weller József; **11 pont:** Balla Erzsébet, Sanda Lajosné; **9 pont:** D. Nagy Gáborné, Szabó Endre; **7 pont:** Bálint Miklósné, Mundrucz Istvánné; **0 pont:** Murvai Lászlóné.

Elküldendő:

az 1. keresztrejtvény számozott soraiban található **igevers pontos helye**. (4 pont), a 2. keresztrejtvény vízsz. 2., függ. 1. és 24. soraiban található **igevers pontos helye** (4 pont), valamint a minirejtvény bekarikázott betűiből összerakott **szó**, mely egy izraeli város neve (2 pont).

Megérkezési határidő: 1998. november 21.

Cím: ÉVR Nagy Kornél 1151 Budapest, Csobogós u. 6. 4/22.

A	'98/4.	szám	rejtvényeinek	helyes	megfejtése:
1.	keresztrejtvény:		*Zsolt 59,18	(3	pont);
2.	keresztrejtvény:		Jn 6,63	(4	pont);

minirejtvény: Zelotes; Lk 6,15 (2 pont).

A **karórát**, melyet *Vadon Tamás* óras testvérünk (8416 Dudar, Bereg park 6.) ajánlott fel, **Berla Ferenc** (Sülysáp) nyerte. **Könyvet** nyert: **Barna Frigyes** (Csetény), **Hegedűs Péterné** (Hajdúböszörmény), **Szakács Györgyné** (Budapest). **Kazettát** nyert: **iff. Tarr István** (Jánkmajtis).

A nyerteseknek szívből gratulálok. Pontjaikat ezzel elvesztették, de a pontgyűjtést újra kezdhetik, melyhez sok sikert kívánok.

{k1998504}

GYERMEKKERT

{k1998507}

{k1998508}

{k1998509}

{k1998510}

{k19985C}

{k19985D}